

ระบบจัดการงานนำเสนอ

Presentation Modules Management

นิธิ ท่านนท์

Nithi Thanon

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจุลทรรศน์คอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master Of Science Thesis in Computer Science

Prince of Songkla University

2541

๑

เลขที่งบ ๐๙๗๖.๙.๘๓ ๒๖๓ ๒๕๔๑ A.2
Bib Key..... 181596

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ระบบจัดการงานนำเสนอ
ผู้เขียน นายนิธิ ทะนนท์
สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎา ชีรเชษฐ์มงคล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎา ชีรเชษฐ์มงคล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ วิภาดา เวทย์ประสิทธิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ วิภาดา เวทย์ประสิทธิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดารารัตน์ แซลลี่)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้เม้นติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^๑
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กานัน จันทร์พรหมมา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ ระบบจัดการงานนำเสนอ
ผู้เขียน นายนิธิ ทะนห์
สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา 2541

บทคัดย่อ

งานนำเสนอข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นการนำเสนอความสามารถทางด้านมลิติมีเดียของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมาประยุกต์ใช้ในงานด้านการนำเสนอข้อมูล เพื่อช่วยให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจและสะดวกต่อการใช้งานกว่าวิธีการนำเสนอธรรมชาติ โดยทั่วไปงานนำเสนอข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลักคือ ส่วนแรกใช้สำหรับสร้างงานนำเสนอ ส่วนที่สองใช้สำหรับแสดงงานนำเสนอ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการดำเนินการออกแบบและพัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้สำหรับงานนำเสนอข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งทำงานบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95 โดยองค์ประกอบในส่วนสร้างงานนำเสนอ ผู้ใช้สามารถสร้างงานที่นำเสนอข้อมูลจากฐานข้อมูลได้ โดยสามารถติดต่อข้อมูลจากระบบจัดการฐานข้อมูลหลาย ๆ ระบบ และในส่วนแสดงงานนำเสนอจะเป็นแบบโต้ตอบที่ผู้นำเสนอสามารถเลือกลำดับการนำเสนอตามที่ต้องการได้ การพัฒนาโปรแกรมฯใช้ชุดพัฒนาโปรแกรม Microsoft Visual C++ เป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนา

Thesis Title Presentation Modules Management
Author Mr. Nithi Thanon
Major Program Computer Science
Academic Year 1998

Abstract

Electronic data presentation is an application that makes use of the multimedia capability of a personal computer in order to make the data presentation is more interesting and convenient to use than the normal presentation. Generally, the presentation modules consist of two major components; creation part and presentation part.

This thesis aims to design and develop an application development program for creating and presenting data on Microsoft Windows 95. The user can create presentation screen that contains data retrieving from the database on various database management systems. The presentation is in interactive fashion and user can set sequence and time interval for automatic presentation. Microsoft Visual C++ is used in the development of the program.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบขอนพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎา ชีรเชษฐ์มังคล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณายieldคำปรึกษา
ข้อเสนอแนะทางวิชาการ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนตรวจทานวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัยมา
โดยตลอด

อาจารย์วิภาดา เวทย์ประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ตรวจทาน
วิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย

อาจารย์ดารารัตน์ แซ่ลี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยตรวจทานและแก้ไข
วิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วย
ตรวจทานและแก้ไขวิทยานิพนธ์

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ซึ่งได้สนับสนุนทุนสำหรับการ
ศึกษาและทำวิจัย

อาจารย์และเจ้าหน้าที่บังคับบัญชาด้านวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทุกท่านซึ่งได้ให้
ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาและทำวิจัย

อาจารย์และเจ้าหน้าที่ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ ทุกท่านซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาและทำวิจัย

คุณเพื่อ คุณแม่ และทุก ๆ คนในครอบครัว ซึ่งได้สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจ
ในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

นิธิ ทะนนท์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารนามย.....	(6)
รายการภาพประกอบ	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.2 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.3 ขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงาน.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 สถานที่ และเครื่องมือที่ใช้	3
1.6 เนื้อหาในรายงาน.....	4
บทที่ 2 การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95	5
2.1 ระบบติดต่อกับผู้ใช้แบบกราฟิก	5
2.2 ระบบจัดการงานแบบมัลติทาสกิ้ง	8
2.3 ระบบแสดงผลกราฟิกแบบมีความอิสระจากอุปกรณ์.....	9
2.4 ระบบการทำงานตามเหตุการณ์.....	9
2.5 ไอลารีของระบบปฏิบัติการวินโดวส์	11
2.6 โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95	11
2.7 MICROSOFT VISUAL C++	20
บทที่ 3 การออกแบบระบบ.....	25
3.1 โครงสร้างระบบ.....	25
3.2 โครงสร้างข้อมูล	30
3.2.1 ภาพนิ่ง	30
3.2.2 วัตถุ	31
3.3 โครงสร้างแฟ้มข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การพัฒนาระบบ	34
4.1 รายละเอียดโครงสร้างข้อมูล	34
4.2 ขั้นตอนวิธี.....	44
4.3 กระบวนการดำเนินงาน.....	57
4.4 สารบบแฟ้มข้อมูล	72
บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ.....	73
5.1 สรุป.....	73
5.2 ปัญหา	73
5.3 ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก ก แผนภาพกราฟแท็บข้อมูล.....	77
ภาคผนวก ข เอกสารสำหรับผู้ใช้.....	78
ประวัติผู้เขียน.....	101

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

2.1 ตัวอย่างส่วนประกอบภายในโน้ตบุ๊ก	6
2.2 ตัวอย่างกรอบโต๊ะตอบ.....	7
2.3 ตัวอย่างวินโดว์ของสามโปรแกรมบนระบบจัดการงานแบบมัลติทาสกิ้ง.....	8
2.4 การทำงานตามเหตุการณ์ของโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ส	10
2.5 โปรแกรม HelloWin.....	12
2.6 ผลลัพธ์จากการดำเนินงานของโปรแกรม HelloWin.....	15
2.7 พื้นที่ชั้นในโปรแกรม HelloWin	15
2.8 โครงสร้างข้อมูลในโปรแกรม HelloWin	16
2.9 โครงสร้างข้อมูล MSG ในโปรแกรม HelloWin.....	16
2.10 โครงสร้างข้อมูล WNDCLASS ในโปรแกรม HelloWin	17
2.11 คลาสที่ใช้สร้างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว	22
2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างคลาสที่ใช้สร้างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว	23
2.13 ผลลัพธ์จากโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว	24
3.1 เมนูหลักของระบบ	26
3.2 เมนูการทำงานทั้งหมดของระบบ.....	26
3.3 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูแฟ้ม	27
3.4 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูวัตถุ	28
3.5 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูภาพนิ่ง	29
3.6 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูอื่น ๆ	29
3.7 โครงสร้างข้อมูลของระบบจัดการงานนำเสนอ	30
4.1 ขั้นตอนวิธี การทำงานหลักของโปรแกรม	46
4.2 พื้นที่ทำงาน พื้นที่ของวัตถุ และพื้นที่เปลี่ยนขนาดของวัตถุ.....	46
4.3 ขั้นตอนวิธี กดเมาส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ	47
4.4 ขั้นตอนวิธี กดเมาส์ด้านซ้ายสองครั้งในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ	47
4.5 ขั้นตอนวิธี เลื่อนเมาส์ในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ	48
4.6 ขั้นตอนวิธี ปล่อยเมาส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ	48
4.7 ขั้นตอนวิธี การวาดในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ	49
4.8 ขั้นตอนวิธี แสดงงานนำเสนอแบบควบคุม	50

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4.9 ขั้นตอนวิธี การวัดในสถานะแสดงงานนำเสนอบรรบคุณ	51
4.10 ขั้นตอนวิธี แสดงงานนำเสนอบรรบอัตโนมัติ	52
4.11 ขั้นตอนวิธี การวัดในสถานะแสดงงานนำเสนอบรรบอัตโนมัติ	52
4.12 ขั้นตอนวิธี คำนวณหาพิภัติระหว่างจุดสองจุด	53
4.13 ขั้นตอนวิธี การแสดงภาพนิ่งแบบคลี่	54
4.14 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลของระบบ	57
4.15 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ เมนูแฟ้ม	58
4.16 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ เมนูวัตถุ	59
4.17 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ ข้อความ	60
4.18 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ รูปภาพ	61
4.19 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ รูปร่าง	62
4.20 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ ข้อมูล	63
4.21 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ เมนูภาพนิ่ง	64
4.22 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ สร้างภาพนิ่ง	65
4.23 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ คุณสมบัติภาพนิ่ง	65
4.24 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ ทำซ้ำภาพนิ่ง	66
4.25 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ เมนูอื่น ๆ	66
4.26 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.1	67
4.27 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.2	67
4.28 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.3	68
4.29 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.4	68
4.30 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.5	68
4.31 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.6	69
4.32 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.7	69
4.33 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.8	69
4.34 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.9	70
4.35 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.10	70
4.36 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.11	70

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4.37 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.12	70
4.38 สารบบแฟ้มข้อมูลของระบบ.....	72
5.1 การเปรียบเทียบ Microsoft Powerpoint 97 และระบบจัดการงานนำเสนอ	75
ข.1 หน้าจอเริ่มต้นโปรแกรม.....	79
ข.2 กรอบโต้ตอบสำหรับตรวจสอบรหัสผ่าน	81
ข.3 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 1	81
ข.4 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 1	87
ข.5 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 2	87
ข.6 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 3	88
ข.7 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 4	88
ข.8 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติรูปภาพ	89
ข.9 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกรูปภาพ	89
ข.10 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติรูปร่างคงที่.....	90
ข.11 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อมูลหน้าที่ 1	90
ข.12 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อมูลหน้าที่ 2	91
ข.13 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง SQL	91
ข.14 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง SELECT	92
ข.15 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง FROM	92
ข.16 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง WHERE	93
ข.17 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง ORDER BY	93
ข.18 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดวิธีแสดงวัตถุ	94
ข.19 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 1	97
ข.20 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 2	98
ข.21 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 3	98
ข.22 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกภาพนิ่ง	99
ข.23 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดวิธีแสดงภาพนิ่ง	99
ข.24 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกเล่นร่องเสียง CD	100

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลในการดำเนินงานกับข้อมูลแบบมัลติมีเดียได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ส่งผลให้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลสามารถประมวลผลและแสดงผลได้อย่างรวดเร็ว ก่อปรัชญาของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลได้ลดลงจากเดิมเป็นอย่างมาก ทำให้มีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมาประยุกต์ใช้ในงานด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง งานด้านการนำเสนอข้อมูลด้วยภาพนิ่ง (Slide) ก็เป็นอีกงานหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในประโยชน์ทั้งด้านมัลติมีเดียของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมาประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะทำให้การนำเสนอข้อมูลน่าสนใจ และสะดวกในการทำงานมากขึ้น

จากการที่เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การพัฒนาระบบปฏิบัติการสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมีความก้าวหน้าขึ้นมาก โดยระบบปฏิบัติการสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลซึ่งถูกใช้งานอย่างแพร่หลายในปัจจุบันนี้ คือระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ส 95 (Microsoft Windows 95) เพราะว่าเป็นระบบปฏิบัติการซึ่งมีการติดต่อกับผู้ใช้ที่ดี ใช้งานได้ง่าย และมีชุดคำสั่งต่าง ๆ สำหรับใช้ในการพัฒนาโปรแกรม ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้ใช้จัดการความคิดที่จะพัฒนาโปรแกรมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างและนำเสนอข้อมูลภาพนิ่งซึ่งทำงานบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ส 95 โดยใช้เทคโนโลยีทางด้านมัลติมีเดียของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อออกแบบ และพัฒนาโปรแกรมซึ่งทำงานบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ส 95 สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างและนำเสนอข้อมูลภาพนิ่ง โดยสามารถนำเสนอข้อมูลจากฐานข้อมูลของระบบจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database Management System) มาใช้นำเสนอได้โดยตรง ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลในลักษณะการใช้สื่อแบบมัลติมีเดีย

1.2 ขอบเขตของการวิจัย

ออกแบบ และพัฒนาโปรแกรมชี้งเป็นเครื่องมือสำหรับใช้สร้างข้อมูลภาพนิ่ง โดยแต่ละภาพนิ่งสามารถบรรจุสิ่งต่าง ๆ อันประกอบด้วย

- ข้อความและข้อมูลคงที่จากการบันทึกของผู้สร้าง
- รูปภาพและรูปร่างคงที่จากแฟ้มข้อมูล
- ข้อมูลจากฐานข้อมูลของระบบจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์
- เสียงบรรยายประกอบภาพนิ่งจากแฟ้มข้อมูลเสียง
- ภาพส่วนหนึ่งจากแฟ้มข้อมูล

และในการนำเสนอข้อมูลภาพนิ่ง ผู้ใช้สามารถควบคุมวิธีการนำเสนอได้ด้วยตนเอง เช่น ผู้ใช้สามารถ

- ตั้งเวลาการนำเสนอแต่ละภาพนิ่งให้เป็นไปอย่างอัตโนมัติ
- ลำดับการนำเสนอภาพนิ่งตามลำดับภาพที่ต้องการอย่างอัตโนมัติ

1.3 ขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาและออกแบบระบบสำหรับใช้สร้างและนำเสนอภาพนิ่ง
2. ศึกษาวิธีการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ (Object-Oriented Programming) ด้วยภาษา C++
3. ศึกษาวิธีการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ 95 โดยใช้ภาษา C++ ของ Microsoft Visual C++
4. ศึกษาวิธีการติดต่อข้อมูลจากระบบจัดการฐานข้อมูลโดยใช้ภาษา SQL ผ่านทาง ODBC (Open Database Connectivity)
5. ศึกษาระบบจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ ORACLE
6. พัฒนาโปรแกรมสำหรับใช้สร้างและนำเสนอข้อมูลภาพนิ่งบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ 95 โดยใช้ภาษา C++ ของ Microsoft Visual C++ และภาษา SQL
7. ทดสอบ และแก้ไขโปรแกรม
8. จัดทำเอกสาร และรายงานวิทยานิพนธ์

ระยะเวลาการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ม.ค.40-มี.ค.40	เม.ย.40-มิ.ย.40	ก.ค.40-ก.ย.40	ต.ค.40-มี.ค.41	เม.ย.41-ส.ค.41
ที่ 1					
ที่ 2-3					
ที่ 4-5					
ที่ 6					
ที่ 7-8					

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในส่วนของผู้วิจัย

- ได้ความรู้เกี่ยวกับระบบจัดการฐานข้อมูล ORACLE และวิธีติดต่อข้อมูลจากฐานข้อมูล
- ได้ความรู้วิธีการทำงานและวิธีการพัฒนาโปรแกรมเครื่องมือบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95
- เข้าใจถึงวิธีการพัฒนาโปรแกรมเชิงวัตถุ
- เข้าใจถึงวิธีการพัฒนาโปรแกรมแบบมัลติมีเดีย

ในส่วนรวมทั่วไป

- สามารถนำเอาโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการสร้าง และนำเสนอภาพนิ่ง ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลในลักษณะการใช้สื่อแบบมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารข้อมูล
- ได้โปรแกรม ระบบจัดการงานนำเสนอ ที่สามารถขยายการทำงานของระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

1.5 สถานที่ และเครื่องมือที่ใช้

สถานที่

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

เครื่องมือที่ใช้

ฮาร์ดแวร์

- เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่มีหน่วยประมวลผลกลางไม่ต่ำกว่าระดับเพนเทียม
- หน่วยความจำหลักมีความจุอย่างต่ำ 16 เมกะไบต์
- หน่วยบันทึกข้อมูลสำรองมีความจุอย่างต่ำ 520 เมกะไบต์
- จอแสดงผลมีความละเอียดอย่างต่ำ 640x480 จุด และสามารถแสดงสีได้อย่างต่ำ 256 สี แต่ถ้าต้องการงานนำเสนอที่มีรูปภาพประกอบจะต้องใช้จอแสดงผลซึ่งสามารถแสดงสีได้ 16 ล้านสี
- แป้นพิมพ์ และเมาส์
- อุปกรณ์เสียง พร้อมลำโพง
- อุปกรณ์อ่านข้อมูลจากแผ่นดีวีดีรอม

ซอฟต์แวร์

- โปรแกรม Microsoft Windows 95
- โปรแกรมตัวแปลงภาษา Microsoft Visual C++ เวอร์ชัน 4.2
- โปรแกรมสำหรับใช้ติดต่อฐานข้อมูล (ODBC drivers)
- ระบบจัดการฐานข้อมูล ORACLE

1.6 เนื้อหาในรายงาน

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้แบ่งเนื้อหาหั้งหมดออกเป็น 5 บทด้วยกัน ดังนี้

- บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหาและวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย
- บทที่ 2 กล่าวถึงวิธีเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95
- บทที่ 3 กล่าวถึงการออกแบบโครงสร้างระบบ
- บทที่ 4 กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรม
- บทที่ 5 กล่าวถึงบทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95

ระบบปฏิบัติการสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในยุคแรก ๆ คือ ระบบปฏิบัติการ MS-DOS (Microsoft Disk Operating System) ซึ่งมีการทำงานในลักษณะของแก้วคำสั่ง (Command Line) ที่ผู้ใช้ต้องพิมพ์เอง ทำให้การใช้งานไม่สะดวก ต้องมีการจดจำคำสั่งที่ถูกต้อง ถ้ามีการพิมพ์ผิดหรือตกหล่นเพียงบางตัวอักษรจะไม่สามารถทำงานได้ จากจุดนี้ทำให้มีการพัฒนาระบบปฏิบัติการแบบกราฟิกซึ่งใช้สัญลักษณ์รูปภาพแทนคำสั่ง คือ ระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ (Microsoft Windows) โดยระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 1.0 ได้รับการประกาศตัวในปี ค.ศ. 1983 และวางตลาดใน 2 ปีถัดมา หลังจากนั้นระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งปี ค.ศ. 1995 จึงได้มีการวางแผนตลาดระบบปฏิบัติการแบบกราฟิก 32 บิตที่มีชื่อว่าระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95 (Microsoft Windows 95)

ระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดวส์ 95 ในที่นี้จะเรียกโดยย่อว่า ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ได้ถูกออกแบบให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้สะดวก และมีการจัดเตรียมเครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับใช้ในการเขียนโปรแกรมเพื่อทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ สำหรับคุณสมบัติที่สำคัญของระบบปฏิบัติการวินโดวส์ซึ่งระบบปฏิบัติการ MS-DOS ไม่มี อาทิเช่น

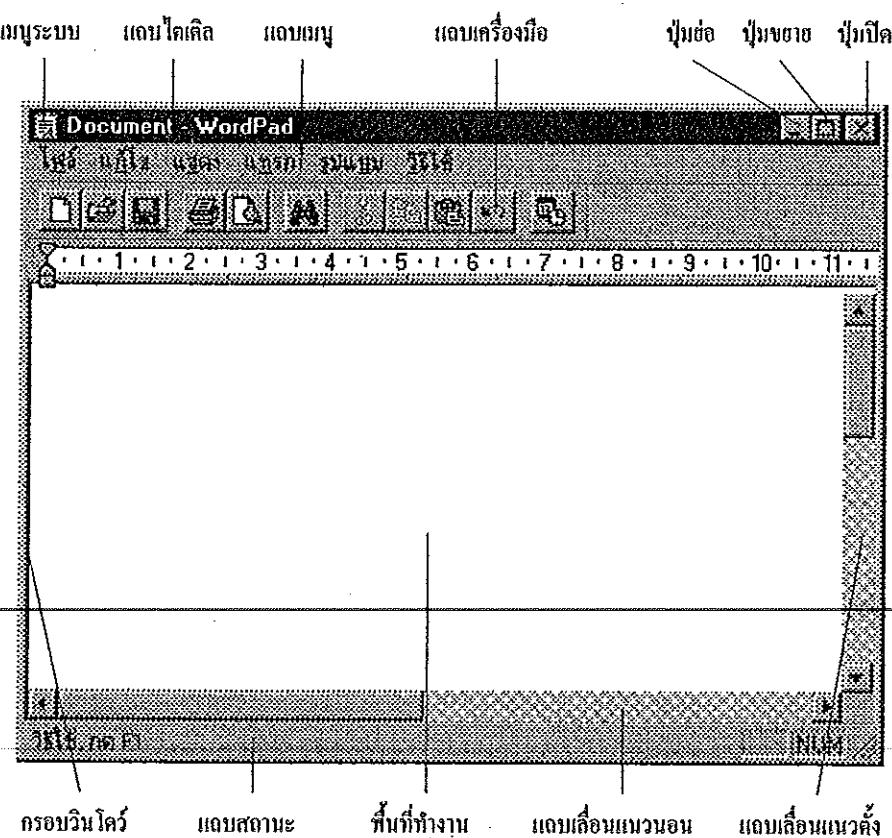
- ระบบติดต่อกับผู้ใช้เป็นแบบกราฟิก (Graphic User Interface) อันประกอบด้วยรูปกราฟิกแบบต่าง ๆ บนจอภาพ
- ระบบจัดการงานเป็นแบบมัลติทาสกิ้ง (Multitasking)
- ระบบแสดงผลกราฟิกเป็นแบบมีความอิสระจากอุปกรณ์ (Device Independent Graphic Interface)
- ระบบการทำงานแบบทำงานตามเหตุการณ์ (Event Driven)
- ไฟล์.library (Library) ซึ่งเก็บรวบรวมการดำเนินงานต่าง ๆ สำหรับใช้ในการเขียนโปรแกรมเพื่อทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์

2.1 ระบบติดต่อกับผู้ใช้แบบกราฟิก

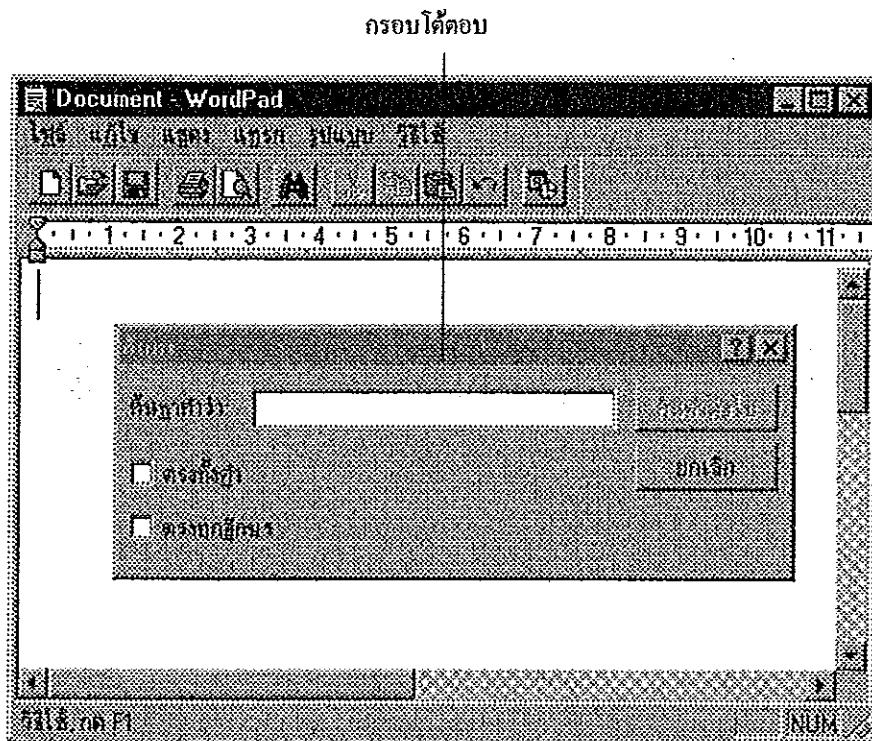
ระบบปฏิบัติการวินโดวส์เป็นระบบการติดต่อกับผู้ใช้แบบกราฟิกที่เป็นมิตรกับผู้ใช้มากขึ้น จึงภาพแสดงผลถูกใช้แสดงรูปภาพกราฟิกแทนการทำงานแบบต่าง ๆ เช่น ปุ่มใช้แทนการดำเนินงานเฉพาะอย่างที่จะให้ผู้ใช้เลือก และແຄນເລືອນແກ່ນມັງຍົງຮາຍການທີ່ຜູ້ໃຊ້ສາມາດເລືອກ

อ่านดูก่อนที่จะเลือกใช้รายการที่ต้องการ เป็นต้น ผู้ใช้สามารถใช้แป้นพิมพ์หรือเมาส์จัดการกับรูปภาพกราฟิกเหล่านี้ได้โดยตรง เช่น ใช้เมาส์กดปุ่ม หรือเลื่อนແกabinเลื่อน เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถเรียนรู้วิธีการใช้งานโปรแกรมใหม่ ๆ บนระบบปฏิบัติการวินโดว์สได้ง่ายขึ้น เพราะว่าโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สจะมีรูปร่างหน้าตาและการใช้งานพื้นฐานที่เหมือนกัน กล่าวคือ โปรแกรมจะแสดงผลบนพื้นที่สีเหลืองผืนผ้านจะแสดงผลที่เรียกว่า วินโดร์ (Window) ภายในวินโดร์จะมีส่วนประกอบที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้งานของแต่ละโปรแกรม และโปรแกรมส่วนใหญ่บนระบบปฏิบัติการวินโดว์สจะติดต่อกันผู้ใช้เพื่อรับข้อมูลบางอย่างผ่านทางวินโดร์ชนิดพิเศษที่เรียกว่า กรอบโต๊ะตอบ (Dialog Box) ตัวอย่างเช่น โปรแกรม WordPad ซึ่งเป็นโปรแกรมประมวลผลคำที่รวมอยู่ในชุดของระบบปฏิบัติการวินโดว์ส มีส่วนประกอบดังแสดงในภาพประกอบ 2.1 และตัวอย่างกรอบโต๊ะตอบแสดงในภาพประกอบ

2.2

ภาพประกอบ 2.1 ตัวอย่างส่วนประกอบภายในวินโดร์

ภาพประกอบ 2.2 ตัวอย่างกรอบトイตอบ

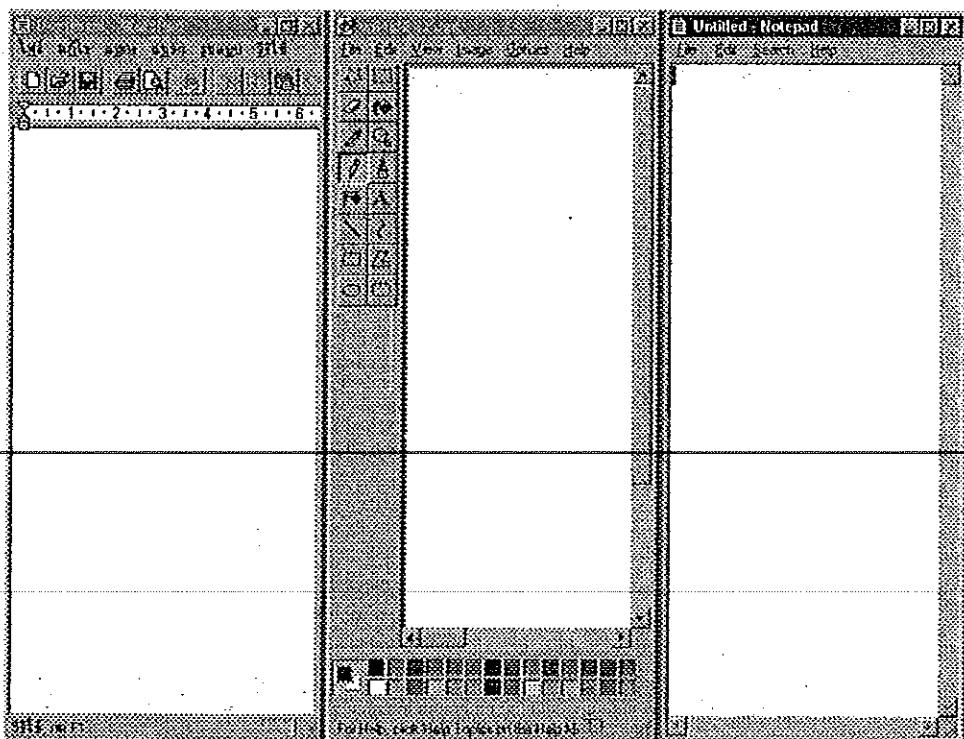
จากตัวอย่างวินโดว์ในภาพประกอบ 2.1 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของวินโดว์มีจุดประสงค์ การใช้งานดังนี้

- เมนูระบบ (System Menu) เป็นเมนูที่ใช้สำหรับทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนขนาด วินโดว์ เคลื่อนย้ายวินโดว์ และปิดวินโดว์
- แถบタイトิล (Title Bar) เป็นส่วนที่ใช้แสดงชื่อโปรแกรมและชื่อเอกสารที่กำลังถูกใช้งานอยู่
- แถบเมนู (Menu Bar) เป็นส่วนที่ใช้แสดงรายการชุดคำสั่งต่าง ๆ ใน การใช้งาน โปรแกรมที่กำลังถูกใช้ โดยแต่ละรายการจะเป็นแบบ Pull Down Menu
- แถบเครื่องมือ (Tool Bar) เป็นส่วนที่ใช้แสดงปุ่มคำสั่งซึ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำงาน
- ปุ่มย่อ (Minimize Box) เป็นปุ่มที่ใช้เพื่อย่อขนาดวินโดว์
- ปุ่มขยาย (Maximize Box) เป็นปุ่มที่ใช้เพื่อขยายขนาดวินโดว์
- ปุ่มปิด (Terminate Box) เป็นปุ่มที่ใช้เพื่อปิดวินโดว์
- กรอบวินโดว์ (Border) เป็นส่วนที่ใช้แสดงขอบเขตของขนาดของวินโดว์
- แถบสถานะ (Status Bar) เป็นส่วนที่ใช้แสดงสถานะการทำงานของโปรแกรม

- พื้นที่ทำงาน (Client Area) เป็นส่วนที่ใช้แสดงผลการทำงานของโปรแกรม
- แถบเลื่อนแนวตั้ง (Vertical Scroll Bar) เป็นแถบที่ใช้เพื่อเลื่อนข้อบพื้นที่การแสดงผลขึ้นหรือลงทางแนวตั้ง
- แถบเลื่อนแนวนอน (Horizontal Scroll Bar) เป็นแถบที่ใช้เพื่อเลื่อนข้อบพื้นที่การแสดงผลไปทางซ้ายหรือไปทางขวาทางแนวนอน

2.2 ระบบจัดการงานแบบมัลติทาสกิ้ง

ในระบบปฏิบัติการ MS-DOS เมื่อโปรแกรมใด ๆ เริ่มทำงานจะเรียกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมด เช่น คีย์บอร์ด จอภาพ หน่วยความจำ และชีพิญ โดยไม่มีการแบ่งปันให้โปรแกรมอื่น ๆ แต่ในระบบปฏิบัติการวินโดว์สจะมีการแบ่งทรัพยากรทุกอย่างที่มีอยู่ให้แก่โปรแกรมอื่น ๆ เพื่อที่จะสามารถทำงานได้พร้อมกัน และผู้ใช้สามารถมองเห็นการทำงานของแต่ละโปรแกรมบนจอแสดงผลได้ในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่นผู้ใช้สามารถเรียกใช้โปรแกรม NotePad, WordPad และ Paint ซึ่งเป็นโปรแกรมที่รวมอยู่ในชุดของระบบปฏิบัติการวินโดว์ได้พร้อมกันเด้งแสดงในภาพประกอบ 2.3 โดยการดำเนินงานของแต่ละโปรแกรมจะอยู่บนวินโดว์ที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 2.3 ตัวอย่างวินโดว์ของสามโปรแกรมบนระบบจัดการงานแบบมัลติทาสกิ้ง

2.3 ระบบแสดงผลกราฟิกแบบมีความอิสระจากอุปกรณ์

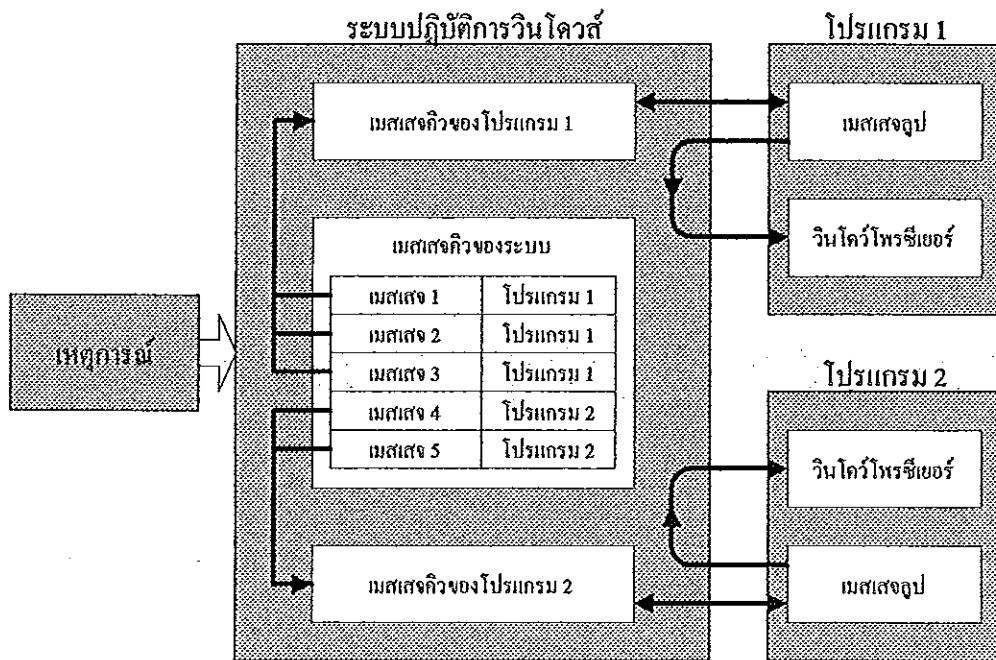
โปรแกรมสำหรับระบบปฏิบัติการวินโดว์สไม่ได้ทำงานด้านกราฟิกโดยการติดต่อกับอุปกรณ์แสดงผลกราฟิก เช่น จอภาพและเครื่องพิมพ์ โดยตรงแบบตายตัว แต่ระบบปฏิบัติการวินโดว์สมีโปรแกรมสำหรับใช้ทำงานด้านกราฟิกที่เรียกว่า GDI (Graphic Device Interface) ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานแสดงผลกราฟิกและการจัดรูปแบบข้อความสามารถทำได้โดยโปรแกรมไม่จำเป็นต้องทราบว่ามีอุปกรณ์ประเภทใดบ้างที่กำลังถูกติดตั้งอยู่ภายในเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สามารถพิมพ์เอกสารโดยใช้เครื่องพิมพ์แบบเข็มกระแทก (Dot Matrix) ยี่ห้อ Epson ยี่ห้อ OKI หรือ ยี่ห้อ NEC ได้โดยไม่ต้องแก้ไขชุดคำสั่งภายในโปรแกรม เป็นต้น

2.4 ระบบการทำงานตามเหตุการณ์

โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์จะทำงานตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยแหล่งที่มาของเหตุการณ์ที่สำคัญมีอยู่ 3 ประเภทคือ

- จากการทำงานของผู้ใช้ เช่น กดแป้นพิมพ์ หรือกดเมาส์ เป็นต้น
- จากการทำงานของโปรแกรม เช่น เมื่อโปรแกรมต้องการวัดสิ่งต่าง ๆ ในพื้นที่ทำงาน โปรแกรมจะต้องสร้างเหตุการณ์สำหรับการวัดขึ้นมา เป็นต้น
- การทำงานของระบบปฏิบัติการวินโดว์ เช่น เมื่อผู้ใช้ต้องการออกการทำงานของโปรแกรมจะต้องทำการปิดวินโดว์ของโปรแกรม ระบบปฏิบัติการวินโดว์จะสร้างเหตุการณ์ปิดวินโดว์ของโปรแกรมขึ้นมา และจัดส่งไปยังโปรแกรมเพื่อให้โปรแกรมจบการทำงาน เป็นต้น

การทำงานตามเหตุการณ์บนระบบปฏิบัติการวินโดว์จะแตกต่างจากการทำงานตามเหตุการณ์แบบ Hardware Interrupts บนระบบปฏิบัติการ MS-DOS โดยการทำงานตามเหตุการณ์แบบ Hardware Interrupts บนระบบปฏิบัติการ MS-DOS งานปั๊จุบันที่กำลังดำเนินอยู่จะถูกหยุดหรือขัดจังหวะการทำงานทันทีเมื่อมีเหตุการณ์อื่น ๆ เกิดขึ้นและต้องการความช่วยเหลือในการดำเนินงาน แต่การทำงานตามเหตุการณ์บนระบบปฏิบัติการวินโดว์งานปั๊จุบันที่กำลังดำเนินอยู่จะไม่ถูกหยุดหรือขัดขวางการทำงานจากเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะระบบปฏิบัติการวินโดว์จะจัดเก็บเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่เอาไว้ซึ่งโปรแกรมสามารถนำไปใช้หลังจากเสร็จสิ้นการทำงานปั๊จุบัน การทำงานตามเหตุการณ์ของโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 2.4

ภาพประกอบ 2.4 การทำงานตามเหตุการณ์ของโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์

จากภาพประกอบ 2.4 เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ระบบปฏิบัติการวินโดวส์จะแปลงเหตุการณ์เหล่านี้ให้เป็นค่าคงที่ซึ่งมีการกำหนดค่าเฉพาะไว้เรียกว่า เมสเสจ (Message) และจึงจัดเก็บไว้ใน เมสเซจคิวของระบบ (System Message Queue) หลังจากนั้นจะทำการแจกจ่ายเมสเสจไปยัง เมสเซจคิวของโปรแกรม (Program Message Queue) ซึ่งระบบปฏิบัติการวินโดวส์ทำการสร้างให้แต่ละโปรแกรมในขณะที่โปรแกรมกำลังทำงาน ในส่วนของโปรแกรมจะมีชุดคำสั่งที่เรียกว่า เมสเซจลูป (Message Loop) ซึ่งทำหน้าที่คอยตรวจสอบเมสเสจที่บรรจุอยู่ในเมสเสจคิวของโปรแกรม และทำการส่งเมสเสจดังกล่าวกลับไปยังระบบปฏิบัติการวินโดวส์เพื่อส่งต่อให้ฟังก์ชันชนิดพิเศษภายในโปรแกรมที่เรียกว่า วินโดว์โพรซีเดอร์ (Window Procedure) ซึ่งโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ทุกโปรแกรมจะต้องมีวินโดว์โพรซีเดอร์ สำหรับภายในวินโดว์โพรซีเดอร์จะประกอบด้วยชุดคำสั่งสำหรับดำเนินงานต่อเมสเสจที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของแต่ละโปรแกรม

การส่งเมสเสจของระบบปฏิบัติการวินโดวส์ไปยังโปรแกรม นอกจากการส่งโดยผ่านทางเมสเสจคิวของโปรแกรมดังที่กล่าวมาข้างต้น ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ยังสามารถส่งเมสเสจบางชนิดไปยังวินโดว์โพรซีเดอร์ของโปรแกรมโดยตรงโดยไม่ต้องผ่านเมสเสจคิวของโปรแกรม เช่น เมื่อผู้ใช้ปิดวินโดว์ของโปรแกรม ระบบปฏิบัติการวินโดวส์จะส่งเมสเสจปิดวินโดว์ไปยังวินโดว์โพรซีเดอร์ของโปรแกรมโดยตรง เพื่อให้โปรแกรมจบการทำงาน เป็นต้น

2.5 ไลบรารีของระบบปฏิบัติการวินโดว์ส

โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สามารถเรียกใช้ชุดคำสั่งสำหรับการทำงานต่าง ๆ ซึ่งระบบปฏิบัติการวินโดว์ได้จัดเตรียมไว้ให้ โดยชุดคำสั่งเหล่านี้ถูกจัดเก็บไว้เป็นไลบรารีในรูปแบบพิเศษที่เรียกว่า DLL (Dynamic Link Library) เมื่อโปรแกรมถูกเรียกเข้าสู่หน่วยความจำระบบปฏิบัติการวินโดว์จะจัดการเชื่อมโยงคำสั่งต่าง ๆ ที่โปรแกรมเรียกใช้โดยอัตโนมัติสำหรับไลบรารีที่สำคัญของระบบปฏิบัติการวินโดว์มี 4 ชนิด ดังนี้

- USER32.DLL เป็นไลบรารีที่บรรจุชุดคำสั่งสำหรับใช้ในการจัดการวินโดว์
- KERNEL32.DLL เป็นไลบรารีที่บรรจุชุดคำสั่งสำหรับใช้จัดการงานแบบมัลติทาส กิจ การบริหารงานหน่วยความจำ และการจัดการทรัพยากรของระบบ
- GDI32.DLL เป็นไลบรารีที่บรรจุชุดคำสั่งสำหรับใช้แสดงผลภาพกราฟิกต่าง ๆ
- COMDLG32.DLL เป็นไลบรารีที่บรรจุชุดคำสั่งสำหรับใช้จัดการกรอบโต๊ะอับ

2.6 โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ 95

การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการ MS-DOS ผู้เขียนโปรแกรมสามารถสั่งให้โปรแกรมดำเนินงานต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้โดยตรง เช่น ผู้เขียนโปรแกรมสามารถสั่งให้โปรแกรมรับการทำงานของแป้นพิมพ์ หรือรับการทำงานของเมาส์ เป็นต้น แต่การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์จะแตกต่างออกไป เพราะระบบปฏิบัติการวินโดว์จะเป็นฝ่ายสั่งการทำงานมายังโปรแกรมตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในลักษณะของเมสเซจ เช่น เมื่อผู้ใช้กดปุ่มเมาส์ ระบบปฏิบัติการวินโดว์จะส่งเมสเซจดับเบิลคลิกเม้าส์มายังโปรแกรม เป็นต้น

การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ ผู้เขียนโปรแกรมสามารถเลือกใช้ภาษาคอมพิวเตอร์ได้หลายภาษาทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้เขียนโปรแกรม เช่น ภาษา C ภาษา BASIC และภาษา Pascal เป็นต้น โดยภาษาทั้งหมดจะใช้วิธีการเขียนโปรแกรมในลักษณะเดียวกันที่เรียกว่า API (Application Programming Interface) ซึ่งหมายถึงการเขียนโปรแกรมโดยเรียกใช้ชุดคำสั่งในไลบรารี DLL ของระบบปฏิบัติการวินโดว์ เพื่อให้สามารถเข้าใจพื้นฐานการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ จะใช้โปรแกรมตัวอย่างบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ที่เขียนด้วยภาษา C เพื่ออธิบายขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ สาเหตุที่เลือกใช้ภาษา C เนื่องจากภาษา C ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และการเรียกใช้คำสั่งในไลบรารี DLL ของระบบปฏิบัติการวินโดว์อยู่ในรูปแบบของภาษา C

โปรแกรมตัวอย่าง HelloWin บนระบบปฏิบัติการวินโดว์ดังแสดงในภาพประกอบ 2.5 เมื่อทำงานจะได้ผลลัพธ์ดังแสดงในภาพประกอบ 2.6 สำหรับพัฟฟ์ชัน และโครงสร้างข้อมูลที่ใช้ในโปรแกรมมีรายละเอียดดังแสดงในภาพประกอบ 2.7 ถึงภาพประกอบ 2.10

```

/*
โปรแกรม HELLOWIN.C
*/
// จัดเตรียมชุดคำสั่งของระบบเพื่อปฏิการวินิจฉารณ์ที่อยู่ในโปรแกรมนี้จะดำเนินการ
#include <windows.h>

// ประกาศตัวแปรให้สามารถอ้างถึงได้จาก WinMain
LRESULT CALLBACK WndProc(HWND hWnd, UINT uMsg, WPARAM wParam, LPARAM lParam);

// ฟังก์ชัน WinMain
int WINAPI WinMain(HINSTANCE hInstance, HINSTANCE hPrevInstance,
                    PSTR szCmdLine, int iCmdShow)
{
    // กำหนดตัวแปร
    static char szAppName[] = "HelloWin";
    HWND hWnd;
    MSG msg;
    WNDCLASS wndclass;

    // กำหนดค่าให้วินโดว์คลาส (Window Class) เพื่อใช้สำหรับสร้างวินโดว์ของโปรแกรม
    wndclass.style = CS_HREDRAW | CS_VREDRAW; // ลักษณะวินโดว์ของโปรแกรม
    wndclass.lpfnWndProc = WndProc; // รีโวินโดยไฟล์นี้
    wndclass.cbClsExtra = 0; // กำหนดพื้นที่สำหรับข้อมูล
    wndclass.cbWndExtra = 0; // กำหนดพื้นที่สำหรับข้อมูล
    wndclass.hInstance = hInstance; // กำหนดวินโดว์ของโปรแกรม
    wndclass.hIcon = LoadIcon(NULL, IDI_APPLICATION); // Icon ของโปรแกรม
    wndclass.hCursor = LoadCursor(NULL, IDC_ARROW); // Cursor ของโปรแกรม
    wndclass.hbrBackground = (HBRUSH) GetStockObject(WHITE_BRUSH); // ลิ้งค์
    wndclass.lpszMenuName = NULL; // เมนูของโปรแกรม
    wndclass.lpszClassName = szAppName; // ชื่อของวินโดว์คลาส
}

```

ภาพประกอบ 2.5 โปรแกรม HelloWin

```

// ลงทะเบียนวินโดว์คลาสเพื่อให้ระบบปฏิบัติการรับรู้วินโดว์ของโปรแกรม
RegisterClass(&wndclass);

// สร้างวินโดว์ของโปรแกรม
hwnd = CreateWindow(szAppName, // ชื่อวินโดว์คลาส
    "ตัวอย่างโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดว์ 95", // ชื่อหน้าต่าง
    WS_OVERLAPPEDWINDOW, // ลักษณะของวินโดว์
    CW_USEDEFAULT, // ตำแหน่งวินโดว์บนแกน X
    CW_USEDEFAULT, // ตำแหน่งวินโดว์บนแกน Y
    CW_USEDEFAULT, // ความกว้างของวินโดว์
    CW_USEDEFAULT, // ความสูงของวินโดว์
    NULL, // ค่าของวินโดว์คัวเมม
    NULL, // ค่าของเมมสำหรับวินโดว์
    hInstance, // ค่าแyenเดลิอินสแตนท์ของโปรแกรม
    NULL); // ค่าพารามิเตอร์ที่โปรแกรมใช้ตัวรับ

// แสดงวินโดว์ทางจอภาพ
ShowWindow(hwnd, iCmdShow);

// วัดการทำงาน
UpdateWindow(hwnd);

// วนลูป
while( GetMessage(&msg, NULL, 0, 0)) // ขั้นตอนสืบ��จากโปรแกรมเมดเดจคือ
{
    DispatchMessage(&msg); // ถูกส่งมาจากโปรแกรมเมดเดจ
}
return msg.wParam;
}

```

ภาพประกอบ 2.5 โปรแกรม HelloWin (ต่อ)

```

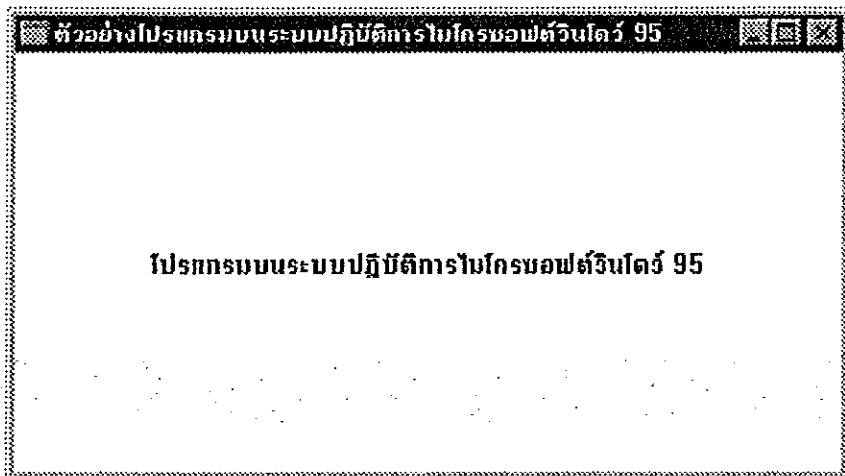
// ฟังก์ชัน WinProc
LRESULT CALLBACK WndProc (HWND hwnd, UINT iMsg,
    WPARAM wParam, LPARAM lParam)
{
    // กำหนดตัวแปร
    HDC hdc;
    RECT rect;

    // ดำเนินการต่อเมื่อส่ง WM_PAINT และ WM_DESTROY
    switch (iMsg)
    {
        case WM_PAINT:
            hdc = GetDC (hwnd);           // หาค่าอุปกรณ์สำหรับการ
            GetClientRect (hwnd, &rect);   // หาขนาดของหน้าจอที่ทำงาน
            DrawText (hdc, "โปรแกรมนี้จะแสดงข้อความในกรอบฟองวีนโค้ง 95", -1, &rect,
                      DT_SINGLELINE | DT_CENTER | DT_VCENTER); // แสดงข้อความ
            ReleaseDC (hwnd, hdc);       // ยกเลิกการใช้จดหมายเหตุ
            return 0;

        case WM_DESTROY:
            PostQuitMessage (0);        // ตัวร่างเมื่อส่ง WM_QUIT
            return 0;
    }
    return DefWindowProc (hwnd, iMsg, wParam, lParam);
}

```

ภาพประกอบ 2.5 โปรแกรม HelloWin (ต่อ)

ภาพประกอบ 2.6 ผลลัพธ์จากการดำเนินงานของโปรแกรม HelloWin

ฟังก์ชัน	แผนการท่างาน
LoadIcon	กำหนด Icon สำหรับโปรแกรม
LoadCursor	กำหนด Cursor สำหรับโปรแกรม
GetStockObject	หาตัวกราฟิกอยู่จัดตั้ง
RegisterClass	ลงทะเบียนวินโดว์คลาส
CreateWindow	สร้างวินโดว์
ShowWindow	แสดงวินโดว์หน้าจอภาพ
UpdateWindow	กำหนดให้วินโดว์ร้าดฟื้นที่ทำงาน
GetMessage	อ่านคำแมสสेजจากโปรแกรมเมสสेजคิว
DispatchMessage	ส่งเมสสेजไปยังวินโดว์พรีซิเบอร์
GetDC	หาค่าอุปกรณ์สำหรับการร้าด
GetClientRect	หาความกว้างของหน้าที่ทำงาน
DrawText	แสดงผลตัวอักษร
ReleaseDC	ยกเลิกการใช้อุปกรณ์สำหรับการร้าด
PostQuitMessage	ส่งเมสสेज Quit ไปยังโปรแกรมเมสสेजคิว
DefWindowProc	การทำงานปกติของเมสสेज

ภาพประกอบ 2.7 ฟังก์ชันในโปรแกรม HelloWin

โครงสร้างข้อมูล	ความหมาย
LRESULT	ค่าที่ว่าด้วยเป็นผลลัพธ์ของฟังก์ชัน
CALLBACK	ประเภทของฟังก์ชัน
HWND	ค่าที่เก็บที่ใช้สำหรับอ้างถึงวินโดว์
UINT	เลขจำนวนเต็ม
WPARAM	เลขจำนวนเต็ม
LPARAM	เลขจำนวนเต็ม
WINAPI	ประเภทของฟังก์ชัน
HINSTANCE	ค่าที่เก็บที่ใช้สำหรับอ้างถึงกิ๊งโปรแกรม
PSTR	ค่าที่เก็บที่ใช้สำหรับซึ่งถือความ
MSG	โครงสร้างของเมสเซจ
WNDCLASS	โครงสร้างของวินโดว์คลาส (Window Class)
HDC	ค่าที่เก็บที่ใช้สำหรับอ้างถึงอุปกรณ์สำหรับการวาด
RECT	โครงสร้างของพื้นที่ให้เหลียวบ

ภาพประกอบ 2.8 โครงสร้างข้อมูลในโปรแกรม HelloWin

โครงสร้างข้อมูล MSG	ความหมาย
hWnd	กำหนดให้สำหรับอ้างถึงวินโดว์ที่กรอบเมสเซจ
message	ค่าคงที่ของเมสเซจ
wParam	ค่าที่ส่งมาพร้อมเมสเซจจะขึ้นอยู่กับเมสเซจแต่ละตัว
lParam	ค่าที่ส่งมาพร้อมเมสเซจจะขึ้นอยู่กับเมสเซจแต่ละตัว
time	เวลาที่เมสเซจเกิดขึ้น
pt	เป็นพิกัดของเนาล์ด้าเมสเซจที่เกิดขึ้นแห่งหากไม่มี

ภาพประกอบ 2.9 โครงสร้างข้อมูล MSG ในโปรแกรม HelloWin

โครงสร้างข้อมูล WNDCLASS	ความหมาย
Style	ลักษณะวินไดร์ฟของโปรแกรม
lpfnWndProc	ชื่อวินโดว์โพรซีเยอร์
cbClsExtra	พื้นที่เพิ่มเติมสำหรับโปรแกรม
cbWinExtra	พื้นที่เพิ่มเติมสำหรับโปรแกรม
hInstance	ค่าเฉพาะสำหรับตัวรันถัวงกึ่งโปรแกรม
hIcon	Icon ของโปรแกรม
hCursor	Cursor ของโปรแกรม
hbrBackGround	สีพื้นสำหรับวินโดว์ของโปรแกรม
lpszMenuName	เมนูสำหรับวินโดว์ของโปรแกรม
lpszClassName	ชื่อวินโดว์คลาส (Window Class)

ภาพประกอบ 2.10 โครงสร้างข้อมูล WNDCLASS ในโปรแกรม HelloWin

โปรแกรมตัวอย่าง HelloWin ประกอบด้วยฟังก์ชัน 2 ฟังก์ชัน คือ WinMain และ WinProc ซึ่ง WinMain จะมีการทำงานเหมือนกับ Main Function ในโปรแกรมภาษา C ทั่ว ๆ ไป โดยโปรแกรมระบบปฏิบัติการวินโดว์สทุกโปรแกรมจะต้องมี WinMain เสมอ ในส่วนของ WinProc เป็น-win โพรซีเยอร์ของโปรแกรมซึ่งทำหน้าที่รับเมสเสจต่าง ๆ ที่ส่งมาให้โปรแกรม จากระบบปฏิบัติการวินโดว์ส เมื่อพิจารณาโปรแกรม HelloWin จะเห็นว่าไม่มีส่วนใดของโปรแกรมที่เรียกใช้งาน WinProc โดยตรง เนื่องจาก WinProc จะถูกเรียกใช้จากระบบปฏิบัติการวินโดว์สเท่านั้น แต่จะมีการอ้างถึง WinProc จากข้อความสั้นในส่วนของ WinMain

โปรแกรมตัวอย่าง HelloWin มีรายละเอียดขั้นตอนการทำงานดังต่อไปนี้

- จัดเตรียมชุดคำสั่งของระบบปฏิบัติการวินโดว์สเพื่อให้โปรแกรมสามารถเรียกใช้งาน ดังนี้

```
#include <windows.h>
```

- ประกาศวินโดว์โพรซีเยอร์เพื่อให้สามารถอ้างถึงได้จาก WinMain ดังนี้

```
RESULT CALLBACK WndProc (HWND, UINT, WPARAM, LPARAM);
```

- สร้างฟังก์ชัน WinMain ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรม ดังนี้

```
int WINAPI WinMain (HINSTANCE hInstance, HINSTANCE hPrevInstance,
PSTR szCmdLine, int iCmdShow)
```

ฟังก์ชัน WinMain เป็นประเภท WINAPI และคืนค่าเป็นจำนวนเต็ม โดยมีพารามิเตอร์ (Parameter) ซึ่งถูกส่งมาให้โดยระบบปฏิบัติการวินโดว์ส ทั้งหมด 4 ตัวคือ

- hInstance เป็นค่าตัวเลขเฉพาะที่ใช้อ้างถึงโปรแกรม เนื่องจากโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สามารถทำงานได้หลาย ๆ ชุดพร้อมกัน ดังนี้จึงจำเป็นต้องมีค่าเฉพาะสำหรับอ้างถึงโปรแกรมแต่ละชุด ซึ่งค่าเฉพาะนี้เบรียบเทียบได้กับ TASK ID หรือ Process ID ในระบบปฏิบัติการ UNIX
- hPrevInstance หากมิเตอร์นี้ไม่ใช้ในระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ 95 โดยจะถูกกำหนดให้เป็น NULL
- szCmdLine เป็นค่าพอยต์เตอร์ซึ่งชี้ไปยังบรรทัดคำสั่งที่ต้องการส่งมาให้โปรแกรม
- iCmdShow เป็นค่าที่ใช้กำหนดกำหนดหน้าจอแสดงวินโดว์เมื่อโปรแกรมเริ่มทำงาน

4. กำหนดค่าให้วินโดว์คลาส (Window Class) เพื่อกำหนดรากช์และวินโดว์ของโปรแกรม โดยการกำหนดค่าให้ตัวแปรในโครงสร้างข้อมูล WNDCLASS ดังนี้

WNDCLASS	wndclass ;
wndclass.style	= CS_HREDRAW CS_VREDRAW ;
wndclass.lpfnWndProc	= WndProc ;
wndclass.cbClsExtra	= 0 ;
wndclass.cbWndExtra	= 0 ;
wndclass.hInstance	= hInstance ;
wndclass.hIcon	= LoadIcon (NULL, IDI_APPLICATION) ;
wndclass.hCursor	= LoadCursor (NULL, IDC_ARROW) ;
wndclass.hbrBackground	= (HBRUSH) GetStockObject (WHITE_BRUSH) ;
wndclass.lpszMenuName	= NULL ;
wndclass.lpszClassName	= szAppName ;

5. ลงทะเบียนวินโดว์คลาส เพื่อใช้สำหรับสร้างวินโดว์ของโปรแกรม ดังนี้

```
RegisterClass(&wndclass);
```

6. สร้างวินโดว์ของโปรแกรม ดังนี้

```
hwnd = CreateWindow (szAppName, // ชื่อวินโดว์คลาส
"ตัวอย่างโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดว์ 95", // ชื่อบนแผ่นໄຕเดิล
WS_OVERLAPPEDWINDOW, // ลักษณะของวินโดว์
CW_USEDEFAULT, // ตำแหน่งวินโดว์บนแกน X
CW_USEDEFAULT, // ตำแหน่งวินโดว์บนแกน Y
CW_USEDEFAULT, // ความกว้างของวินโดว์
CW_USEDEFAULT, // ความสูงของวินโดว์
NULL, // ค่าของวินโดว์ตัวแม่
```

```

NULL,                                // ค่าของเมนูสำหรับวินโดร์
hInstance,                            // ค่าแอนดิลอินสแตนท์ของโปรแกรม
NULL);                               // ค่าพารามิเตอร์ที่โปรแกรมใช้อ้างอิง

```

หากสามารถสร้างวินโดร์ของโปรแกรมได้สำเร็จ พังก์ชัน CreateWindow จะคืนค่าตัวเลขสำหรับใช้อ้างอิงวินโดร์ที่สร้างขึ้น โดยเก็บไว้ในตัวแปร hwnd

7. แสดงวินโดร์บนจอภาพ และทำการวาดพื้นที่ทำงาน ดังนี้

```

ShowWindow (hwnd, SW_SHOW);
UpdateWindow (hwnd);

```

8. สร้างเมสเสจลูปเพื่อรับเมสเสจจากโปรแกรมเมสเสจคิว ดังนี้

```

while (GetMessage (&msg, NULL, 0, 0))
{
    DispatchMessage (&msg);
}
return msg.wParam;

```

โปรแกรมจะต้องคอยตรวจสอบโปรแกรมเมสเสจคิวอยู่ตลอดเวลาโดยใช้ฟังก์ชัน GetMessage หลังจากนั้นโปรแกรมจะต้องส่งเมสเสจที่ได้รับไปยังระบบปฏิบัติการวินโดร์เพื่อส่งต่อไปยังวินโดร์โพธีเยอร์ของโปรแกรมโดยใช้ฟังก์ชัน DispatchMessage การทำงานของเมสเสจลูปจะสิ้นสุดลงเมื่อได้รับเมสเสจ WM_QUIT

9. สร้างฟังก์ชัน WndProc เพื่อใช้ดำเนินการต่อเมสเสจ ดังนี้

```

LRESULT CALLBACK WndProc (HWND hwnd, UINT iMsg,
WPARAM wParam, LPARAM lParam)
{
    HDC         hdc;
    RECT        rect;

    switch (iMsg)
    {
        case WM_PAINT :
            hdc = GetDC (hwnd);
            GetClientRect (hwnd, &rect);
            DrawText (hdc, "โปรแกรมบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์วินโดร์ 95", -1, &rect,
DT_SINGLELINE | DT_CENTER | DT_VCENTER);
            ReleaseDC (hwnd, hdc);
    }
}

```

ມ່າຍນອສມຸດ

```
return 0 ;  
  
case WM_DESTROY :  
PostQuitMessage (0) ;  
return 0 ;  
}  
  
return DefWindowProc (hwnd, iMsg, wParam, lParam) ;  
}
```

ฟังก์ชัน WndProc เป็นประเภท CALLBACK โดยมีพารามิเตอร์ที่ถูกส่งมาให้โดยระบบปฏิบัติการวินโดว์ทั้งหมด 4 ตัว สำหรับพารามิเตอร์ทั้ง 4 ตัวจะเหมือนกับข้อมูล 4 ตัวแรกของโครงสร้างข้อมูล MSG ภายใน WndProc จะกำหนดวิธีดำเนินการต่อเมสเสจที่ได้รับโดยใช้ข้อความสิ่ง switch และส่งเมสเสจที่ไม่ต้องการคืนให้แก่ระบบปฏิบัติการวินโดว์โดยใช้ฟังก์ชัน DefWindowProc โปรแกรมตัวอย่าง HelloWin จะมีการดำเนินการต่อเมสเสจ 2 เมสเสจ คือ

- WM_PAINT เป็นเมสเสจที่ส่งให้โปรแกรมวัดพื้นที่ทำงาน เมื่อโปรแกรมได้รับเมสเสจนี้ โปรแกรมสามารถวัดสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการในพื้นที่ทำงานได้
 - WM_DESTROY เป็นเมสเสจที่ส่งให้โปรแกรมจบการทำงาน เมื่อโปรแกรมได้รับเมสเสจนี้ โปรแกรมจะต้องสร้างเมสเสจ WM_QUIT โดยใช้ฟังก์ชัน PostQuitMessage เพื่อหยุดการทำงานของเมสเสจลูป

2.7 Microsoft Visual C++

Microsoft Visual C++ เป็นชุดพัฒนาโปรแกรมในรูปตัวเปลี่ยนภาษาสำหรับใช้ในการพัฒนาโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ ซึ่งผู้เขียนโปรแกรมสามารถเลือกที่จะเขียนโปรแกรมโดยการใช้ภาษา C ในลักษณะของ API หรือโดยการใช้ภาษา C++ ในลักษณะของการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ (Object-Oriented Programming) ถึงแม้ว่า Microsoft Visual C++ สามารถใช้เขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ด้วยภาษา C ได้ แต่โปรแกรมเครื่องมือต่าง ๆ ของ Microsoft Visual C++ ได้รับการออกแบบสำหรับใช้เขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ด้วยภาษา C++ ดังนั้นการใช้ Microsoft Visual C++ สำหรับเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์สิ่งควรเลือกใช้ภาษา C++

Microsoft Visual C++ ประกอบด้วยโปรแกรมเครื่องมือต่าง ๆ สำหรับช่วยอำนวย ความสะดวกในการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ สำหรับโปรแกรมเครื่องมือที่สำคัญมีดังนี้

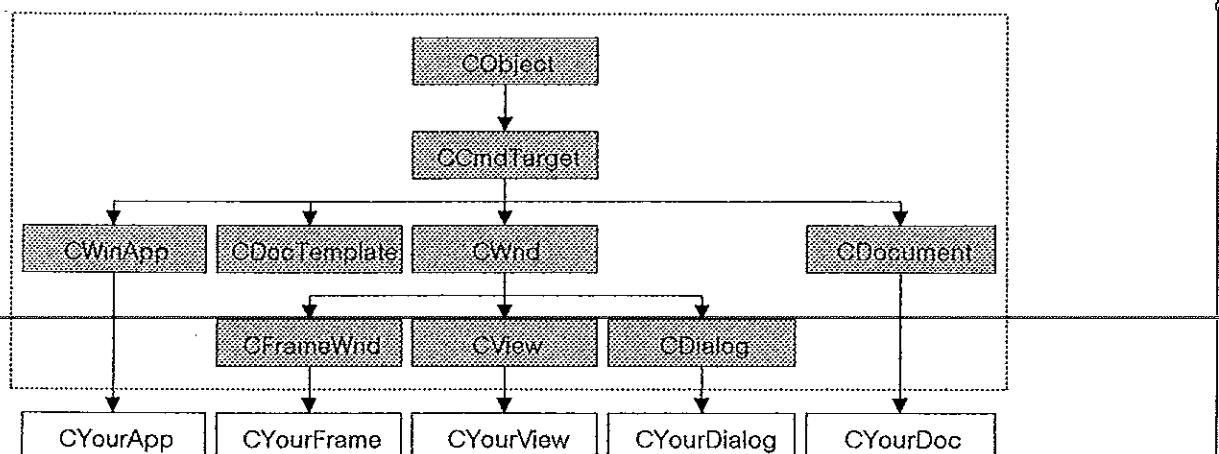
- Microsoft Developer Studio เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ แปล (Compile) เชื่อม (Link) ดำเนินงาน (Run) และช่วยแก้ไข (Debug) โปรแกรม
- Source Code Editor เป็นเครื่องมือสำหรับใช้สร้างและแก้ไขโปรแกรมโดยการทำงานอยู่ในลักษณะของแท็กซ์เต็ตเตอร์ (Text Editor)
- Resource Editor เป็นเครื่องมือสำหรับใช้สร้างส่วนติดต่อกับผู้ใช้ เช่น เมนู กรอบโต๊ะตอบ ปุ่ม และรูปภาพบิตแมป (Bitmap Picture) เป็นต้น
- Application Wizard เป็นเครื่องมือสำหรับใช้สร้างโปรแกรมโครงร่าง (Skeleton Program) ซึ่งสามารถทำงานขั้นพื้นฐานในแบบต่าง ๆ ได้ เช่น การทำงานแบบวินโดว์เดียว การทำงานแบบหลายวินโดว์ และการทำงานแบบมีการติดต่อกับฐานข้อมูล เป็นต้น เมื่อได้โปรแกรมโครงร่างแล้วผู้เขียนโปรแกรมสามารถที่จะนำไปเพิ่มเติมส่วนอื่น ๆ ของโปรแกรมสำหรับทำงานเฉพาะได้ตามต้องการ
- Class Wizard เป็นเครื่องมือสำหรับใช้เชื่อมส่วนติดต่อกับผู้ใช้ที่สร้างขึ้นด้วย Resource Editor หรือเชื่อมเหตุการณ์ต่าง ๆ เช้ากับโปรแกรมเพื่อให้โปรแกรมสามารถตอบสนองต่อการทำงานที่เกิดขึ้น เช่น เมื่อมีการเลือกเมนู หรือเมื่อมีการกดปุ่มมาส์จต้องประมวลผลอย่างไร เป็นต้น
- Microsoft Foundation Class Library - MFC เป็นเครื่องมือในรูปไลบรารีที่รวมรวมคลาส (Classes) ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนโปรแกรมสามารถนำไปใช้งานได้ โดย MFC แบ่งคลาสออกเป็นกลุ่มตามลักษณะการใช้งานดังนี้
 - คลาสต้นตระกูลมีชื่อว่า CObject เป็นคลาสต้นกำเนิด (Base Class) ของคลาสเกือบทั้งหมดที่มีใช้อยู่ใน MFC
 - คลาสสำหรับใช้เขียนโปรแกรมในลักษณะของ Application Framework หมายถึง โปรแกรมซึ่งประกอบด้วยกลุ่มของคลาสที่เรียกว่า Framework Class โดยคลาสทั้งหมดในกลุ่มนี้ได้รับการออกแบบให้ทำงานประสานกันอย่างดี เช่น คลาส CDocument ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลจะต้องอาศัยคลาส CView ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการแสดงผลเพื่อนำข้อมูลออกแสดงทางหน้าจอ เป็นต้น
 - คลาสสำหรับใช้สร้างวินโดว์ กรอบโต๊ะตอบ เมนู และปุ่มต่าง ๆ เช่น คลาส CWnd ใช้สร้างวินโดว์ คลาส CDialog ใช้สร้างกรอบโต๊ะตอบ และคลาส CButton ใช้สร้างปุ่ม เป็นต้น
 - คลาสสำหรับใช้ในการวาดภาพ เช่น คลาส CDC จะประกอบด้วยฟังก์ชันจำนวนมากสำหรับใช้วัดรูปทรงเรขาคณิตหรือแสดงข้อความ เป็นต้น

- คลาสสำหรับใช้จัดการโครงสร้างข้อมูล เช่น คลาส CString ใช้ทำงานกับข้อความ คลาส CArray ใช้ทำงานกับอาร์เรย์ คลาส CList ใช้ทำงานกับลิงค์ลิสต์ เป็นต้น
- คลาสสำหรับใช้ติดต่อแฟ้มข้อมูลหรือฐานข้อมูล เช่น คลาส CFile ใช้อ่านและเขียนแฟ้มข้อมูล คลาส CDaoDatabase ใช้ติดต่อฐานข้อมูล คลาส CDaoRecordSet ใช้เลือกข้อมูลจากฐานข้อมูล เป็นต้น
- คลาสสำหรับใช้ทำงานด้าน Internet
- คลาสสำหรับใช้ทำงานด้าน OLE (Object Linking And Embedding)

ขั้นตอนการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดว์ด้วยภาษา C++ โดยการใช้โปรแกรมเครื่องมือต่าง ๆ ของ Microsoft Visual C++ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ใช้ Application Wizard สร้างโปรแกรมโครงร่างซึ่งมีให้เลือกหลายรูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบจะให้กู้มุของคลาสที่เรียกว่า Framework Class แตกต่างกันไป สำหรับตัวอย่างโปรแกรมโครงร่างมาตรฐานซึ่งเป็นแบบวินโดว์เดียวจะประกอบด้วยคลาสที่เกี่ยวข้องดังแสดงในภาพประกอบ 2.11

Framework Class

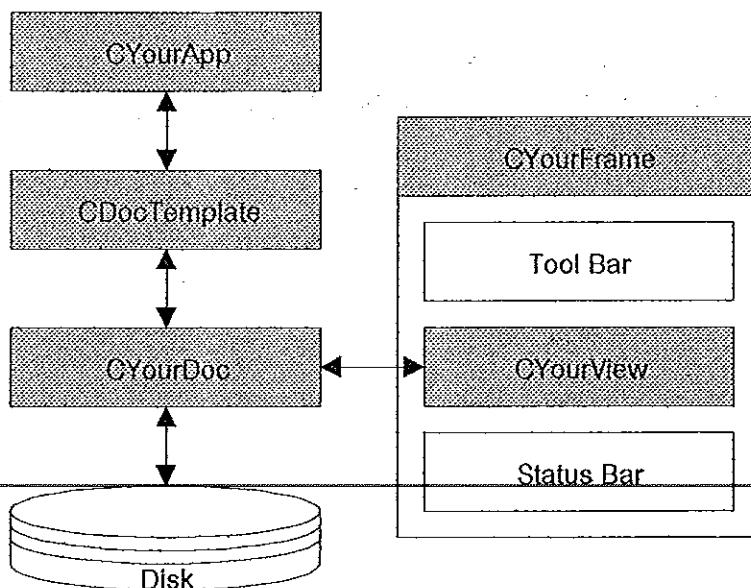
ภาพประกอบ 2.11 คลาสที่ใช้สร้างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว

โปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียวประกอบด้วยคลาสต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

- CYYourApp ควบคุมการทำงานทั้งหมดของโปรแกรม โดยเริ่มจากให้ค่าเริ่มต้นแก่โปรแกรม ควบคุมการทำงานในส่วนของเมสเสจสูปเพื่อรับเมสเสจซึ่งส่งมาจากระบบปฏิบัติการวินโดว์ และหน้าที่สุดท้ายคือหยุดการทำงานของโปรแกรม

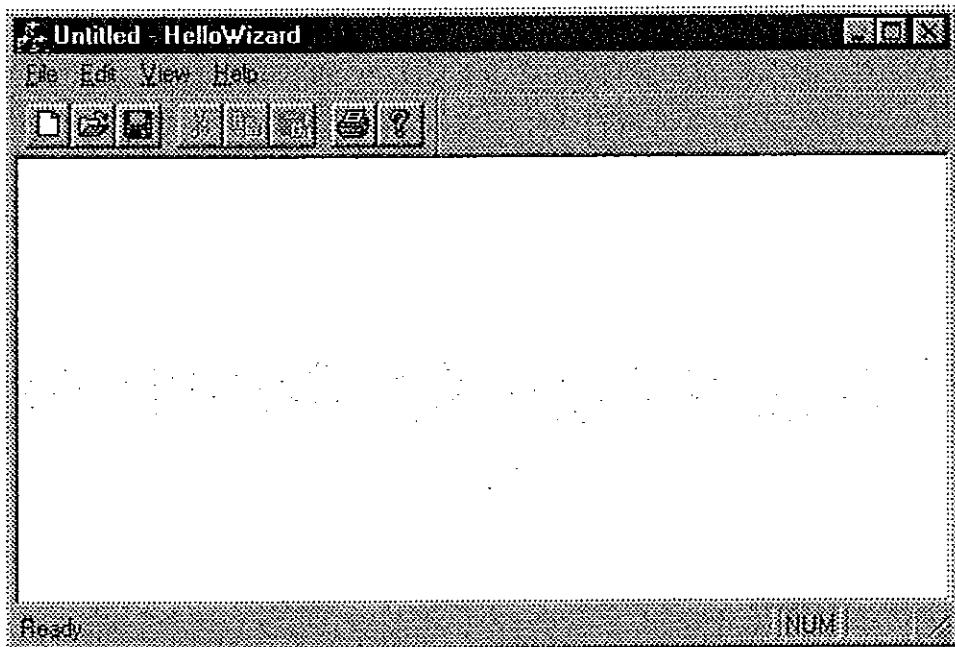
- CDocTemplate ควบคุมการสร้าง CYYourFrame, CYYourDoc และ CYYourView
- CYYourFrame ควบคุมการทำงานของส่วนประกอบภายในวินโดว์ เช่น เมนู และ เครื่องมือแผงสถานะ และพื้นที่ทำงาน เป็นต้น
- CYYourDoc ควบคุมการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลหรือเอกสาร เช่น การเปิดเอกสาร การบันทึกเอกสาร และการแก้ไขเอกสาร เป็นต้น
- CYYourView ควบคุมการแสดงผลในส่วนพื้นที่ทำงานโดยการนำข้อมูลจาก CYYourDoc มาแสดง หรือใช้คำสั่งวาดสิ่งต่าง ๆ
- CYYourDialog ควบคุมการสร้างกรอบโต้ตอบสำหรับติดต่อรับข้อมูลจากผู้ใช้

เมื่อโปรแกรมเริ่มต้นทำงานคลาส CYYourApp จะติดต่อกับคลาส CDocTemplate เพื่อสร้าง คลาส CYYourFrame, CYYourDoc และ CYYourView หลังจากนั้นคลาส CYYourView จะติดต่อนำ ข้อมูลจากคลาส CYYourDoc มาแสดงโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของคลาส CYYourFrame ซึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างคลาสเหล่านี้ สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 2.12

ภาพประกอบ 2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างคลาสที่ใช้สร้างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว

2. ทดสอบโปรแกรมซึ่งสร้างโดย Application Wizard สำหรับตัวอย่างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียวที่สร้างโดย Application Wizard เมื่อเรียกใช้งานจะได้ผลลัพธ์ดังแสดงในภาพประกอบ 2.13 จะเห็นได้ว่ามีการสร้างวินโดว์ของโปรแกรมซึ่งมีส่วนประกอบสำหรับการทำงานขึ้นพื้นฐานไว้ให้อย่างสมบูรณ์

ภาพประกอบ 2.13 ผลลัพธ์จากโปรแกรมโครงร่างแบบบินโดร์เดียว

3. ใช้ Resource Editor สร้างและแก้ไขส่วนติดต่อกับผู้ใช้ เช่น เมนู กรอบโต๊ะตอบ และแท็บเครื่องมือ เป็นต้น
4. ใช้ Class Wizard เชื่อมส่วนติดต่อกับผู้ใช้ที่สร้างขึ้นเข้ากับโปรแกรมโครงร่าง และเพิ่มน้ำหนักความสัมภาระการทำงานต่าง ๆ

สำหรับขั้นตอนหั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงการสรุปโดยย่อ หากต้องการศึกษาวิธีการใช้งาน Microsoft Visual C++ โดยละเอียด ผู้สนใจสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้จาก [Kruglinski, David J. (1993)] หรือ [Microsoft Corporation. (1996)]

บทที่ 3

การออกแบบระบบ

ระบบจัดการงานนำเสนอถูกออกแบบเพื่อใช้สำหรับเป็นเครื่องมือในการสร้างงานนำเสนอและแสดงงานนำเสนอ โดยแต่ละงานนำเสนอผู้ใช้สามารถบรรยายสิ่งต่าง ๆ อันประกอบด้วย

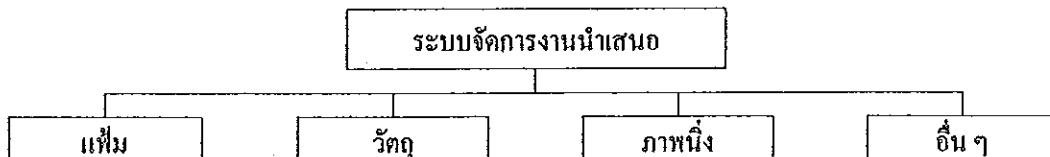
- ภาพนิ่ง หมายถึง ภาพที่จะนำเสนอในรูปของหน้าจอคอมพิวเตอร์ โดยไม่ต้องเคลื่อนไหว ภาพถูกออกแบบให้สามารถแสดงวัตถุต่าง ๆ อันประกอบด้วย ข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ และรูปร่างคงที่
 - ข้อความ หมายถึง กลุ่มอักษรต่าง ๆ ที่ผู้ใช้กำหนด
 - ข้อมูลจากฐานข้อมูล หมายถึง เลขจำนวนหรือกลุ่มอักษรต่าง ๆ ที่เลือกมาจากการฐานข้อมูล
 - รูปภาพ หมายถึง รูปภาพจากแฟ้มข้อมูลซึ่งถูกเก็บด้วยรูปแบบ Bitmap และรูปแบบ Metafile
 - รูปร่างคงที่ หมายถึง รูปทรงเรขาคณิตที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า

สำหรับวิธีแสดงงานนำเสนอผู้ใช้สามารถ

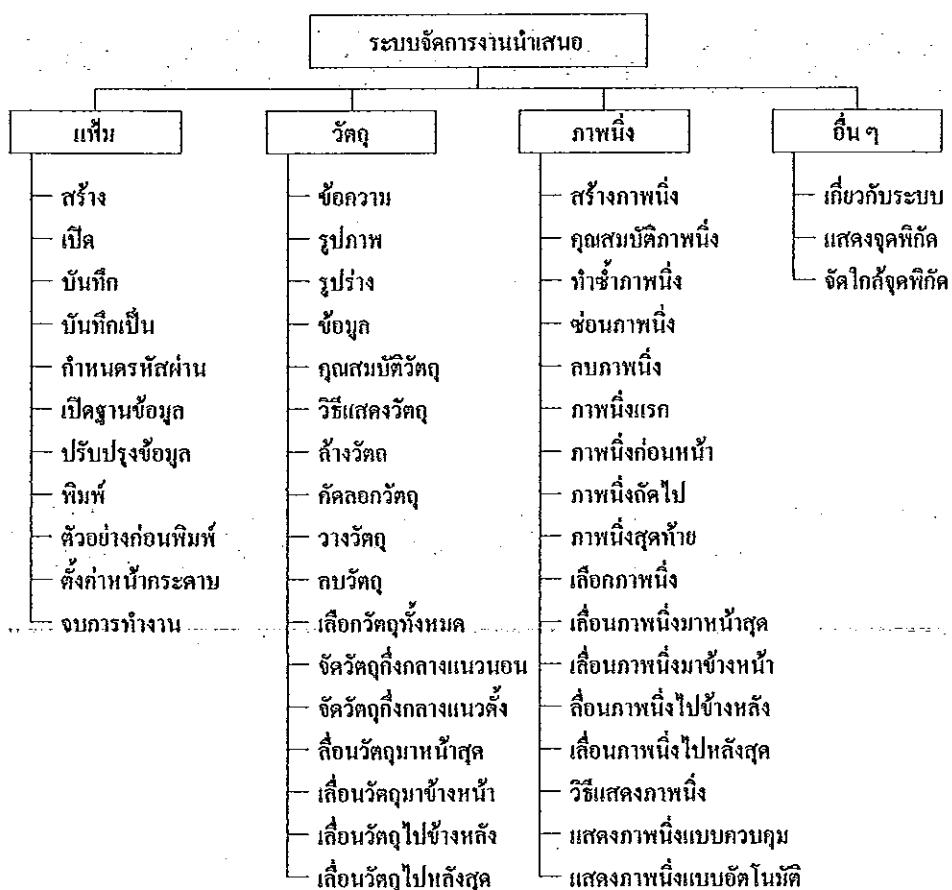
- กำหนดวิธีแสดงภาพนิ่ง และวิธีแสดงวัตถุต่าง ๆ ภายในภาพนิ่ง
 - ตั้งเวลาการนำเสนอแต่ละภาพนิ่งให้เป็นไปอย่างอัตโนมัติ
 - สำลับการนำเสนอภาพนิ่งตามสำลับที่ต้องการอย่างอัตโนมัติ

3.1 โครงสร้างระบบ

ระบบจัดการงานนำเสนอข้อมูลในวิทยานิพนธ์นี้ถูกออกแบบให้การดำเนินงานทุกอย่างอยู่ในรูปกรอบหน้าต่างที่เรียกว่า “วินโดว์” ของระบบปฏิบัติการวินโดว์ โดยโครงสร้างในภาพรวมของระบบจะอยู่ในรูปการดำเนินงานอันประกอบด้วยเมนูหลัก และแต่ละเมนูหลักจะมีเมนูย่อยให้ผู้ใช้เลือกใช้ด้วยการใช้เมาส์ (Mouse) ดังแสดงในภาพประกอบ 3.1 และภาพประกอบ 3.2 ตามลำดับ

ภาพประกอบ 3.1 เม뉴หลักของระบบ

ภาพประกอบ 3.2 เม뉴การทำงานทั่วไปของระบบ

จากภาพประกอบ 3.2 เม뉴การทำงานทั่วไปของระบบถูกออกแบบให้ใช้ชื่อภาษาไทย โดยชื่อเม뉴ภาษาไทยที่ใช้ส่วนใหญ่จะตรงกับมาตรฐานชื่อเม뉴ภาษาอังกฤษของโปรแกรม

บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ เช่น แฟ้ม ใช้แทน File สร้าง ใช้แทน New และ บันทึก ใช้แทน Save เป็นต้น สำหรับรายละเอียดในการออกแบบแต่ละเม뉴โดยสังเขปมีดังนี้

- แฟ้ม (File) ถูกออกแบบสำหรับใช้ดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับแฟ้มข้อมูล โดยรายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูแฟ้มแสดงได้ดังภาพประกอบ 3.3
- วัตถุ (Object) ถูกออกแบบสำหรับใช้ดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับส่วนประกอบภายในภาพนิ่ง โดยรายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูวัตถุแสดงได้ดังภาพประกอบ 3.4
- ภาพนิ่ง (Slide) ถูกออกแบบสำหรับใช้ดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับภาพนิ่ง โดยรายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูภาพนิ่งแสดงได้ดังภาพประกอบ 3.5
- อื่น ๆ (Other) ถูกออกแบบสำหรับใช้ช่วยให้การสร้างภาพนิ่งมีความสะดวก โดยรายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูอื่น ๆ และแสดงได้ดังภาพประกอบ 3.6

ในส่วนของวิธีการใช้งานและเงื่อนไขการทำงานของเมนูต่าง ๆ โดยละเอียดสามารถดูเพิ่มเติมได้จากภาคผนวก ข

เมนูย่อ	แทน	ออกแบบสำหรับ
สร้าง	New	สร้างงานนำเสนอใหม่
เปิด	Open	เปิดงานนำเสนอเก่าจากแฟ้มข้อมูลเพื่อทำการแก้ไข
บันทึก	Save	บันทึกงานนำเสนอเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูล
บันทึกเป็น	Save As	บันทึกงานนำเสนอเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลโดยใช้อีเมล
กำหนดรหัสผ่าน	Password	กำหนดรหัสผ่านสำหรับผู้มีสิทธิในการแก้ไขงานนำเสนอ
เปิดฐานข้อมูล	Open Database	เปิดฐานข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาแสดงในงานนำเสนอ
ปรับปรุงข้อมูล	Update Field	ปรับปรุงข้อมูลทั้งหมดที่เลือกมาจากฐานข้อมูลในงานนำเสนอ
พิมพ์	Print	พิมพ์ภาพนิ่งหน้าปัจจุบัน
ตัวอย่างก่อนพิมพ์	Print Preview	ดูตัวอย่างภาพนิ่งหน้าปัจจุบันทางหน้าจอ ก่อนที่จะสั่งพิมพ์
ตั้งค่าหน้ากระดาษ	Page Setup	กำหนดขนาดหน้ากระดาษ และลักษณะของเครื่องพิมพ์
ออกจากระบบ	Exit	ออกจากระบบ

ภาพประกอบ 3.3 รายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูแฟ้ม

เมนูย่อ	แทน	อักษรแบบสำหรับ
ข้อความ	Text	กำหนดข้อความในภาพนิ่ง
รูปภาพ	Picture	กำหนดรูปภาพในภาพนิ่ง
รูปร่าง	Shape	กำหนดรูปร่างคงที่ในภาพนิ่ง
ข้อมูล	Field	นำข้อมูลจากฐานข้อมูลมาจัดวางในภาพนิ่ง
คุณสมบัติวัตถุ	Properties	กำหนดคุณสมบัติของข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูปร่างคงที่
วิธีแสดงวัตถุ	Display	กำหนดวิธีแสดงข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูปร่างคงที่
ล้างวัตถุ	Cut	ลบวัตถุที่ถูกเลือก และตัดตอยกเว้นแต่หนึ่งเดียวไว้ในหน่วยความจำหลัก
คัดลอกวัตถุ	Copy	คัดลอกวัตถุที่ถูกเลือกเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก
วางวัตถุ	Paste	กำหนดเดิร์ทุกในภาพนิ่ง โดยท้าสานเนาจากวัตถุที่ถูกคัดลอกไว้ในหน่วยความจำหลัก
ลบวัตถุ	Delete	ลบวัตถุที่ถูกเลือก
เลือกวัตถุทั้งหมด	Select All	เลือกวัตถุทั้งหมดในภาพนิ่งหน้าป้าจูบัน
จัดวัตถุในกลุ่ม	Vertical Center	นำยังวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของภาพในแนวตั้ง
แนวตั้ง	Horizontal Center	นำยังวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของภาพในแนวนอน
เลื่อนวัตถุตาม	Bring Forward	นำยังวัตถุไปไว้ทางหน้าของหน้าสุด
หน้าสุด	Bring to Front	นำยังวัตถุมาไว้ทางหน้าที่เป็นชั้น
เลื่อนวัตถุตาม	Send to Back	นำยังวัตถุไปไว้ทางหลังหนังชั้น
หน้าสุด	Send Backward	นำยังวัตถุไปไว้ทางหลังสุด

ภาพประกอบ 3.4 รายละเอียดของเมนูย่อในเมนูวัตถุ

เมนูย่อย	แทน	อธิบายแบบสรุป
สร้างภาพใหม่	New	แทรกภาพใหม่ว่างหนึ่งภาพที่ออกจากภาพปัจจุบัน
คุณสมบัติภาพเพิ่ม	Properties	กำหนดคุณสมบัติภาพนึงปัจจุบัน
ทำสำลีภาพเพิ่ม	Copy	แทรกภาพนึงหนึ่งภาพที่จากภาพนึงปัจจุบัน โดยทำสำลีมาจากภาพนึงปัจจุบัน
ซ่อนภาพเพิ่ม	Hide	ซ่อนภาพนึงปัจจุบันไม่ให้ปรากฏในการนำเสนอภาพเพิ่ม
ลบภาพเพิ่ม	Delete	ลบภาพนึงปัจจุบัน
ภาพเพิ่มแรก	First	เปลี่ยนการท่องวนไปยังภาพเพิ่มแรก
ภาพนึงก่อนหน้า	Previous	เปลี่ยนการท่องวนไปยังภาพนึงก่อนหน้า
ภาพนึงถัดไป	Next	เปลี่ยนการท่องวนไปยังภาพนึงถัดจากภาพนึงปัจจุบัน
ภาพนึงสุดท้าย	Last	เปลี่ยนการท่องวนไปยังภาพเพิ่มสุดท้าย
เลือกภาพเพิ่ม	Select	เลือกและเปลี่ยนการท่องวนไปยังภาพนึงที่ต้องการ
เลื่อนภาพเพิ่มมาหน้าสุด	Bring Forward	จัดลำดับภาพนึงโดยย้ายภาพนึงปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าสุด
เลื่อนภาพเพิ่มมาข้างหน้า	Bring to Front	จัดลำดับภาพนึงโดยย้ายภาพนึงปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าหนึ่งภาพ
เลื่อนภาพเพิ่มไปข้างหลัง	Send to Back	จัดลำดับภาพนึงโดยย้ายภาพนึงปัจจุบันไปไว้ข้างหลังหนึ่งภาพ
เลื่อนภาพเพิ่มไปหลังสุด	Send Backward	จัดลำดับภาพนึงโดยย้ายภาพนึงปัจจุบันไปไว้ข้างหลังสุด
วิธีแสดงภาพเพิ่ม	Transition	กำหนดวิธีเปลี่ยนภาพนึง
แสดงภาพเพิ่มแบบควบคุม	Manual Show	นำเสนอยาวนานหรือไม่พร้อมข้อมูลบนภาพเพิ่ม โดยผู้ใช้ควบคุมลักษณะการนำเสนอโดยตัวเอง
แสดงภาพเพิ่มแบบอัตโนมัติ	Timer Show	นำเสนอยาวนานหรือไม่พร้อมข้อมูลบนภาพเพิ่ม โดยใช้เวลาที่ตั้งไว้สำหรับภาพนึงแต่ละภาพ

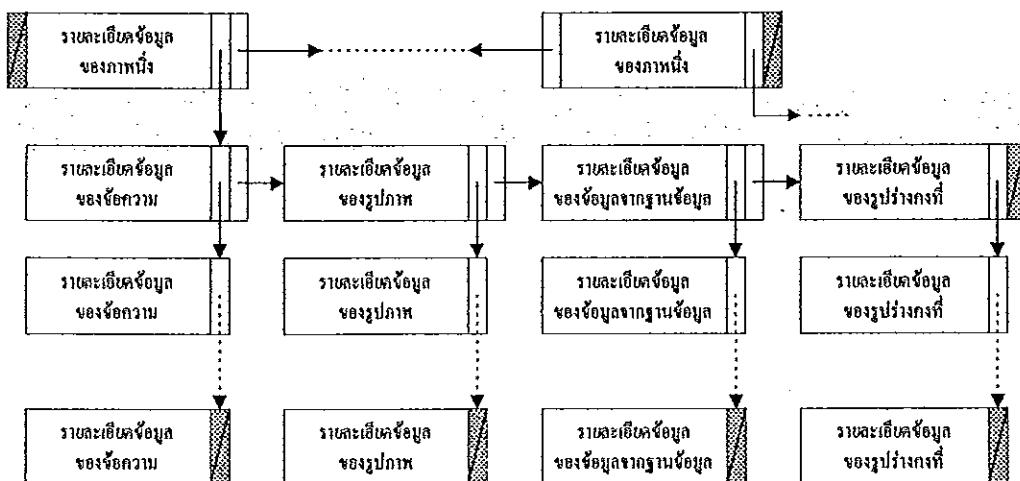
ภาพประกอบ 3.5 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูภาพเพิ่ม

เมนูย่อย	แทน	อธิบายแบบสรุป
เกี่ยวกับระบบ	About	แสดงข้อมูลของระบบ
แสดงกริดพิกัด	View Grid	แสดงตารางเนื้อหาตามกริดบนหน้าจอภาพ
จดจำสูตรพิกัด	Snap to Grid	กำหนดให้เขตท่าแห่งของเอกสารซ้ำกันต่อเนื่องกับกริด

ภาพประกอบ 3.6 รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูอื่น ๆ

3.2 โครงสร้างข้อมูล

ระบบจัดการงานนำเสนอถูกออกแบบให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุต่าง ๆ ซึ่งบรรจุอยู่ในภาพนิ่ง และความสัมพันธ์ระหว่างภาพนิ่งในการนำเสนออยู่ในรูปโครงสร้างข้อมูลแบบมัลติ ลิงค์ลิสต์ (Multi Linked List) ดังแสดงในภาพประกอบ 3.7

ภาพประกอบ 3.7 โครงสร้างข้อมูลของระบบจัดการงานนำเสนอ

3.2.1 ภาพนิ่ง

จากภาพประกอบที่ 3.7 แต่ละหน้าที่ใช้แทนภาพนิ่งมีรายละเอียดที่จัดเก็บดังนี้

- หมายเลขภาพนิ่ง
- ชื่อภาพนิ่ง
- รายละเอียดเกี่ยวกับภาพนิ่ง
- สีพื้นของภาพนิ่ง
- วิธีแสดงสีพื้นของภาพนิ่ง
- วิธีแสดงความเข้มของสีพื้นของภาพนิ่ง
- ชื่อแฟ้มข้อมูลรูปภาพสำหรับใช้เป็นพื้นของภาพนิ่ง
- วิธีแสดงรูปภาพสำหรับใช้เป็นพื้นของภาพนิ่ง
- วิธีเปลี่ยนภาพนิ่ง
- ความเร็วในการเปลี่ยนภาพนิ่ง
- ชื่อแฟ้มข้อมูลเสียงสำหรับใช้ประกอบภาพนิ่ง
- วิธีดำเนินการต่อเสียงที่กำลังเล่นอยู่

- ระยะเวลาสำหรับแสดงภาพนิ่งค้างไว้ก่อนที่จะเปลี่ยนไปยังภาพนิ่งถัดไป

3.2.2 วัตถุ

จากภาพประกอบที่ 3.7 แต่ละโหนดที่ใช้แทนวัตถุต่าง ๆ ซึ่งบรรจุอยู่ในภาพนิ่งอันประกอบด้วย ข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ และรูปร่างคงที่ มีรายละเอียดที่จัดเก็บดังนี้

ข้อความ

- ตำแหน่งของข้อความบนหน้าจอ ประกอบด้วยตำแหน่งมุมบนด้านซ้าย และตำแหน่งมุมล่างด้านขวา
- วิธีแสดงข้อความ
- ชุดข้อความ
- วิธีจัดตำแหน่งข้อความ
- รูปแบบอักษรของข้อความ
- สีของแบบอักษรของข้อความ
- กำหนดให้เรางานแบบอักษรของข้อความ
- สีสำหรับใช้เรางานแบบอักษรของข้อความ
- กำหนดให้แสดงสัญลักษณ์หัวข้ออยหน้าข้อความ
- รูปแบบอักษรของสัญลักษณ์
- ขนาดของสัญลักษณ์
- สีของสัญลักษณ์
- สัญลักษณ์ที่ใช้
- วิธีการปฏิบัติ เมื่อมีการคลิกเม้าส์บนข้อความในระหว่างการแสดงภาพนิ่ง

ข้อมูลจากฐานข้อมูล

- ตำแหน่งของข้อมูลบนหน้าจอ ประกอบด้วยตำแหน่งมุมบนด้านซ้าย และตำแหน่งมุมล่างด้านขวา
- วิธีแสดงข้อมูลจากฐานข้อมูล
- ชุดข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล
- คำสั่งสำหรับเลือกข้อมูลจากฐานข้อมูล
- จำนวนแก้วของข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล
- จำนวนส่วนของข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล

- กำหนดให้แสดงชื่อเขตข้อมูล
- กำหนดให้วิจัดทำແນ່ງຂ້ອມູລແກວແຮກ
- กำหนดວິຈັດຕາແນ່ງຂ້ອມູລແກວຄັດໄປ
- ຮູບແບບອັກຊະຂອງຂ້ອມູລ
- ສີຂອງແບບອັກຊະຂອງຂ້ອມູລ
- กำหนดให้ແຮງແບບອັກຊະຂອງຂ້ອມູລ
- ສີສໍາຮັບເສັ້ນແຮງແບບອັກຊະຂອງຂ້ອມູລ
- กำหนดให່ຮະບາຍສີຂ້ອມູລແກວແຮກ
- ສີສໍາຮັບຮະບາຍສີຂ້ອມູລແກວແຮກ
- กำหนดให່ຮະບາຍສີຂ້ອມູລແກວຄັດໄປ
- ສີສໍາຮັບຮະບາຍສີຂ້ອມູລແກວຄັດໄປ
- กำหนดให່ວາດເສັ້ນກຣອບສ້ອມຮອບຂ້ອມູລ
- กำหนดให່ວາດເສັ້ນແກວແຮກ
- กำหนดให່ວາດເສັ້ນແກວຄັດໄປ
- กำหนดให່ວາດເສັ້ນສົດມົງກົງແຮກ
- กำหนดให່ວາດເສັ້ນສົດມົງກົງຄັດໄປ
- ສີສໍາຮັບວາດເສັ້ນ
- ຄັກຊະນະຂອງເສັ້ນ
- ວິທີການປົງປັຕິ ເມື່ອມີການຄືກເມາສົບນ້ອມູລຈາກຫຼາຍຂ້ອມູລໃນຮະຫວ່າງການແສດງກາພນີ້

ຮູບກາພ

- ຕໍາແນ່ງຂອງຮູບກາພບນໍ້າຈອ ປະກອບດ້ວຍຕໍາແນ່ງມຸມບນດ້ານຫ້າຍ ແລະ ຕໍາແນ່ງມຸມສ່າງດ້ານຂວາ
- ຂຶ້ອແພີມຂ້ອມູລຮູບກາພ
- ວິທີແສດງຮູບກາພ
- ວິທີການປົງປັຕິ ເມື່ອມີການຄືກເມາສົບນ້ອມູລຮູບກາພໃນຮະຫວ່າງການແສດງກາພນີ້

ຮູບຮ່າງຄົງທີ່

- ຕໍາແນ່ງຂອງຮູບຮ່າງຄົງທີ່ບໍ່ແນ້າຈອ ປະກອບດ້ວຍຕໍາແນ່ງມຸມບນດ້ານຫ້າຍ ແລະ ຕໍາແນ່ງມຸມສ່າງດ້ານຂວາ

- วิธีแสดงรูปร่างคงที่
- ลักษณะของรูปร่างคงที่
- กำหนดให้วาดเส้นกรอบ
- ลักษณะของเส้นสำหรับวาดเส้นกรอบ
- สีสำหรับวาดเส้นกรอบ
- กำหนดให้ระบายน้ำภายในกรอบ
- สีสำหรับระบายน้ำภายในกรอบ
- วิธีการปฏิบัติ เมื่อมีการคลิกเมาส์บนรูปร่างคงที่ในระหว่างการแสดงภาพนิ่ง

3.3 โครงสร้างแฟ้มข้อมูล

ระบบจัดการงานนำเสนอถูกออกแบบให้สามารถบันทึกงานนำเสนอไว้ในแฟ้มข้อมูลแบบ Sequential File โดยจะบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ที่ต้องการซึ่งอยู่ในหน่วยความจำหลักไว้ในแฟ้มข้อมูล ดังนี้

- ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในภาพนิ่ง และความสัมพันธ์ระหว่างภาพนิ่งในการนำเสนอ
- รายละเอียดข้อมูลของภาพนิ่ง ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ และรูปร่างคงที่

สำหรับการเปิดงานนำเสนอจะอ่านรายละเอียดทั้งหมดจากแฟ้มข้อมูลมาเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก โดยมีความสัมพันธ์และรายละเอียดต่าง ๆ เหมือนเดิม

บทที่ 4

การพัฒนาระบบ

โปรแกรมระบบจัดการงานนำเสนอสื่อถูกพัฒนาโดยใช้ภาษา C++ ของ Microsoft Visual C++ โดยมีการใช้โปรแกรมเครื่องมือต่าง ๆ ของ Microsoft Visual C++ ช่วยในการพัฒนาดังนี้

- ใช้ Application Wizard สร้างโปรแกรมโครงร่างแบบวินโดว์เดียว
- ใช้ Resource Editor สร้างและแก้ไขส่วนติดต่อกับผู้ใช้ เช่น แทนเมนู แท็บเครื่อง มือ และกรอบโต๊ะตอน เป็นต้น
- ใช้ Class Wizard เชื่อมโยงส่วนติดต่อกับผู้ใช้เข้ากับโปรแกรม
- ใช้ Source Code Editor สร้างและแก้ไขฟังก์ชันการทำงานภายในโปรแกรม
- ใช้ Microsoft Developer Studio คอมไพล์และทดสอบโปรแกรม

4.1 รายละเอียดโครงสร้างข้อมูล

จากโครงสร้างข้อมูลในบทที่ 3 สามารถนำมาใช้พัฒนาโครงสร้างข้อมูลในลักษณะของ คลาสตามรูปแบบภาษา C++ ของ Microsoft Visual C++ มีรายละเอียดดังนี้

คลาส *CDrawObj*

คลาส *CDrawObj* สืบทอดมาจากคลาส *CObject* ของ MFC ใช้เป็นฐานของคลาส สำหรับแทนวัตถุต่าง ๆ ที่สามารถบรรจุอยู่ในภาพนิ่งอันประกอบด้วย ข้อความ ข้อมูลจากฐาน ข้อมูล รูปภาพ และรูปร่างคงที่ มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส *CObject* ของ MFC ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

- *m_bActionSlide* กำหนดให้เปลี่ยนไปยังภาพนิ่งที่ต้องการ เมื่อมีการคลิกเมาส์บนวัตถุในขณะแสดงภาพนิ่ง
- *m_bActionWave* กำหนดให้เล่นเสียงจากแฟ้มข้อมูลเสียง เมื่อมีการคลิกเมาส์บนวัตถุในขณะแสดงภาพนิ่ง
- *m_nActionSlide* หมายເລີນວາພົນໍາທີ່ຕ້ອງການ
- *m_nTransition* ວິທີທີ່ໃຊ້ໃນການແສດງວັດຖຸ

- m_rectPosition ตำแหน่งของวัตถุบนจอภาพ ประกอบด้วยตำแหน่งมุมบนด้านซ้าย และตำแหน่งมุมล่างด้านขวา
- m_strActionWave ชื่อแฟ้มข้อมูลเสียง

ฟังก์ชันสมาชิก:

- Action ดำเนินการตามค่าปฏิบัติการ
- Draw วาดวัตถุ
- DrawHandle วาดสัญลักษณ์แสดงว่าวัตถุถูกเลือกล้อมรอบวัตถุ
- Effect แสดงวัตถุด้วยลักษณะพิเศษ
- GetHandleCursor หารูปแบบเคนอร์เซอร์สำหรับตำแหน่งของพื้นที่เปลี่ยนขนาด
- GetHandleID หาตำแหน่งของพื้นที่เปลี่ยนขนาด
- Intersect ทดสอบว่าวัตถุอยู่ในพื้นที่ที่เลือกหรือไม่
- MoveHandleTo เปลี่ยนขนาดวัตถุ
- MoveTo ย้ายตำแหน่งวัตถุ
- Serialize อ่าน/บันทึกตัวแปรภายใน CDrawObj ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส *CDrawObjList*

คลาส CDrawObjList สืบทอดมาจากคลาส CObjArray ของ MFC ใช้สำหรับทำหน้าที่จัดการลิงค์ลิสต์ของวัตถุ โดยแต่ละหน่วยภายในลิงค์ลิสต์ให้แทนข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูลรูปภาพ และรูปร่างคงที่

คลาส *CDrawField*

คลาส CDrawField สืบทอดมาจากคลาส CDrawObj ใช้แทนโครงสร้างข้อมูลของข้อมูลจากฐานข้อมูล มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CDrawObj ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

- m_arrResult ข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล
- m_bFillFstRow กำหนดให้ระบายสีข้อมูลแรก
- m_bFillNxtRow กำหนดให้ระบายสีข้อมูลถัดไป

● m_bLineBorder	กำหนดให้วาดเส้นกรอบล้อมรอบข้อมูล
● m_bLineFstCol	กำหนดให้วาดเส้นสุดมีแรก
● m_bLineFstRow	กำหนดให้วาดเส้นแถวแรก
● m_bLineNxtCol	กำหนดให้วาดเส้นสุดมีถัดไป
● m_bLineNxtRow	กำหนดให้วาดเส้นแถวถัดไป
● m_bShowHead	กำหนดให้แสดงชื่อเขตข้อมูล
● m_bTextShadow	กำหนดให้แรเงาแบบอักษรของข้อมูล
● m_fTextLogfont	รูปแบบอักษรของข้อมูล
● m_nCol	จำนวนเขตของข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล
● m_nFstRowColor	สีสำหรับรายสีข้อมูลแถวแรก
● m_nFstRowJust	กำหนดวิธีจัดตำแหน่งข้อมูลแถวแรก
● m_nLineColor	สีสำหรับตัวเส้น
● m_nLineStyle	ลักษณะของเส้น
● m_nNxtRowColor	สีสำหรับรายสีข้อมูลแถวถัดไป
● m_nNxtRowJust	กำหนดวิธีจัดตำแหน่งข้อมูลแถวถัดไป
● m_nRow	จำนวนแถวของข้อมูลที่เลือกมาจากฐานข้อมูล
● m_nShadowColor	สีสำหรับใช้แรเงาแบบอักษรของข้อมูล
● m_nTextColor	สีของแบบอักษรของข้อมูล
● m_strSQL	คำสั่งสำหรับเลือกข้อมูลจากฐานข้อมูล

ฟังก์ชันสมาชิก:

● Clone	สำเนาข้อมูลจากฐานข้อมูล
● Initialize	เตรียมข้อมูลจากฐานข้อมูล
● Property	กำหนดคุณสมบัติข้อมูลจากฐานข้อมูล
● Serialize	อ่าน/บันทึกตัวประกายใน CDrawField ลงแฟ้มข้อมูล
● UpdateField	ปรับปรุงค่าของข้อมูลจากฐานข้อมูล โดยการอ่านค่ามาใหม่จากฐานข้อมูลแบบ ODBC

คลาส CDrawPicture

คลาส CDrawPicture สืบทอดมาจากคลาส CDrawObj ใช้แทนโครงสร้างข้อมูลของรูปภาพ มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CDrawObj ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

- m_drawPictureName ชื่อแฟ้มข้อมูลรูปภาพ

ฟังก์ชันสมาชิก:

● Clone	สำเนารูปภาพ
● Initialize	เตรียมรูปภาพ
● Property	กำหนดคุณสมบัติรูปภาพ
● Serialize	อ่าน/บันทึกตัวแปรภายใน CDrawPicture ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส CDrawShape

คลาส CDrawShape สืบทอดมาจากคลาส CDrawObj ใช้แทนโครงสร้างข้อมูลของรูปร่างคงที่ มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CDrawObj ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

● m_clrBrush	สีสำหรับระบายภายในกรอบ
● m_clrLine	สีสำหรับวดเส้นกรอบ
● m_nBrush	ลักษณะของการวาดภายในกรอบ
● m_nLine	ลักษณะของเส้นสำหรับวดเส้นกรอบ
● m_nShape	ลักษณะของรูปร่าง

ฟังก์ชันสมาชิก:

● Clone	สำเนารูปร่าง
● Initialize	เตรียมรูปร่าง
● Property	กำหนดคุณสมบัติรูปร่าง
● Serialize	อ่าน/บันทึกตัวแปรภายใน CDrawShape ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส CDrawText

คลาส CDrawText สืบทอดมาจากคลาส CDrawObj ใช้แทนโครงสร้างข้อมูลของข้อความ มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CDrawObj ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

● m_bBulletUse	กำหนดให้แสดงสัญลักษณ์หัวข้อย่ออยหน้าข้อความ
● m_bTextShadow	กำหนดให้แรเงาแบบอักษรของข้อความ
● m_drawTextMode	วิธีจัดตำแหน่งข้อความ
● m_drawTextString	ชุดข้อความ
● m_lfBulletLogfont	รูปแบบอักษรของสัญลักษณ์
● m_lfTextLogfont	รูปแบบอักษรของข้อความ
● m_nBulletColor	สีของสัญลักษณ์
● m_nBulletSize	ขนาดของสัญลักษณ์
● m_nBulletSymbol	สัญลักษณ์ที่ใช้
● m_nShadowColor	สีสำหรับใช้แรเงาแบบอักษรของข้อความ
● m_nTextColor	สีของแบบอักษรของข้อความ

ฟังก์ชันสมาชิก:

● Clone	สำเนาข้อความ
● Initialize	เตรียมข้อความ
● Property	กำหนดคุณสมบัติข้อความ
● Serialize	อ่านบันทึกตัวแปรภายใน CDrawText ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส CSlideObj

คลาส CSlideObj สืบทอดมาจากคลาส CObject ของ MFC ใช้แทนโครงสร้างข้อมูลของภาพนิ่ง มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CObject ของ MFC ดังนี้

ตัวแปร/สมາชิก:

- m_bSlideHide กำหนดการซ่อนภาพนิ่ง
- m_bWaveLoop กำหนดเงื่อนไขวนรอบ
- m_clrColor สีพื้นหลังภาพนิ่ง
- m_DrawObjList CDrawObjList
- m_nDelayTime@ ระยะเวลาสำหรับแสดงภาพนิ่งค้างไว้ก่อนที่จะเปลี่ยนไปยังภาพนิ่งถัดไป
- m_nGradient วิธีแสดงสีพื้นหลังภาพนิ่ง
- m_nGradientMode วิธีแสดงความเข้มของสีพื้นหลังภาพนิ่ง
- m_nPictureMode วิธีแสดงรูปภาพสำหรับใช้เป็นพื้นหลังภาพนิ่ง
- m_nTransition วิธีเปลี่ยนภาพนิ่ง
- m_nTransitionMode ความเร็วในการเปลี่ยนภาพนิ่ง
- m_nWaveMode กำหนดวิธีเล่นต่อเสียง
- m_strName ชื่อภาพนิ่ง
- m_strNote รายละเอียดเกี่ยวกับภาพนิ่ง
- m_strPictureName ชื่อแฟ้มข้อมูลรูปภาพสำหรับใช้เป็นพื้นหลังภาพนิ่ง
- m_strWaveName ชื่อแฟ้มข้อมูลเสียงสำหรับใช้ประกอบภาพนิ่ง

ฟังก์ชันสมາชิก:

- Clone สำเนาภาพนิ่ง
- Delete ลบภาพนิ่ง
- Draw วาดภาพนิ่ง
- DrawGradient วาดสีพื้นหลังของภาพนิ่ง
- DrawWallpaper วาดรูปภาพพื้นหลังของภาพนิ่ง
- Effect แสดงภาพนิ่งด้วยลักษณะพิเศษ
- Initialize เตรียมภาพนิ่ง
- PlayWave เล่นเสียงจากแฟ้มข้อมูลเสียง
- Property กำหนดคุณสมบัติภาพนิ่ง
- Serialize อ่าน/บันทึกตัวแปรภายใน CSlideObj ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส CSlideObjList

คลาส CSlideObjList สืบทอดมาจากคลาส CObjArray ของ MFC ใช้สำหรับทำหน้าที่จัดการสิ่งคัลลิสต์ของภาพนิ่ง โดยแต่ละหน่วยภาพในสิ่งคัลลิสต์ใช้แทนภาพนิ่งแต่ละภาพ

คลาส CSlideDoc

คลาส CSlideDoc สืบทอดมาจากคลาส CDocument ของ MFC ใช้ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับการจัดเก็บเอกสาร มีรายละเอียดของตัวแปรสมาชิกและฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CDocument ของ MFC ดังนี้

ตัวแปรสมาชิก:

● m_nSlideIndex	ตัวชี้ไปยังภาพนิ่งปัจจุบันใน CSlideObjList
● m_slideObjList	CSlideObjList
● m_strCreate	วันที่เริ่มสร้างงานนำเสนอ
● m_strModify	วันที่แก้ไขงานนำเสนอครั้งหลังสุด
● m_strName	ชื่อผู้สร้างงานนำเสนอ
● m_strPassword	รหัสผ่านสำหรับแก้ไขงานนำเสนอ

ฟังก์ชันสมาชิก:

● OnFileOpenDatabase	เปิดฐานข้อมูล
● OnFileUpdateDatabase	ปรับปรุงฐานข้อมูล
● OnNewDocument	สร้างงานนำเสนอใหม่
● OnOpenDocument	เปิดงานนำเสนอเดิม
● OnSaveDocument	บันทึกงานนำเสนอ
● OnSlideBottom	เปลี่ยนไปภาพนิ่งสุดท้าย
● OnSlideBringforward	ย้ายภาพนิ่งไปไว้ข้างหน้าสุด
● OnSlideBringfront	ย้ายภาพนิ่งไปไว้ข้างหน้าหนึ่งภาพ
● OnSlideCopy	สำเนาภาพนิ่ง
● OnSlideDelete	ลบภาพนิ่ง
● OnSlideHide	ซ่อนภาพนิ่ง
● OnSlideNew	สร้างภาพนิ่ง

● OnSlideNext	เปลี่ยนไปภาพนิ่งถัดไป
● OnSlidePrev	เปลี่ยนไปภาพนิ่งก่อนหน้า
● OnSlideProperty	กำหนดคุณสมบัติภาพนิ่ง
● OnSlideSelect	เลือกภาพนิ่ง
● OnSlideSendback	ย้ายภาพนิ่งไปไว้ข้างหลังหนึ่งภาพ
● OnSlideSendbackward	ย้ายภาพนิ่งไปไว้ข้างหลังสุด
● OnSlideTop	เปลี่ยนไปภาพนิ่งแรก
● OnSlideTransition	กำหนดวิธีแสดงภาพนิ่ง
● Serialize	อ่านบันทึกตัวแปรภายใน CSlideDoc ลงแฟ้มข้อมูล

คลาส *CSlideApp*

คลาส CSlideApp สืบทอดมาจากคลาส CWinApp ของ MFC ใช้เป็นจุดเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรม มีรายละเอียดของฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CWinApp ของ MFC ดังนี้

ฟังก์ชันสมาชิก:

● GetMainFrame	หาตัวชี้ไปยังวินโดว์หลักของโปรแกรม
● GetSlideDoc	หาตัวชี้ไปยังคลาส CSlideDoc
● GetSlideView	หาตัวชี้ไปยังคลาส CSlideView

คลาส *CMainFrame*

คลาส CMainFrame สืบทอดมาจากคลาส CFrameWnd ของ MFC ใช้ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของวินโดว์ของโปรแกรม มีรายละเอียดของฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CFrameWnd ของ MFC ดังนี้

ฟังก์ชันสมาชิก:

● FullScreen	สลับการทำงานระหว่างสถานะแก้ไขงานนำเสนอ และสถานะแสดงงานนำเสนอ
● IsFullScreen	หาสถานะปัจจุบันว่าระบบอยู่ในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ หรือสถานะแสดงงานนำเสนอ

คลาส CSlideView

คลาส CSlideView สืบทอดมาจากคลาส CView ของ MFC ใช้ทำหน้าที่ควบคุมการแสดงผลของพื้นที่ทำงาน มีรายละเอียดของฟังก์ชันสมาชิกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากคลาส CView ของ MFC ดังนี้

ฟังก์ชันสมาชิก:

● AddSelection	เพิ่มวัตถุในรายการวัตถุที่ถูกเลือก
● AddSelectionInRect	เพิ่มวัตถุในรายการวัตถุที่ถูกเลือก โดยตรวจสอบพื้นที่ของวัตถุอยู่ในพื้นที่สีเหลี่ยมที่เลือกไว้
● HitTestObject	ทดสอบการกดเม้าส์บนวัตถุ
● IsSelection	ทดสอบว่าวัตถุถูกเลือกอยู่หรือไม่
● IsSlideShow	ทดสอบว่าอยู่ในสถานะแสดงภาพนิ่งหรือไม่
● OnDraw	วาดจอภาพ
● OnLButtonDblClk	กดเม้าส์ด้านซ้ายสองครั้ง
● OnLButtonDown	กดเม้าส์ด้านซ้าย
● OnLButtonUp	ปล่อยเม้าส์ด้านซ้าย
● OnMouseMove	เคลื่อนเม้าส์
● OnObjectBringfront	ย้ายวัตถุมาไว้ด้านหน้าหนึ่งชั้น
● OnObjectBringforward	ย้ายวัตถุมาไว้ด้านหน้าสุด
● OnObjectCopy	คัดลอกวัตถุ
● OnObjectCut	ลบวัตถุโดยคัดลอกเก็บไว้
● OnObjectDelete	ลบวัตถุ
● OnObjectField	เพิ่มข้อมูล
● OnObjectHorizontal	ย้ายวัตถุไปไว้กึ่งกลางแนวอน
● OnObjectPaste	วางวัตถุที่คัดลอกไว้
● OnObjectPicture	เพิ่มรูปภาพ
● OnObjectProperty	กำหนดคุณสมบัติวัตถุ
● OnObjectSelect	เลือกวัตถุทั้งหมด
● OnObjectSendback	ย้ายวัตถุไปไว้ข้างหลังหนึ่งชั้น

- OnObjectSendbackward ย้ายวัตถุไปไว้ข้างหลังสุด
- OnObjectShape เพิ่มรูปร่าง
- OnObjectText เพิ่มข้อความ
- OnObjectTransition กำหนดวิธีแสดงวัตถุ
- OnObjectVertical ย้ายวัตถุไปไว้ทางกลางแนวตั้ง
- OnRButtonDown กดเมาส์ด้านขวา
- OnSlideManual แสดงงานนำเสนอแบบควบคุม
- OnSlideTimer แสดงงานนำเสนอแบบอัตโนมัติ
- OnSnapGrid จัดวัตถุใกล้พิกัด
- OnViewGrid แสดงพิกัด
- PreTranslateMessage ตรวจสอบเมสเซจที่ได้รับ
- ShowGrid วาดจุดพิกัดบนจอภาพ

คลาสกรอบโต๊ะตอบ

คลาสกรอบโต๊ะตอบ สืบทอดมาจากคลาส CDialog ของ MFC เป็นกรอบโต๊ะตอบแบบวินโดว์เดียว หรือสืบทอดมาจากคลาส CPropertyPage ของ MFC เป็นกรอบโต๊ะตอบแบบหลายวินโดว์ซ้อนทับกัน สำหรับคลาสกรอบโต๊ะตอบที่ถูกพัฒนาขึ้นมีดังนี้

- CAboutDlg แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ
- CCDDlg เลือกเล่นร่องเสียงจากแฟ้ม CD
- CDrawActionPage กำหนดการทำงานเมื่อมีการคลิกเม้าส์บนวัตถุ ขณะอยู่ในสถานะแสดงภาพนิ่ง
- CDrawEffectDlg กำหนดวิธีแสดงข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ และรูปร่างคงที่
- CDrawFieldPage กำหนดรายละเอียดให้ข้อมูลจากฐานข้อมูล
- CDrawFieldShowPage กำหนดรายละเอียดการวาดให้ข้อมูลจากฐานข้อมูล
- CDrawPicturePage กำหนดรายละเอียดให้รูปภาพ
- CDrawShapePage กำหนดรายละเอียดให้รูปร่างคงที่
- CDrawTextPage กำหนดรายละเอียดให้ข้อความ
- CHelpShowDlg แสดงวิธีใช้งานเบื้องต้นพิมพ์สำหรับแสดงภาพนิ่ง

● CSelectBulletPage	เลือกสัญลักษณ์แสดงหัวข้ออยู่
● CSelectColorDlg	เลือกสี
● CSelectFontPage	เลือกแบบอักษร
● CSelectPictureDlg	เลือกรูปภาพ
● CSlideColorPage	กำหนดรายละเอียดสีพื้นหลังให้ภาพนิ่ง
● CSlideEffectDlg	กำหนดวิธีเปลี่ยนภาพนิ่ง
● CSlideInfoDlg	กำหนดรหัสฝ่าน
● CSlideNamePage	กำหนดรายละเอียดชื่อ และบันทึกย่อให้ภาพนิ่ง
● CSlidePicturePage	กำหนดรายละเอียดรูปภาพพื้นหลังให้ภาพนิ่ง
● CSlideSelectDlg	เลือกภาพนิ่ง
● CSQLDlg	สร้างคำสั่ง SQL
● CSQLFromDlg	สร้างคำสั่ง SQL From
● CSQLOrderDlg	สร้างคำสั่ง SQL Order
● CSQLSelectDlg	สร้างคำสั่ง SQL Select
● CSQLWhereDlg	สร้างคำสั่ง SQL Where

4.2 ขั้นตอนวิธี

ขั้นตอนวิธีการดำเนินงานของกระบวนการต่าง ๆ ภายในระบบสามารถอธิบายโดยเขียนอยู่ในลักษณะของ Pseudo-code สำหรับขั้นตอนวิธีที่สำคัญมีดังนี้

การทำงานหลักของโปรแกรม

โปรแกรมถูกพัฒนาในลักษณะของ Event Driven Program คือโปรแกรมจะทำงานตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยขั้นตอนวิธีสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.1

การทำงานของมาส์ในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ

การทำงานของมาส์ในสถานะแก้ไขงานนำเสนอเป็นการทำงานเกี่ยวกับการเลือกวัตถุ การเปลี่ยนขนาดวัตถุ และการเคลื่อนย้ายวัตถุไปวางยังตำแหน่งต่าง ๆ ภายในพื้นที่ทำงาน สำหรับพื้นที่ของวัตถุ พื้นที่เปลี่ยนขนาดของวัตถุ และพื้นที่ทำงานแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.2 ส่วนขั้นตอนวิธีซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานของมาส์ในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ มีดังนี้

- การกดเม้าส์ด้านซ้าย เป็นการทำงานเกี่ยวกับการเลือกวัตถุ โดยขึ้นตอนวิธี สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.3
- การกดเม้าส์ด้านซ้ายสองครั้ง เป็นการทำงานเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติวัตถุ โดยขึ้นตอนวิธีสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.4
- การเลื่อนเม้าส์ เป็นการทำงานเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายวัตถุชี้กูกเลือกไว้แล้ว โดย ขึ้นตอนวิธีสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.5
- การปล่อยเม้าส์ด้านซ้าย เป็นการทำงานเกี่ยวกับการเลือกวัตถุหลาย ๆ ชิ้นซึ่งเป็น การทำงานต่อเนื่องมาจาก การกดเม้าส์ด้านซ้าย โดยขึ้นตอนวิธีสามารถแสดงได้ดัง ภาพประกอบ 4.6
- การกดภาพนิ่งและวัตถุต่าง ๆ ซึ่งบรรจุอยู่ในภาพนิ่งในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ เป็นการทำงานเกี่ยวกับการแสดงผลทางจอภาพ หรือเครื่องพิมพ์ โดยขึ้นตอนวิธี สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.7

การแสดงงานนำเสนอแบบควบคุม

การแสดงงานนำเสนอแบบควบคุม เป็นการทำงานเกี่ยวกับการแสดงงานนำเสนอโดย การควบคุมของผู้ใช้ ซึ่งมีขั้นตอนวิธีที่เกี่ยวข้องคือ การแสดงงานนำเสนอแบบควบคุมและการ วัดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบควบคุม สำหรับขั้นตอนวิธีสามารถแสดงได้ดังภาพ ประกอบ 4.8 และ 4.9 ตามลำดับ

การแสดงงานนำเสนอแบบอัตโนมัติ

การแสดงงานนำเสนอแบบอัตโนมัติ เป็นการทำงานเกี่ยวกับการแสดงงานนำเสนอ โดยการใช้เวลาที่กำหนดไว้สำหรับภาพนิ่งแต่ละภาพ ซึ่งมีขั้นตอนวิธีที่เกี่ยวข้องคือ การแสดง งานนำเสนอแบบอัตโนมัติและการวัดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบอัตโนมัติ สำหรับขั้นตอน วิธีสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.10 และ 4.11 ตามลำดับ

การแสดงภาพนิ่งหรือวัตถุด้วยลักษณะพิเศษ

การแสดงภาพนิ่งหรือวัตถุด้วยลักษณะพิเศษแบบต่าง ๆ ทางซอฟต์แวร์จะใช้วิธีการที่ เหมือนกันคือ การกำหนดพื้นที่สีเหลืองสำหรับแสดงผล โดยเมื่อมีการกำหนดพื้นที่สีเหลือง สำหรับแสดงผลจะทำให้การวัดทั้งหมดบนจอภาพมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเฉพาะภายในพื้นที่ สีเหลืองสำหรับแสดงผลที่กำหนดไว้เท่านั้น ส่วนอื่น ๆ ของจอภาพที่อยู่นอกพื้นที่สีเหลือง สำหรับแสดงผลจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ

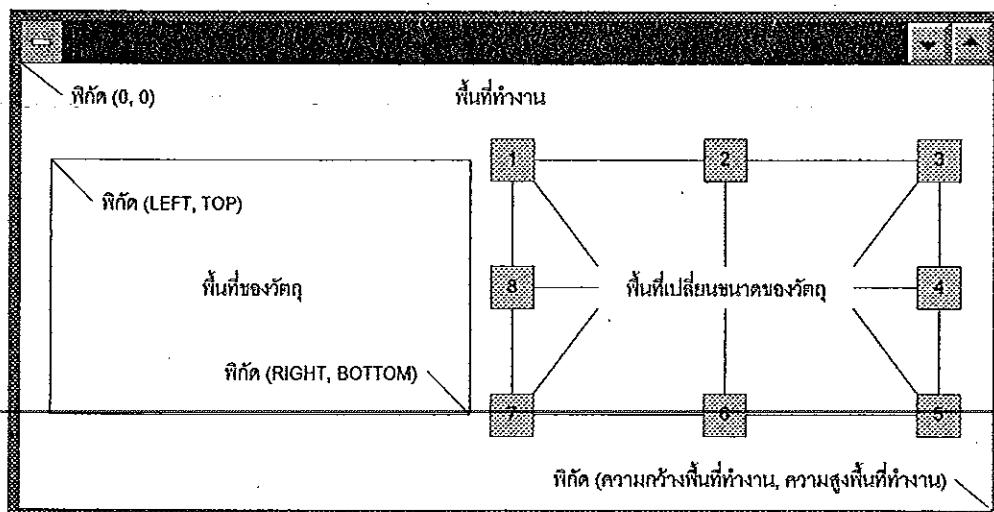
ในส่วนของการหาพิกัดต่าง ๆ ซึ่งอยู่ระหว่างจุดสองจุดเพื่อใช้แสดงภาพนิ่งหรือวัตถุจะใช้ขั้นตอนวิธีซึ่งแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.12 สำหรับตัวอย่างขั้นตอนวิธีสำหรับแสดงภาพนิ่งแบบคลี่ซึ่งเป็นการแสดงภาพนิ่งครั้งละหนึ่งแกราฟจากทิศทางต่าง ๆ แสดงได้ดังภาพประกอบ 4.13

```

START "การทำงานหลักของโปรแกรม"
CREATE สร้างวินโดว์ของโปรแกรม
DO
    WAIT ร่อนกว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น
    CALL เรียกการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
WHILE เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ใช่เหตุการณ์โดยการทำงาน
ERASE ทำลายวินโดว์ของโปรแกรม
STOP

```

ภาพประกอบ 4.1 ขั้นตอนวิธี การทำงานหลักของโปรแกรม

ภาพประกอบ 4.2 พื้นที่ทำงาน พื้นที่ของวัตถุ และพื้นที่เปลี่ยนขนาดของวัตถุ

```

START "การกดเม้าส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ"
SET สถานะเลือกวัตถุ = NONE
IF วัตถุที่ถูกเลือกไว้มีจำนวน == 1
    IE ตำแหน่งมาสอยู่ในพื้นที่เปลี่ยนขนาดของวัตถุ
        SET สถานะเลือกวัตถุ = SIZE
    END IF
END IF
IF สถานะเลือกวัตถุ == NONE
    IE ตำแหน่งมาสอยู่ในพื้นที่ของภาพ
        SET สถานะเลือกวัตถุ = MOVE
        SET สถานะของวัตถุ = ถูกเลือก
        CALL "การกดในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ"
    END IF
END IF
IF สถานะเลือกวัตถุ == NONE
    IE ตำแหน่งมาสอยู่ในพื้นที่ร่างของภาพ
        SET สถานะเลือกวัตถุ = SELECT
        DRAW วาดกรอบลสีเหลืองแสดงขนาดของการเลือก
    END IF
END IF
SET สถานะกดเม้าส์ = TRUE
SET ตำแหน่งสุดท้ายของเม้าส์ = ตำแหน่งเม้าส์
STOP

```

ภาพประกอบ 4.3 ขั้นตอนวิธี กดเม้าส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ

```

START "การกดเม้าส์ด้านซ้ายสองครั้งในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ"
IE ตำแหน่งมาสอยู่ในพื้นที่ของวัตถุ
    CALL เรียกการทำงานกำหนดคุณสมบัติของวัตถุ
ELSE
    CALL เรียกการทำงานกำหนดคุณสมบัติของภาพนิ่ง
END IF
STOP

```

ภาพประกอบ 4.4 ขั้นตอนวิธี กดเม้าส์ด้านซ้ายสองครั้งในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ

START "การเลื่อนเม้าส์ในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ"

IF สถานะกดเม้าส์ == TRUE

IF สถานะเลือกวัตถุ == SELECT

DRAW ลับกรอบสีเหลืองแสดงข้อมูลของการเลือกเท่า

DRAW วัดกรอบสีเหลืองแสดงข้อมูลของการเลือกใหม่

END IF

IF สถานะเลือกวัตถุ == MOVE

SET ตำแหน่งใหม่ของวัตถุที่ถูกเลือก = ตำแหน่งเก่าของวัตถุที่ถูกเลือก

+ (ตำแหน่งเม้าส์ - ตำแหน่งสุดท้ายของเม้าส์)

CALL "การวาดในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ"

END IF

IF สถานะเลือกวัตถุ == SIZE

SET ขนาดใหม่ของวัตถุที่ถูกเลือก = ขนาดเก่าของวัตถุที่ถูกเลือก

+ (ตำแหน่งเม้าส์ - ตำแหน่งสุดท้ายของเม้าส์)

CALL "การวาดในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ"

END IF

SET ตำแหน่งสุดท้ายของเม้าส์ = ตำแหน่งเม้าส์

ELSE

SET เปลี่ยนรูปแบบของเคอร์เซอร์ไปตามวัตถุที่เม้าส์เลื่อนผ่าน

END IF

STOP

ภาพประกอบ 4.5 ขั้นตอนวิธี เลื่อนเม้าส์ในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ

START "การปล่อยเม้าส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ"

IF สถานะกดเม้าส์ == TRUE

IF สถานะเลือกวัตถุ == SELECT

DRAW ลับกรอบสีเหลืองแสดงข้อมูลของการเลือกเท่า

SET สถานะของวัตถุหงหงดที่มีตำแหน่งบางส่วนอยู่ในกรอบสีเหลืองของการเลือก
= ถูกเลือก

CALL "การวาดในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ"

END IF

END IF

SET สถานะกดเม้าส์ = FALSE

STOP

ภาพประกอบ 4.6 ขั้นตอนวิธี ปล่อยเม้าส์ด้านซ้ายในสถานะแก้ไขงานน้ำเสนอ

START "การวาดในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ"

CREATE สร้างพื้นที่สำหรับวาดในหน่วยความจำจ้าหลักมีขนาดเท่ากับพื้นที่ทำงานของจอภาพ

IF วัดทางของการ

DRAW วาดสีหนาลงของภาพในปัจจุบันในหน่วยความจำจ้าหลัก

DRAW วัดรูปภาพพื้นหลังของภาพนึงปัจจุบันในหน่วยความจำจ้าหลัก

FOR วัดคุณภาพภายในภาพนึงปัจจุบัน จนถึง วัดคุณสุดท้ายภายในภาพนึงปัจจุบัน

DRAW วัดวัตถุในหน่วยความจำจ้าหลัก

IF วัดคุณลักษณะ == ถูกเลือก

DRAW วัดสัญลักษณ์แสดงการถูกเลือกรอบวัตถุในหน่วยความจำจ้าหลัก

END IF

END FOR

IF สถานะแสดงพิมพ์ == TRUE

DRAW วัดพิมพ์ในหน่วยความจำจ้าหลัก

END IF

DRAW ตัดลอกภาพที่วัดไว้ในหน่วยความจำจ้าหลักมาวาดทางจอภาพ

END IF

IF วัดทางเครื่องพิมพ์

DRAW วาดสีหนาลงของภาพในปัจจุบันในหน่วยความจำจ้าหลัก

DRAW วัดรูปภาพพื้นหลังของภาพนึงปัจจุบันในหน่วยความจำจ้าหลัก

FOR วัดคุณภาพภายในภาพนึงปัจจุบัน จนถึง วัดคุณสุดท้ายภายในภาพนึงปัจจุบัน

DRAW วัดวัตถุในหน่วยความจำจ้าหลัก

END FOR

DRAW ตัดลอกภาพที่วัดไว้ในหน่วยความจำจ้าหลักมาวาดทางเครื่องพิมพ์

END IF

ERASE ลบพื้นที่สำหรับวาดในหน่วยความจำจ้าหลัก

STOP

ภาพประกอบ 4.7 ขั้นตอนวิธี การวาดในสถานะแก้ไขงานนำเสนอ

START "การทดสอบงานนำเสนอแบบควบคุม"

SET ขนาดพื้นที่ทำงาน = ขนาดเดิมของภาพ

CALL "กิจกรรมในการทดสอบงานนำเสนอแบบควบคุม"

DO

IF "ได้รับเมสเสจเป็นพิมพ์ BACK_SPACE หรือ ARROW_UP หรือ ARROW_LEFT
หรือ PAGE_UP"

IF "วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ == วัดถูแรกที่มีลักษณะพิเศษ"

DO

IF "ภาพนิ่งปัจจุบัน == ภาพนิ่งแรก"

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งสุดท้าย

ELSE

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งก่อนหน้า

END IF

WHILE สถานะของภาพนิ่งปัจจุบันไม่ถูกซ่อน

SET สถานะเปลี่ยนไปเป็นภาพนิ่งถัดไป = FALSE

SET วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ = วัดถูแรกที่มีลักษณะพิเศษ

ELSE

SET วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ = วัดถูก่อนหน้าที่มีลักษณะพิเศษ

END IF

CALL "กิจกรรมในการทดสอบงานนำเสนอแบบควบคุม"

END IF

IF "ได้รับเมสเสจเป็นพิมพ์ RETURN หรือ SPACEBAR หรือ ARROW_NEXT

หรือ ARROW_RIGHT หรือ PAGE_DOWN

IF "วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ == วัดถูกด้วยที่มีลักษณะพิเศษ"

DO

IF "ภาพนิ่งปัจจุบัน == ภาพนิ่งสุดท้าย"

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งแรก

ELSE

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งถัดไป

END IF

WHILE สถานะของภาพนิ่งปัจจุบันไม่ถูกซ่อน

SET สถานะเปลี่ยนไปเป็นภาพนิ่งถัดไป = TRUE

SET วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ = วัดถูแรกที่มีลักษณะพิเศษ

ELSE

SET วัดถูปัจจุบันที่มีลักษณะพิเศษ = วัดถูกด้วยที่มีลักษณะพิเศษ

END IF

ภาพประกอบ 4.8 ขั้นตอนวิธี แสดงงานนำเสนอแบบควบคุม

CALL "การวัดในสถานะแสดงงานหน้าจอแบบควบคุม"

END IF

IF ได้รับเมสเสจเป็นพิมพ์ ESCAPE

SOUND หูดูเสนเสียงทั้งหมด

SET ขนาดพื้นที่ทำงาน = ขนาดปกติ

CALL "การวัดในสถานะแก้ไขงานหน้าจอ"

END IF

WHILE เมสเสจที่ได้รับไม่ใช่เป็นพิมพ์ ESCAPE

STOP

ภาพประกอบ 4.8 ขั้นตอนวิธี แสดงงานนำเสนอแบบควบคุม (ต่อ)

START "การวัดในสถานะแสดงงานหน้าจอแบบควบคุม"

CREATE สร้างพื้นที่สำหรับวัดในหน่วยความจำหลักเมื่อขนาดเท่ากับพื้นที่ทำงานของจอยก้าว

SOUND เล่นเสียงประกอบภาพนิ่งปั๊บปั๊บ

DRAW วาดรูปหนังสือของภาพนิ่งปั๊บปั๊บในหน่วยความจำหลัก

DRAW วาดรูปภาพพื้นหลังของภาพนิ่งปั๊บปั๊บในหน่วยความจำหลัก

FOR วัดถูกภาพในภาพนิ่งปั๊บปั๊บ วนซึ่ง วัดถูกทั้งหมดที่ภาพนิ่งปั๊บปั๊บ

IF วัดถูกไม่มีลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผล

DRAW วาดรูปในหน่วยความจำหลัก

END IF

END FOR

FOR วัดถูกที่มีลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผล วนซึ่ง

 ก่อนวัดถูกปั๊บปั๊บที่มีลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผล วนซึ่ง

DRAW วาดรูปในหน่วยความจำหลัก

END FOR

IF ส่วนบนเลื่อนไปยังภาพนิ่งถัดไป == TRUE

SHOW แสดงภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วัดไว้ในหน่วยความจำหลัก

ELSE

DRAW ถัดลอกภาพที่วัดไว้ในหน่วยความจำหลักระหว่างจอยก้าว

END IF

SHOW แสดงวัดถูกปั๊บปั๊บที่มีลักษณะพิเศษ

ERASE ลบพื้นที่สำหรับวัดในหน่วยความจำหลัก

STOP

ภาพประกอบ 4.9 ขั้นตอนวิธี การวัดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบควบคุม

START "การแสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี"

SET ขนาดพื้นที่ทำงาน = ขนาดเต็มของภาพ

CALL "การวาดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี"

DO

IF ได้รับเมสเสจนาฬิกาเมื่อครบกำหนดเวลาสำหรับแสดงภาพนิ่งปัจจุบันถ้าังไว
ERASE ลบสัญญาณนาฬิกาสำหรับแสดงภาพนิ่งปัจจุบันค้างไว

DO

IF ภาพนิ่งปัจจุบันเป็นภาพนิ่งสุดท้าย

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งแรก

ELSE

SET ภาพนิ่งปัจจุบัน = ภาพนิ่งถัดไป

END IF

WHILE สถานะของภาพนิ่งปัจจุบันไม่ถูกซ่อน

CALL "การวาดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี"

END IF

IF ได้รับเมสเสจเป็นพิมพ์ ESCAPE

ERASE ลบสัญญาณนาฬิกาสำหรับแสดงภาพนิ่งปัจจุบันค้างไว

SOUND หยดเล่นเสียงหึ่งหมด

SET ขนาดพื้นที่ทำงาน = ขนาดปกติ

CALL "การวาดในสถานะที่ใช้งานหน้าเสนอ"

END IF

WHILE เมสเสจที่ได้รับไม่ใช่เป็นพิมพ์ ESCAPE

STOP

ภาพประกอบ 4.10 ขั้นตอนวิธี แสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี

START "การวาดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี"

CREATE สร้างพื้นที่สำหรับวาดในแนวความจำาหลักมีขนาดเท่ากับพื้นที่ทำงานของจอภาพ

SOUND เส้นเสียงประกอบภาพนิ่งปัจจุบัน

DRAW วาดสีฟันหลังของภาพนิ่งปัจจุบันในแนวความจำาหลัก

DRAW วาดรูปภาพฟันหลังของภาพนิ่งปัจจุบันในแนวความจำาหลัก

FOR วัดถูกเรกามในภาพนิ่งปัจจุบัน จนถึง วัดถูกสุดท้ายภายในภาพนิ่งปัจจุบัน

IF วัดถูกไม่มีลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผล

DRAW วาตว์ถูกในแนวความจำาหลัก

END IF

END FOR

ภาพประกอบ 4.11 ขั้นตอนวิธี การวาดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบบอตไม้ดี

```

SHOW แสดงภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก
FOR วัตถุแรกภายในภาพนิ่งปัจจุบัน จนถึง วัตถุสุดท้ายภายในภาพนิ่งปัจจุบัน
    IF วัตถุมีลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผลวัตถุ
        SHOW แสดงวัตถุโดยใช้ลักษณะพิเศษสำหรับการแสดงผลวัตถุ
    END IF
END FOR
CREATE สร้างรูปภาพนามพิกัดสำหรับแสดงภาพนิ่งปัจจุบันค้างไว้
ERASE ลบพื้นที่สำหรับรูปภาพในหน่วยความจำหลัก
STOP

```

ภาพประกอบ 4.11 ขั้นตอนวิธี การวาดในสถานะแสดงงานนำเสนอแบบอัตโนมัติ (ต่อ)

```

START "ฟันก์ชันที่กำหนด(x,y) ระหว่างพิกัด(x1,y1) และพิกัด(x2,y2)"
SET dx = x2 - x1
SET dy = y2 - y1
SET lx = absolute(dx)
SET ly = absolute(dy)
SET inc = maximum (lx, ly)
SET plotx = x1
SET ploty = y1
SET x = 0
SET y = 0
SET index = 0
SET array_x[index] = plotx
SET array_y[index] = ploty
FOR (l=0; l<=inc; l=l+1)
    SET x = x + lx
    SET y = y + ly
    SET plot = FALSE
    IF (x > inc)
        SET plot = TRUE
        SET x = x - inc
        IF (dx > 0)
            SET plotx = plotx + 1
        END IF
    IF (dx < 0)

```

ภาพประกอบ 4.12 ขั้นตอนวิธี คำนวณหาพิกัดระหว่างจุดสองจุด

```

        SET plotx = plotx + 1
    END IF
END IF

IF (y > inc)
    SET plot = TRUE
    SET y = y - inc
    IF (dy > 0)
        SET ploty = ploty + 1
    END IF

    IF (dy < 0)
        SET ploty = ploty - 1
    END IF
END IF

IF (plot==TRUE)
    SET index = index + 1
    SET array_x[index] = plotx
    SET array_y[index] = ploty
END IF

END FOR
STOP

```

หมายเหตุ ผลที่ได้จากการคำนวณคือ พิกัด(x,y) จะเก็บไว้ใน array_x และ array_y ตามลำดับ

ภาพประกอบ 4.12 ขั้นตอนวิธี คำนวณหาพิกัดระหว่างจุดสองจุด (ต่อ)

```

START "การทดสอบภาระนิ่งแบบคลื่น"
SET cx = ความกว้างของหน้าจอคอมพิวเตอร์
SET cy = ความสูงของหน้าจอคอมพิวเตอร์
SET Step = 32
SET Delay = 10
SET CurrentStep = 0
IF กล่องจากด้านบน
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(0, 0) และพิกัด(cx, cy)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่เปลี่ยมสถานะหัวรับแสดงผล(0, 0, cx, array_y[CurrentStep])
        DRAW วาดภาระนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก

```

ภาพประกอบ 4.13 ขั้นตอนวิธี การแสดงภาระนิ่งแบบคลื่น

```

WAIT รอกตามค่าของ Delay
SET CurrentStep = CurrentStep + Step
WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลี่จากด้านล่าง
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(0,cy) และพิกัด(cx,0)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สี่เหลี่ยมสำหรับแสดงผล(0, array_y[CurrentStep], cx, cy)
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วางไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอกตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลี่จากด้านซ้าย
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(0,0) และพิกัด(cx,0)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สี่เหลี่ยมสำหรับแสดงผล(0, 0, array_x[CurrentStep], cy)
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วางไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอกตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลี่จากด้านขวา
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(cx,0) และพิกัด(0,0)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สี่เหลี่ยมสำหรับแสดงผล(array_x[CurrentStep], 0, cx, cy)
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วางไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอกตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลี่จากด้านบนซ้าย
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(0,0) และพิกัด(cx,cy)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สี่เหลี่ยมสำหรับแสดงผล(0, 0, array_x[CurrentStep], array_y[CurrentStep])

```

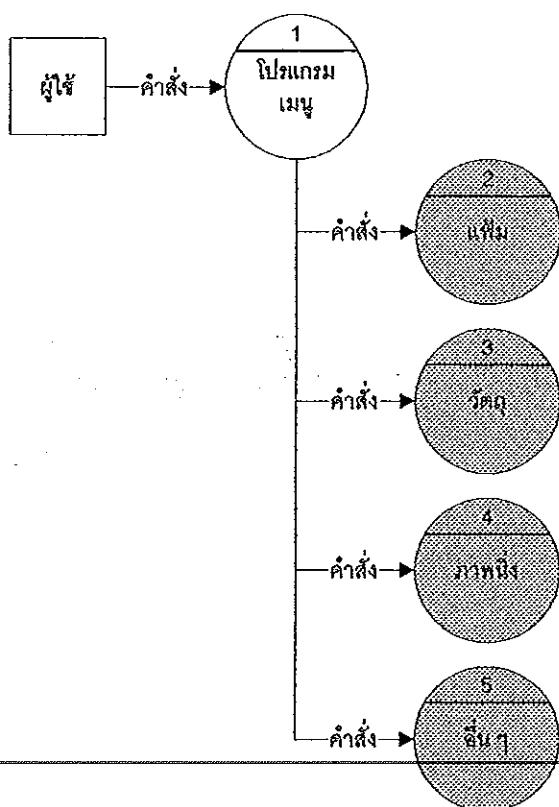
```

DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก
WAIT รอตามค่าของ Delay
SET CurrentStep = CurrentStep + Step
WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลื่นจากด้านบนขวา
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(cx, 0) และพิกัด(0, cy)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สีเหลืองสำหรับแสดงผล(array_x[CurrentStep], 0,
            cx, array_y[CurrentStep])
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลื่นจากด้านล่างซ้าย
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(0, cy) และพิกัด(cx, 0)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สีเหลืองสำหรับแสดงผล(0, array_y[CurrentStep],
            array_x[CurrentStep], cy)
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
IF คลื่นจากด้านล่างขวา
    CALL "คำนวณหาพิกัด(x,y) ระหว่างพิกัด(cx, cy) และพิกัด(0, 0)"
    DO
        SET กำหนดพื้นที่สีเหลืองสำหรับแสดงผล(array_x[CurrentStep],
            array_y[CurrentStep], cx, cy)
        DRAW วาดภาพนิ่งโดยใช้ภาพที่วาดไว้ในหน่วยความจำหลัก
        WAIT รอตามค่าของ Delay
        SET CurrentStep = CurrentStep + Step
    WHILE CurrentStep < ขนาดของ array_x
END IF
STOP

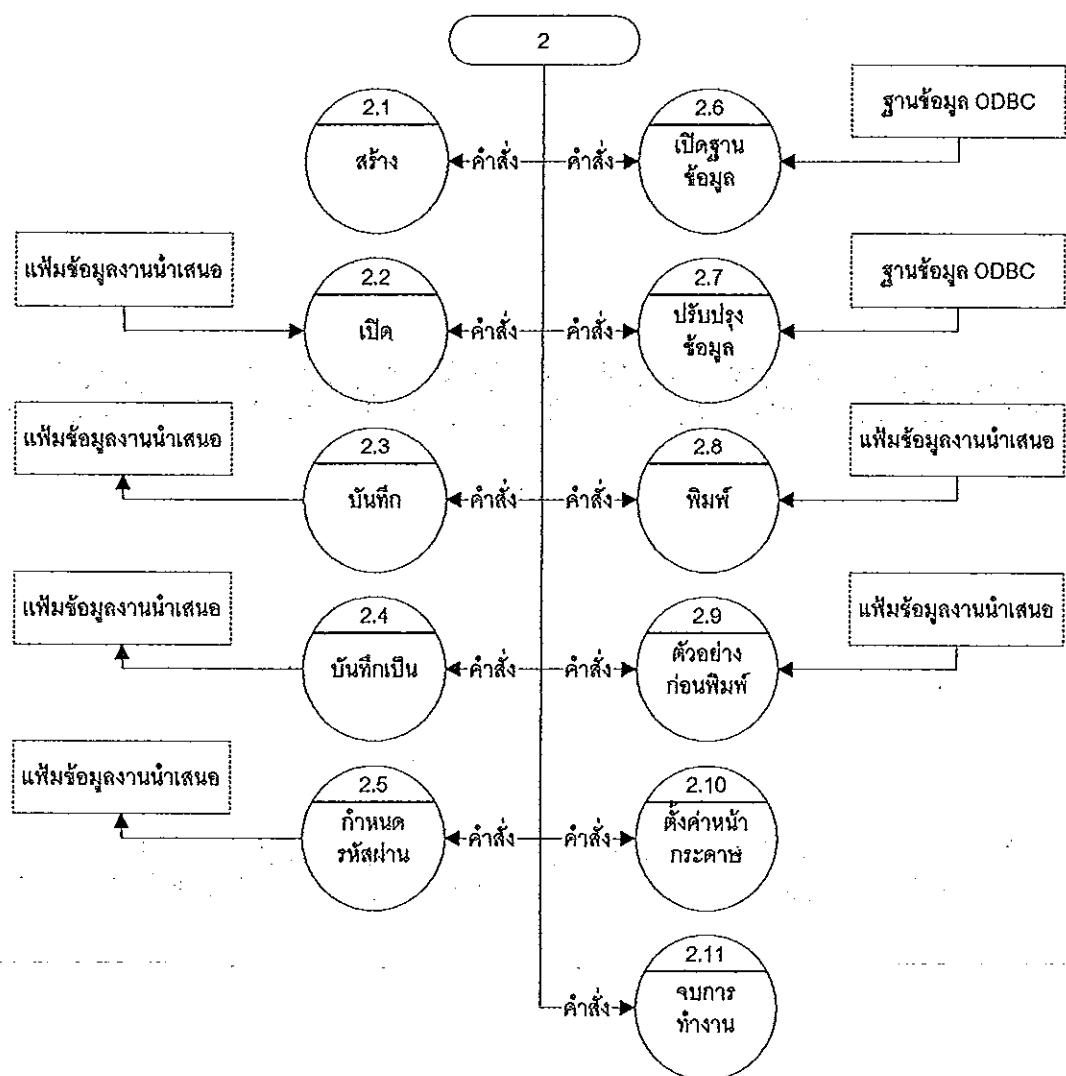
```

4.3 กระบวนการดำเนินงาน

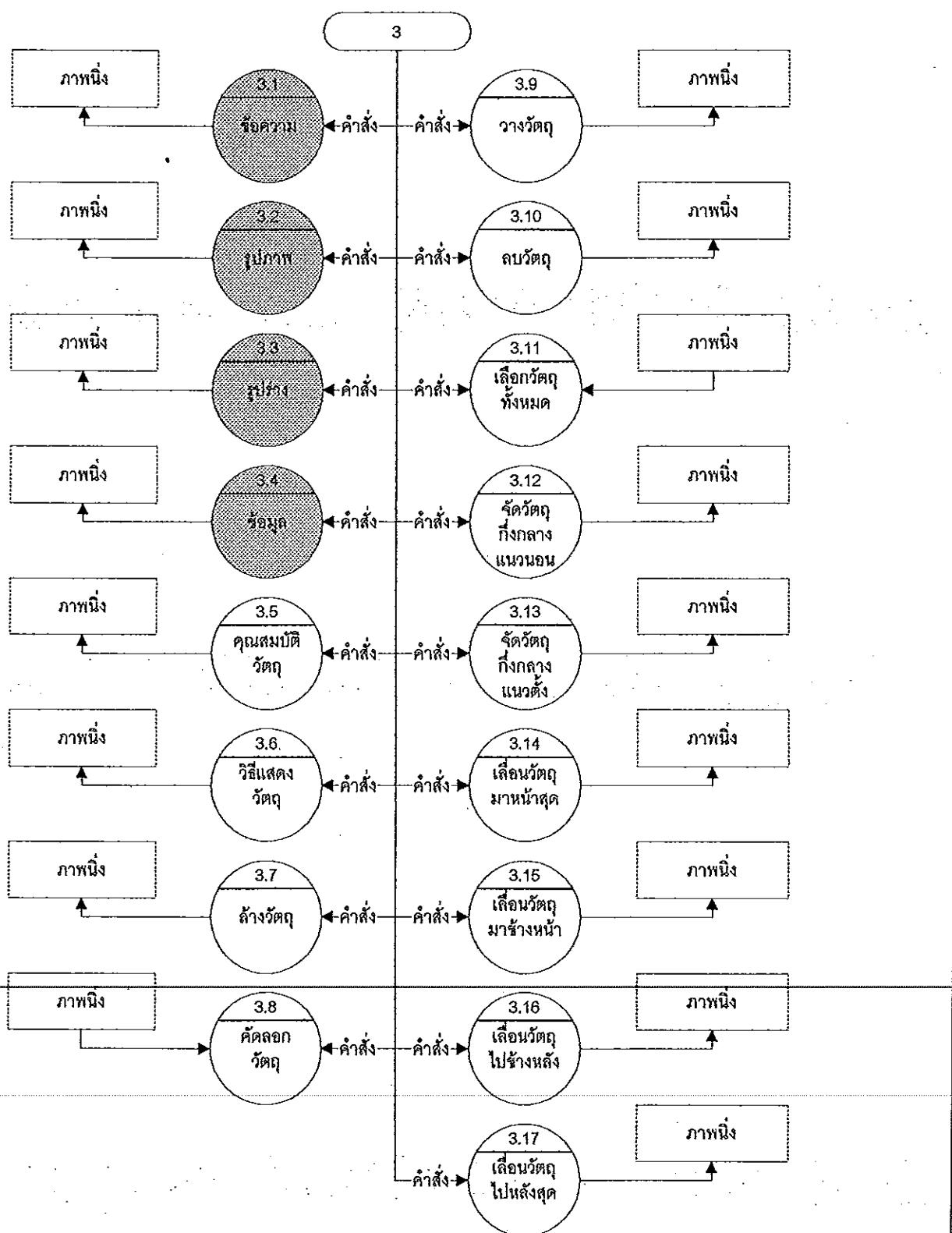
ขั้นตอนการดำเนินงานของระบบสามารถอธิบายโดยเขียนอยู่ในรูปแผนภาพกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram) เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจถึงการไหลเวียนของข้อมูลและกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในระบบ โดยคำอธิบายสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนแผนภาพกระแสข้อมูลสามารถดูได้ในภาคผนวก ก สำหรับแผนภาพกระแสข้อมูลของกระบวนการที่สำคัญภายในระบบสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 4.14 ถึงภาพประกอบ 4.25 และคำอธิบายรายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในแผนภาพกระแสข้อมูลตั้งแต่ภาพประกอบ 4.14 ถึงภาพประกอบ 4.25 และในภาพประกอบ 4.26 ถึงภาพประกอบ 4.37 ตามลำดับ

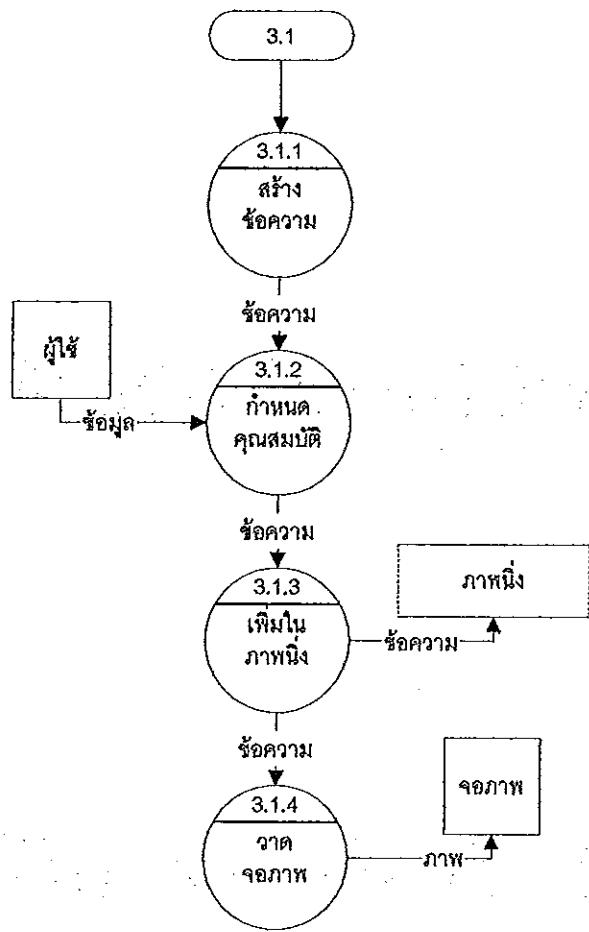
ภาพประกอบ 4.14 แผนภาพกระแสข้อมูลของระบบ

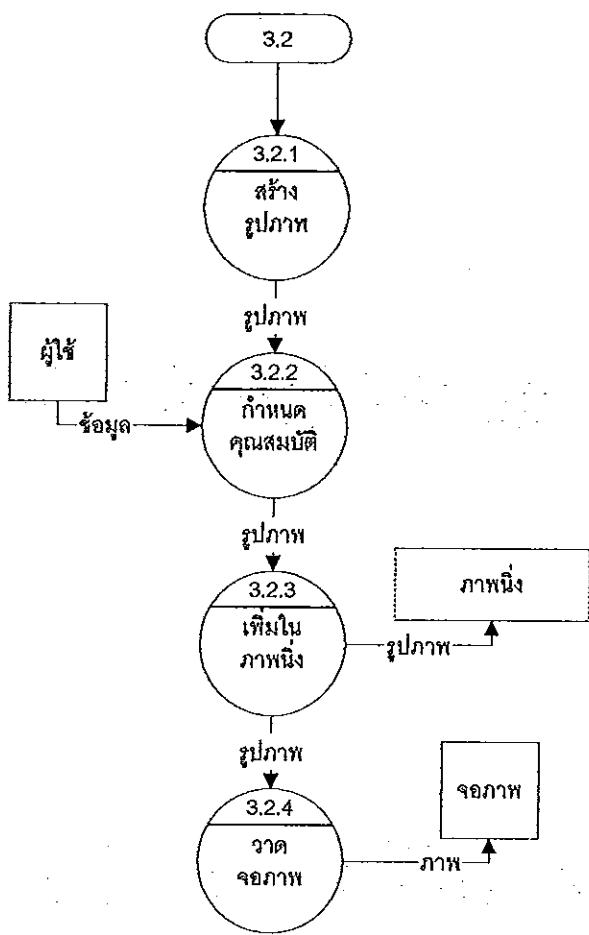
ภาพประกอบ 4.15 แผนภาพกราฟแสดงข้อมูลกระบวนการ เมนูแฟ้ม

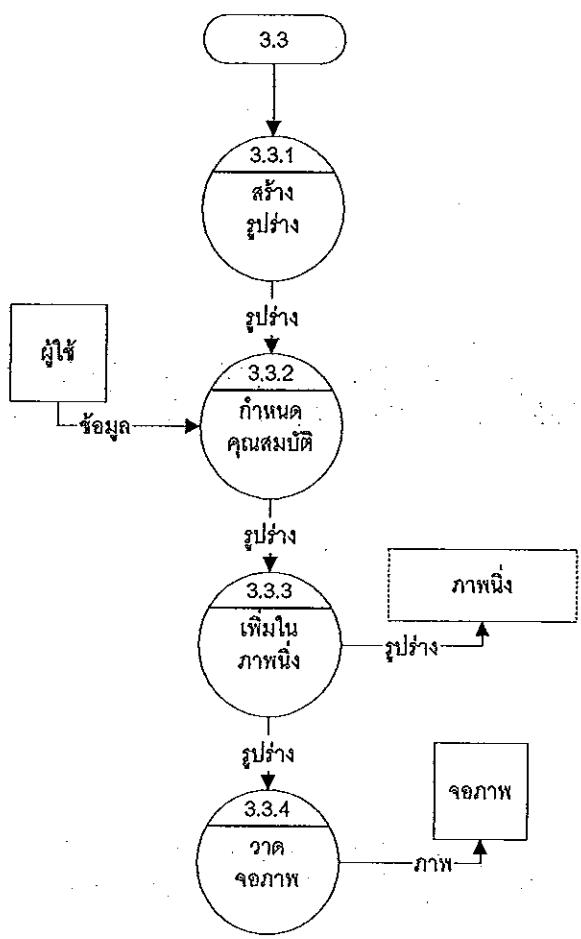
ภาพประกอบ 4.16 แผนภาพกราฟแสดงข้อมูลกระบวนการ เมนูวัตถุ

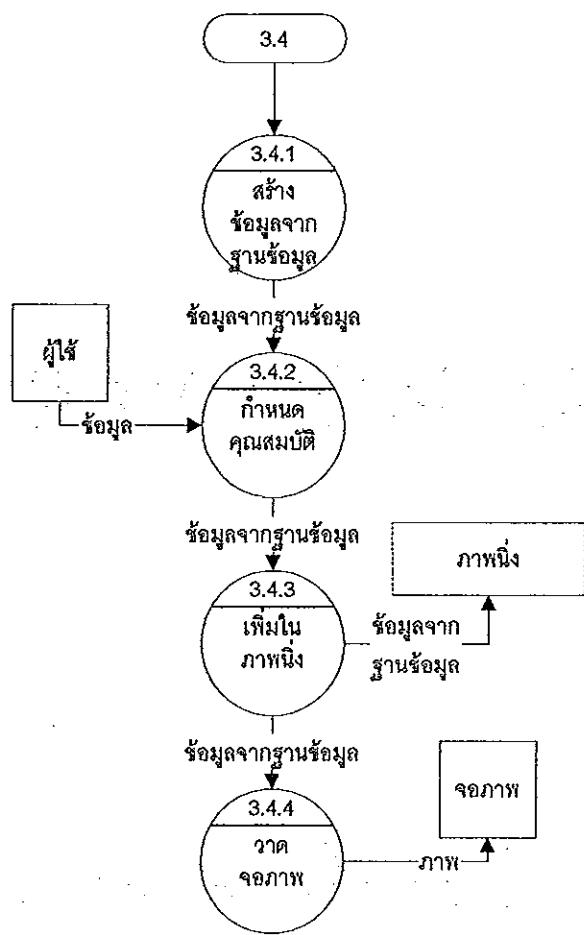
ภาพประกอบ 4.17 แผนภาพกระแสข้อมูลกระบวนการ ข้อความ

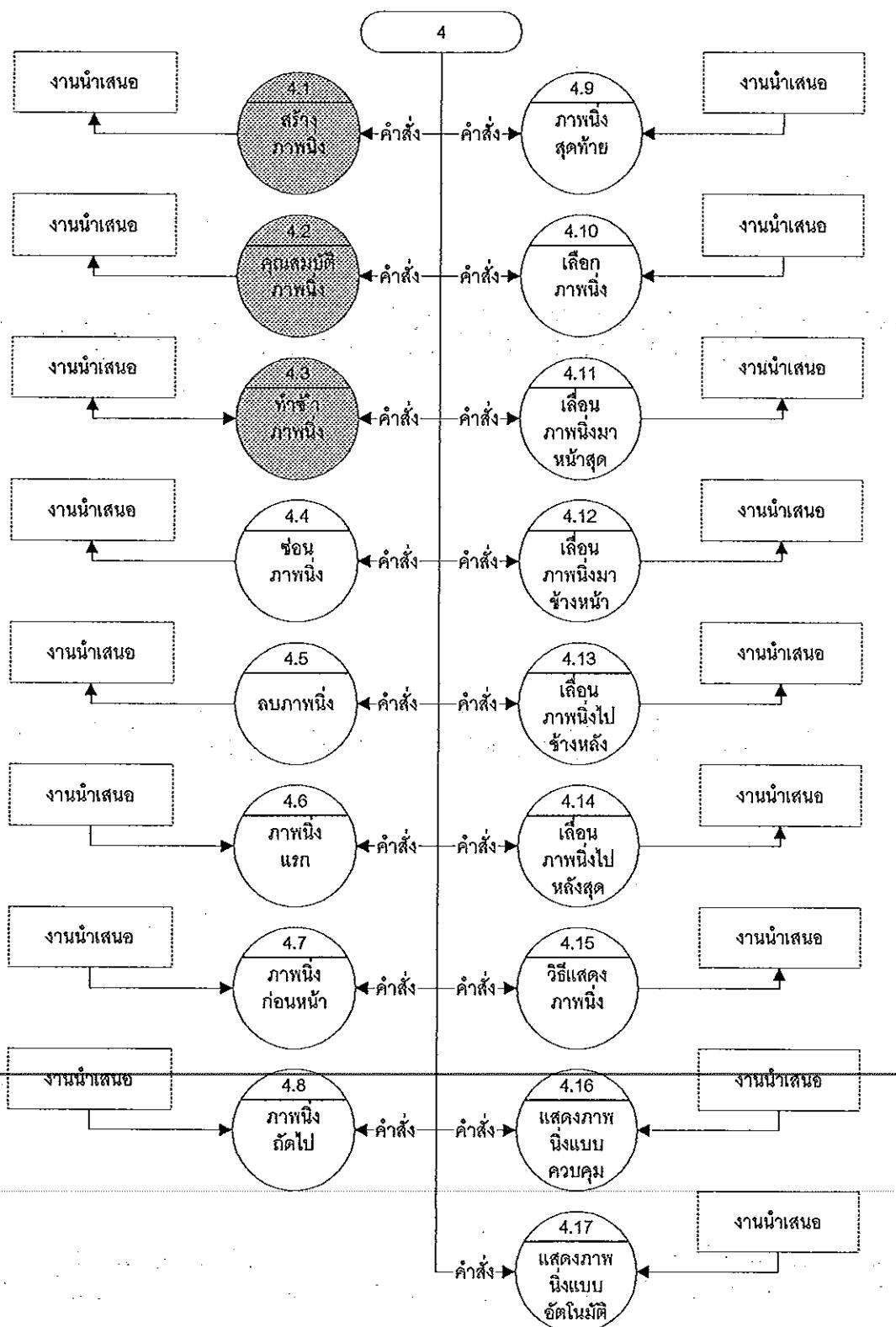
ภาพประกอบ 4.18 แผนภาพกราฟและข้อมูลกระบวนการ รูปภาพ

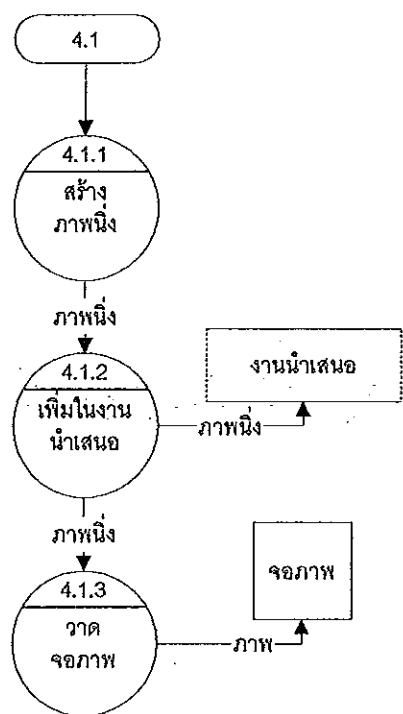
ภาพประกอบ 4.19 แผนภาพกราฟแสดงข้อมูลกระบวนการ งบประมาณ

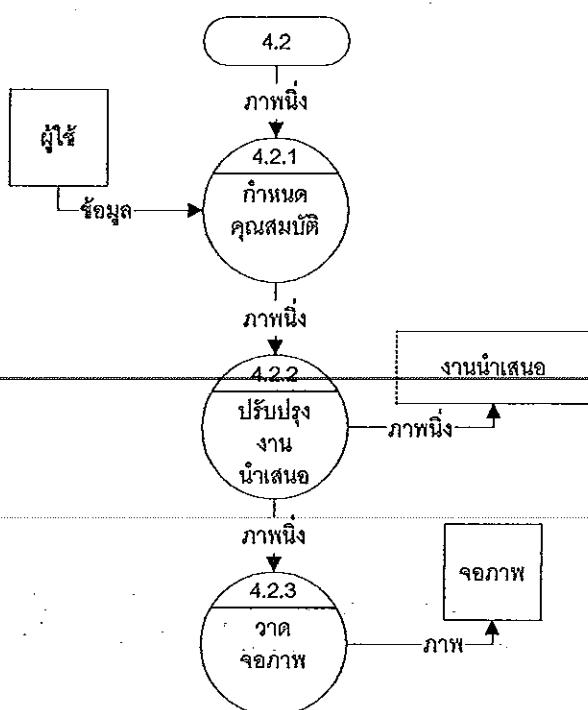
ภาพประกอบ 4:20 แผนภาพกราฟเส้นข้อมูลกระบวนการ ข้อมูล

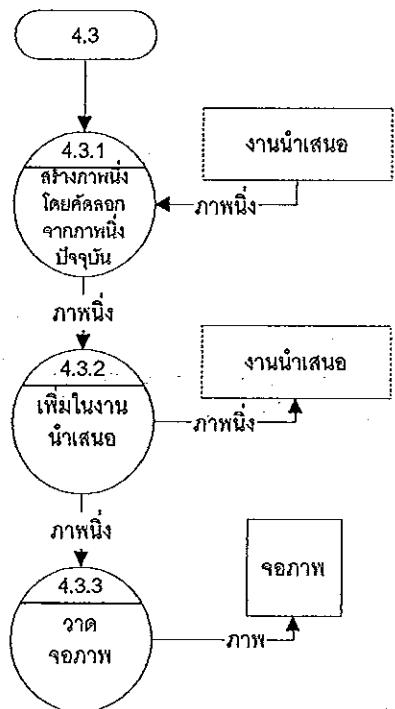
ภาพประกอบ 4.21 แผนภาพกราฟแล็อกซ์ของกระบวนการ เมนูภาพนิ่ง

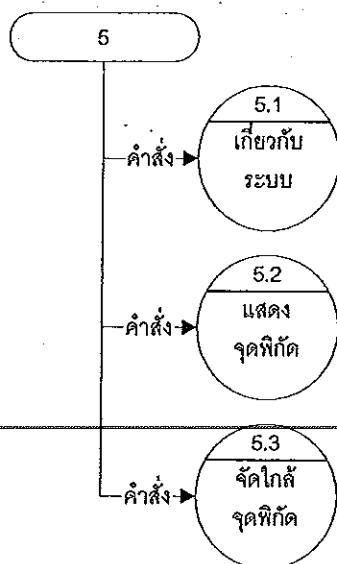
ภาพประกอบ 4.22 แผนภาพกราฟและข้อมูลกระบวนการ สร้างภารนิย

ภาพประกอบ 4.23 แผนภาพกราฟและข้อมูลกระบวนการ คุณสมบัติภารนิย

ภาพประกอบ 4.24 แผนภาพกราฟข้อมูลกระบวนการ ทำซ้ำภาพนี้

ภาพประกอบ 4.25 แผนภาพกราฟข้อมูลกระบวนการ เมนูอื่น ๆ

กระบวนการที่	แทนการทํางาน
1	ควบคุมการเลือกรายการหลักของระบบ เป็นการแสดงผลแบบ Pull Down Menu
2	ควบคุมการเลือกรายการข้อมูลของกระบวนการ แฟ้ม
3	ควบคุมการเลือกรายการข้อมูลของกระบวนการ วัสดุ
4	ควบคุมการเลือกรายการข้อมูลของกระบวนการ กาฬไม้
5	ควบคุมการเลือกรายการข้อมูลของกระบวนการ อื่น ๆ

ภาพประกอบ 4.26 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.1

กระบวนการที่	แทนการทํางาน
2.1	สร้างงานนำเสนอใหม่
2.2	แก้ไขงานนำเสนอจากไฟล์ข้อมูลเพื่อทำการแก้ไข
2.3	บันทึกงานนำเสนอเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูล
2.4	บันทึกงานนำเสนอเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลโดยใช้ชื่อใหม่
2.5	กำหนดรหัสผ่านสำหรับผู้มีสิทธิในการแก้ไขงานนำเสนอ
2.6	เปิดฐานข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาแสดงในงานนำเสนอ
2.7	ปรับปรุงข้อมูลทั้งหมดที่ได้กماมาจากฐานข้อมูลในงานนำเสนอ
2.8	พิมพ์ภาพนิ่งหน้าป็อกบันน์
2.9	ถูตัวอย่างภาพนิ่งหน้าป็อกบันน์ทางหน้าจอคอมพิวเตอร์
2.10	กำหนดขนาดหน้ากระดาษ และลักษณะของเครื่องพิมพ์
2.11	ออกจากระบบ

ภาพประกอบ 4.27 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในภาพประกอบ 4.2

กระบวนการที่	หน้ากากการทำงาน
3.1	กำหนดนักความในภาพนิ่ง
3.2	กำหนดครูปภาพในภาพนิ่ง
3.3	กำหนดครูปร่างคงที่ในภาพนิ่ง
3.4	นำข้อมูลจากฐานข้อมูลมาจัดวางในภาพนิ่ง
3.5	กำหนดคุณสมบัติของข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูปร่างคงที่
3.6	กำหนดวิธีแสดงข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูปร่างคงที่
3.7	ลบวัตถุที่ถูกเลือก และดัดแปลงวัตถุเหล่านั้นเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก
3.8	ดัดแปลงวัตถุที่ถูกเลือกให้เก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก
3.9	กำหนดวิธีในภาพนิ่ง โดยทำสีเนาจากวัตถุที่ถูกคัดแยกไว้ในหน่วยความจำหลัก
3.10	ลบวัตถุที่ถูกเลือก
3.11	เลือกวัตถุที่ถูกหดในภาพนิ่งหน้าปัจจุบัน
3.12	ข้ายวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของการในแนวอน
3.13	ข้ายวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของการในแนวตั้ง
3.14	ข้ายวัตถุมาไว้ทางหน้าสูตร
3.15	ข้ายวัตถุมาข้างหน้าหนึ่งชั้น
3.16	ข้ายวัตถุไปข้างหลังหนึ่งชั้น
3.17	ข้ายวัตถุไปไว้ทางหลังสุด

ภาพประกอบ 4.28 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.3

กระบวนการที่	หน้ากากการทำงาน
3.1.1	สร้างข้อความใหม่
3.1.2	กำหนดคุณสมบัติให้ข้อความที่สร้างขึ้น
3.1.3	เพิ่มนักความที่สร้างขึ้นต่อท้ายวัตถุอื่นๆ ในภาพนิ่ง
3.1.4	ปรับปรุงภาพเพื่อแสดงข้อความที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ 4.29 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.4

กระบวนการที่	หน้ากากการทำงาน
3.2.1	สร้างรูปภาพใหม่
3.2.2	กำหนดคุณสมบัติให้รูปภาพที่สร้างขึ้น
3.2.3	เพิ่มรูปภาพที่สร้างขึ้นต่อท้ายวัตถุอื่นๆ ในภาพนิ่ง
3.2.4	ปรับปรุงจอยภาพเพื่อแสดงรูปภาพที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ 4.30 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.5

กระบวนการที่	หมายการท่างาน
3.3.1	สร้างรูปร่างคงที่ใหม่
3.3.2	กำหนดคุณสมบัติให้รูปร่างคงที่กล่องขัน
3.3.3	เพิ่มรูปร่างคงที่ที่สร้างขึ้นต่อท้ายวัสดุอื่น ๆ ในภาพนิ่ง
3.3.4	ปรับปรุงจังหวะเพื่อแสดงรูปร่างคงที่กล่องขัน

ภาพประกอบ 4.31 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.6

กระบวนการที่	หมายการท่างาน
3.4.1	สร้างข้อมูลจากฐานข้อมูลใหม่
3.4.2	กำหนดคุณสมบัติให้ข้อมูลจากฐานข้อมูลที่สร้างขึ้น
3.4.3	เพิ่มน้อมูลจากฐานข้อมูลที่สร้างขึ้นထอยท้ายวัสดุอื่น ๆ ในภาพนิ่ง
3.4.4	ปรับปรุงจังหวะเพื่อแสดงข้อมูลจากฐานข้อมูลที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ 4.32 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.7

กระบวนการที่	หมายการท่างาน
4.1	แทรกภาพนิ่งไว้หนึ่งภาพต่อจากภาพนิ่งปัจจุบัน
4.2	กำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งปัจจุบัน
4.3	แทรกภาพนิ่งหนึ่งภาพต่อจากภาพนิ่งปัจจุบัน โดยทำสำเนาจากภาพนิ่งปัจจุบัน
4.4	ซ่อนภาพนิ่งปัจจุบันไว้ให้ปรากฏในกรณีการนำเสนอภาพนิ่ง
4.5	ลบภาพนิ่งปัจจุบัน
4.6	เปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งแรก
4.7	เปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งก่อนหน้า
4.8	เปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งซึ่งอยู่ต่อจากภาพนิ่งปัจจุบัน
4.9	เปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งสุดท้าย
4.10	เลือกและเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งที่ต้องการ
4.11	จัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าสุด
4.12	จัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าหนึ่งภาพ
4.13	จัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหลังหนึ่งภาพ
4.14	จัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหลังสุด
4.15	กำหนดวิธีเปลี่ยนภาพนิ่ง
4.16	นำเสนอภาพนิ่งพร้อมข้อมูลบนภาพนิ่ง โดยผู้ใช้ควบคุมลำดับการนำเสนอด้วยตนเอง
4.17	นำเสนอภาพนิ่งพร้อมข้อมูลบนภาพนิ่ง โดยใช้เวลาที่ตั้งไว้สำหรับภาพนิ่งแต่ละภาพ

ภาพประกอบ 4.33 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.8

กระบวนการที่	แผนการทำงาน
4.1.1	สร้างภาพนิ่งใหม่
4.1.2	เพิ่มภาพนิ่งที่สร้างขึ้นมาจากการภาพนิ่งปัจจุบันในงานนำเสนอ
4.1.3	ปรับปรุงจ่อภาพเพื่อแสดงภาพนิ่งที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ 4.34 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.9

กระบวนการที่	แผนการทำงาน
4.2.1	กำหนดคุณสมบัติให้ภาพนิ่งปัจจุบัน
4.2.2	ปรับปรุงภาพนิ่งปัจจุบันในงานนำเสนอ
4.2.3	ปรับปรุงจ่อภาพเพื่อแสดงภาพนิ่งปัจจุบัน

ภาพประกอบ 4.35 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.10

กระบวนการที่	แผนการทำงาน
4.3.1	สร้างภาพนิ่งใหม่โดยคัดลอกข้อมูลจากภาพนิ่งปัจจุบัน
4.3.2	เพิ่มภาพนิ่งที่สร้างขึ้นมาจากการภาพนิ่งปัจจุบันในงานนำเสนอ
4.3.3	ปรับปรุงจ่อภาพเพื่อแสดงภาพนิ่งที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ 4.36 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.11

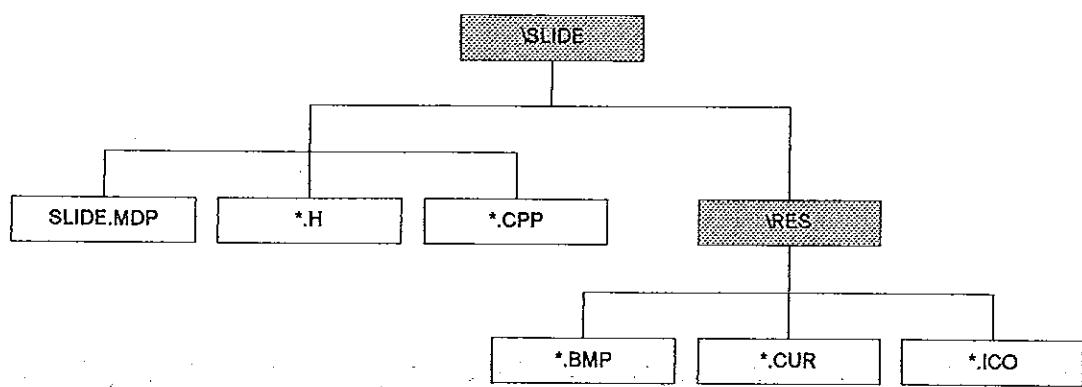
กระบวนการที่	แผนการทำงาน
5.1	ทดสอบข้อมูลของระบบ
5.2	แสดงคำแนะนำจุดที่ก็ตามของภาพ
5.3	กำหนดให้จัดทำหนังของมาส์เช้าไกส์ตัวใหม่ๆ จุดที่ก็ต้อง

ภาพประกอบ 4.37 รายละเอียดการทำงานของแต่ละกระบวนการในการภาพประกอบ 4.12

4.4 สารบบแฟ้มข้อมูล

สารบบแฟ้มข้อมูล (File Directory) ที่ใช้ในการจัดเก็บแฟ้มข้อมูลที่ถูกพัฒนาขึ้นทั้งหมดเป็นแบบแผนผังต้นไม้ (Tree Diagram) ดังแสดงในภาพประกอบ 4.38 โดยมีรายละเอียดดังนี้

- สารบบ **SLIDE** เป็นที่ซึ่งใช้จัดเก็บโปรแกรมที่ได้ทำการพัฒนาขึ้นทั้งหมด
- แฟ้มข้อมูล **SLIDE.MDP** เป็นแฟ้มข้อมูลที่ใช้จัดเก็บรายละเอียดของแฟ้มข้อมูลทั้งหมด ที่ใช้ในการพัฒนาโปรแกรม เมื่อต้องการแก้ไขโปรแกรมจะต้องใช้ Application Studio ของ Microsoft Visual C++ เปิดแฟ้มข้อมูลนี้ ซึ่งจะทำให้สามารถดูรายละเอียดของแฟ้มข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมได้
- แฟ้มข้อมูล ***.H** เป็นแฟ้มข้อมูลที่ใช้จัดเก็บรายละเอียดข้อความสั้นเกี่ยวกับโครงสร้างคลาส และตัวแปร
- แฟ้มข้อมูล ***.CPP** เป็นแฟ้มข้อมูลที่ใช้จัดเก็บรายละเอียดข้อความสั้นเกี่ยวกับฟังก์ชันการทำงาน
- สารบบ **IRES** เป็นที่ซึ่งใช้จัดเก็บรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการพัฒนาโปรแกรม
- แฟ้มข้อมูล ***.BMP** เป็นแฟ้มข้อมูลรูปภาพแบบ Bitmap ซึ่งใช้สำหรับแสดงบนหน้าจอเครื่องมือ
- แฟ้มข้อมูล ***.CUR** เป็นแฟ้มข้อมูลรูปภาพเคอร์เซอร์ (Cursor) แบบต่าง ๆ เช่น เคอร์เซอร์สำหรับข้อความ เคอร์เซอร์สำหรับรูปภาพ เป็นต้น
- แฟ้มข้อมูล ***.ICO** เป็นแฟ้มข้อมูลรูปภาพไอคอน (Icon) ของโปรแกรม

ภาพประกอบ 4.38 สารบบแฟ้มข้อมูลของระบบ

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยสามารถพัฒนาโปรแกรมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสำหรับสร้างและนำเสนอข้อมูลแบบภาพนิ่งซึ่งทำงานบนระบบวินโดว์ของไมโครซอฟต์ในลักษณะการใช้สื่อแบบมัลติมีเดียและมีการติดต่อกันผู้ใช้เป็นภาษาไทย

5.1 สรุป

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้ทำการพัฒนาโปรแกรมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสำหรับสร้างและนำเสนอข้อมูลแบบภาพนิ่ง โดยแต่ละภาพนิ่งสามารถบรรจุสิ่งต่าง ๆ คือ ข้อความคงที่รูปภาพจากแฟ้มข้อมูล รูป่างคงที่ ข้อมูลจากฐานข้อมูล และเสียงประกอบจากแฟ้มข้อมูล ส่วนวิธีการแสดงภาพนิ่งนั้นผู้ใช้สามารถควบคุมลำดับการแสดงภาพนิ่งได้ด้วยตนเองหรือตั้งเวลาให้มีการแสดงภาพนิ่งตามลำดับโดยอัตโนมัติ

โปรแกรมที่ได้พัฒนาขึ้นเพียงพอที่จะใช้งานได้ในขอบเขตหนึ่งหากนำไปเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำหรับสร้างและนำเสนอข้อมูลเช่นใช้กันอย่างแพร่หลายคือ Microsoft Powerpoint 97 สามารถแสดงการเบรียบเทียบเฉพาะบางส่วนที่สำคัญได้ดังภาพประกอบ 5.1

5.2 ปัญหา

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประสบปัญหาหลายประการด้วยกัน โดยจะยกส่วนถึงปัญหาหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

- การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แม้ว่าจะเป็นการทำเพื่อการศึกษาทั้งนั้น แต่เพื่อให้สามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมิได้ละเอียดที่จะพัฒนาและทดสอบระบบอย่างจริงจังเพื่อให้มีข้อผิดพลาดในการทำงานน้อยที่สุด ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในการดำเนินการ
- การพัฒนาระบบจำเป็นต้องใช้ภาษา C และภาษา C++ ซึ่งผู้วิจัยไม่มีประสบการณ์กับภาษาเหล่านี้มาก่อนทำให้เกิดปัญหาในการเขียนโปรแกรม
- การพัฒนาโปรแกรมบนระบบวินโดว์มีข้อบังคับและลักษณะเฉพาะ ทำให้ต้องใช้เวลาในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจวิธีการพัฒนา

- โปรแกรมที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาโปรแกรมบนระบบวินโดว์sm มีอยู่หลายโปรแกรม เช่น Microsoft Visual Basic, Borland C++, Delphi หรือ Microsoft Visual C++ เป็นต้น ผู้วิจัยต้องทำการทดสอบโปรแกรมเหล่านี้เพื่อเลือกโปรแกรมที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ในงานวิจัย ซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้ใช้เวลาเป็นอย่างมากในการดำเนินการ
- โปรแกรมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบมีอยู่หลายโปรแกรมประกอบด้วย Microsoft Windows 95, Microsoft Visual C++ และ ORACLE ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลายทำให้คุณมีการใช้งานมีอยู่น้อยส่งผลให้เกิดปัญหาในการใช้งาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

โปรแกรมที่ได้พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในด้านนี้ และเพื่อที่จะพัฒนาโปรแกรมให้มีความสมบูรณ์ใกล้เคียงกับโปรแกรมจากต่างประเทศที่มีวง稼หนาอยู่ในห้องทดลองประจำเดือนที่ควรจะพัฒนาเพิ่มเติมได้แก่

- เพิ่มสิ่งต่าง ๆ ที่จะนำมาบรรจุในภาพนิ่ง เช่น ชนิดของรูปภาพ แบบของรูปร่างคงที่ และแผนภูมิ เป็นต้น
- เพิ่มลักษณะพิเศษในการแสดงภาพนิ่งให้มีหลากหลายยิ่งขึ้น
- เพิ่มลักษณะพิเศษในการแสดงส่วนประกอบที่บรรจุอยู่ในภาพนิ่งให้มีหลากหลายยิ่งขึ้น
- นำเอาเทคโนโลยี OLE (Objected Linking And Embedding) มาใช้เพื่อให้สามารถแสดงเอกสารของโปรแกรมอื่น ๆ ภายในภาพนิ่งได้ เช่น แสดงเอกสารของ Microsoft Word และแสดงเอกสารของ Microsoft Excel เป็นต้น

รายการ	Microsoft PowerPoint 97	ระบบจัดการงานนำเสนอ
แสดงข้อความ	มี	มี
แสดงรูปภาพ	มี	มีความสามารถแบบ Bitmap และ MetaFile ให้เลือกน้อยกว่า
แสดงรูป่างคงที่	มี	มี
แสดงข้อมูลจากฐานข้อมูลโดยตรงทาง ODBC	ไม่มี	มี
แสดงแผนภูมิ	มี	ไม่มี
เสียงประกอบภาพยนต์	มี	มีเฉพาะเสียงแบบ Wave และรองรับ CD
ร้องค้าปฏิบัติการให้แก่ส่วนประกอบภายในภาพยนต์	มี	มีให้เลือกน้อยกว่า
แสดงเอกสารจากโปรแกรมอื่นๆ โดยใช้	มี	ไม่มี
เทคโนโลยี OLE (Object Linking And Embedding)		
แสดงส่วนประกอบภายในภาพยนต์โดยใช้ลักษณะพิเศษ	มี	มีให้เลือกน้อยกว่า
แสดงภาพนิ่งโดยใช้ลักษณะพิเศษ	มี	มีให้เลือกน้อยกว่า
แสดงงานนำเสนอโดยการควบคุมของผู้ใช้	มี	มี
แสดงงานนำเสนอโดยอัตโนมัติตามเวลาที่ตั้งไว้	มี	มี
พื้นที่สำหรับติดตั้งโปรแกรม	มากกว่า 10 เมกะไบต์	ประมาณ 1 เมกะไบต์

ภาพประกอบ 5.1 การเปรียบเทียบ Microsoft PowerPoint 97 และระบบจัดการงานนำเสนอ

បច្ចនាការណ៍ការម

Booch, Grady. 1994. Object-oriented analysis and design with application.

2nd ed. Redwood city : The benjamin/cummings publishing company.

Date, C.J. 1988. An introduction to database systems. Volume 1, 4th ed.

Addison-Wesley Publishing Company, Inc.

Eckel Bruce. 1989. Using C++. Berkeley : Osborn McGraw-Hill.

Johnson, Nelson. 1987. Advance graphics in C : programming and techniques.

Berkeley : Osborn McGraw-Hill.

Kruglinski, David J. 1993. Inside Visual C++. Redmond : Microsoft.

Microsoft windows : guide to programming. 1992 Redmond : Microsoft.

Rimmer, Steve. 1994. Multimedia programming for windows.

s.l. : Windcrest/McGraw-Hill.

Senn, James A. 1989. Analysis and design of information systems.

2nd ed. Singapore : McGraw-Hill.

Shooman, Martin L. 1988. Software engineering: design, reliability and management. 6th ed. Singapore : McGraw-Hill.

Walnum, Clayton. 1993. Borland C++ power programming. Carmel : Que.

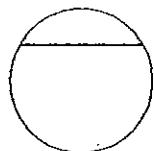
Wiener, Richard S. and Pinson, Lewis J. 1988. An introduction to object-oriented programming and C++. Reading : Addison-Wesley publishing company.

ภาคผนวก ก

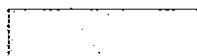
ภาคผนวก ก

แผนภาพกราฟแสดงข้อมูล

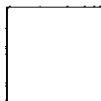
แผนภาพกราฟแสดงข้อมูล (Data Flow Diagram : DFD) เป็นแผนภาพที่ใช้แสดงการส่งถ่ายของข้อมูลที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการในระบบ ทำให้ทราบถึงขั้นตอนของกระบวนการต่างๆ ว่ามีการส่งถ่ายข้อมูลอะไร ซึ่งเป็นการสะดวกในการทำความเข้าใจการดำเนินงานของระบบ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมชื่อ VISIO ช่วยในการเขียน สัญลักษณ์ที่ปรากฏในแผนภาพกราฟแสดงข้อมูลมีดังนี้

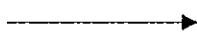
แทน กระบวนการดำเนินงานของระบบ

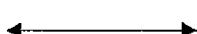
แทน แหล่งข้อมูลของระบบ

แทน ส่วนการดำเนินงานของระบบที่ไม่รวมอยู่ในการออกแบบ

แทน กราฟแสดงข้อมูลที่มีการส่งผ่านข้อมูลในทิศทางเดียว

แทน กราฟแสดงข้อมูลที่มีการส่งผ่านข้อมูลในสองทิศทาง

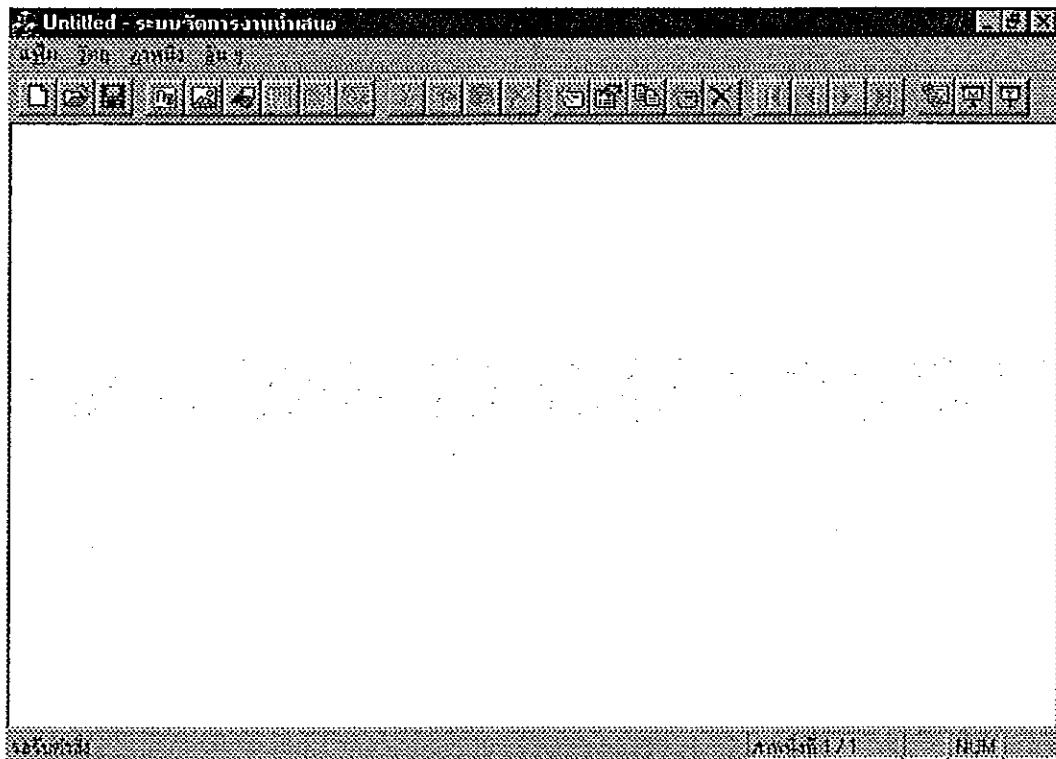
ภาคผนวก ช

ภาคผนวก ข

เอกสารสำหรับผู้ใช้

การทำงานของโปรแกรมทั้งหมดอยู่ในรูปกรอบหน้าต่างที่เรียกว่า “วินโดว์” ของระบบวินโดว์ของไมโครซอฟต์ เมื่อเริ่มต้นใช้งานโปรแกรมจะแสดงหน้าจอเริ่มต้นดังแสดงในภาพประกอบ ข.1 โดยผู้ใช้สามารถติดต่อกับโปรแกรมโดยใช้เมาส์เป็นหลัก สำหรับวิธีการใช้เมาสมีดังนี้

- เลือกเมนู เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ที่แถบเมนูหลักแล้วคลิกเมาส์ด้านซ้ายจะเกิดรายการในเมนูย่อย หลังจากนั้นให้เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้รายการที่ต้องการแล้วคลิกเมาส์ด้านซ้ายอีกครั้งเพื่อทำการสั่งนั้น หรือสามารถใช้เป็นพิมพ์เร่งชี้แสดงอยู่หลังเมนูแต่ละตัวเพื่อเลือกเมนู
- เลือกแบบเครื่องมือ เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ที่ปุ่มเครื่องมือที่ต้องการ หลังจากนั้นให้คลิกเมาส์ด้านซ้ายเพื่อทำการสั่ง
- กำหนดคุณสมบัติภาพนิ่ง เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ยังพื้นที่ว่างบนหน้าจอ หลังจากนั้นให้คลิกเมาส์ด้านซ้ายสองครั้ง
- กำหนดคุณสมบัติวัตถุ เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ยังข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูลรูปภาพ หรือรูปร่างคงที่ หลังจากนั้นให้คลิกเมาส์ด้านซ้ายสองครั้ง
- เลือกวัตถุหนึ่งชิ้น เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ยังข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูลรูปภาพ หรือรูปร่างคงที่ หลังจากนั้นให้คลิกเมาส์ด้านซ้าย
- เลือกวัตถุหลายชิ้น เลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ยังข้อความ ข้อมูลจากฐานข้อมูลรูปภาพ หรือรูปร่างคงที่ หลังจากนั้นให้กดแป้นพิมพ์ Shift ค้างไว้และคลิกเมาส์ด้านซ้าย หรือเลื่อนลูกศรของเมาส์ไปชี้ยังที่ว่างบนหน้าจอ หลังจากนั้นให้คลิกเมาส์ด้านซ้ายค้างไว้และลากเมาส์เพื่อกำหนดพื้นที่สำหรับเลือกแล้วจึงปล่อยปุ่มเมาส์

ภาพประกอบ ข.1 หน้าจอเริ่มต้นโปรแกรม

แฟ้ม (File) เป็นเมนูหลักสำหรับการดำเนินงานต่าง ๆ กับแฟ้มข้อมูล รายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูแฟ้มมีดังนี้

1. **สร้าง (New)** ใช้สำหรับสร้างหน้าจอสำหรับงานนำเสนอใหม่ ถ้ามีงานนำเสนอเก่า เปิดค้างอยู่และมีการแก้ไขข้อมูลเกิดขึ้น ระบบจะเตือนให้ทำการบันทึกงานนำเสนอเก่า แล้วจึงสร้างหน้าจอว่างสำหรับงานนำเสนอใหม่

2. **เปิด (Open)** ใช้สำหรับเปิดแฟ้มข้อมูลงานนำเสนอเก่าเพื่อนำมาแก้ไขใหม่ ถ้ามีการกำหนดรหัสผ่านของแฟ้มข้อมูลไว้ระบบจะทำการตรวจสอบรหัสผ่านโดยจะแสดงกรอบโต๊ะตอบดังภาพประกอบ ข.2 ถ้าผู้ใช้ป้อนรหัสผ่านไม่ถูกต้องจะไม่สามารถแก้ไขงานนำเสนอได้ แต่จะสามารถใช้งานในส่วนของการแสดงงานนำเสนอได้

3. **บันทึก (Save)** ใช้สำหรับบันทึกงานนำเสนอเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูล ผู้ใช้สามารถตั้งชื่อแฟ้มข้อมูลได้ตามต้องการ

4. **บันทึกเป็น (Save As)** ใช้สำหรับบันทึกงานนำเสนอที่ใช้งานอยู่เก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลโดยใช้ชื่อใหม่ ผู้ใช้สามารถตั้งชื่อแฟ้มข้อมูลได้ตามต้องการ

5. **กำหนดรหัสผ่าน** ใช้สำหรับบันทึกรหัสผ่านสำหรับผู้มีสิทธิในการแก้ไขงานนำเสนอ โปรแกรมจะแสดงกรอบโต๊ะตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.3 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- รหัสผ่าน บันทึกรหัสผ่านสำหรับแก้ไขงานนำเสนอ
 - ชื่อ บันทึกชื่อของผู้สร้างงานนำเสนอ
 - สร้างเมื่อ แสดงวันที่ และเวลาที่มีการบันทึกงานนำเสนอครั้งแรก
 - แก้ไขเมื่อ แสดงวันที่ และเวลาที่มีการบันทึกงานนำเสนอครั้งหลังสุด

6. เปิดฐานข้อมูล (Open Database) ใช้สำหรับเปิดฐานข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ต้องการมาแสดงในงานนำเสนอ โดยวิธีเปิดฐานข้อมูลจะดำเนินการผ่านทางไดรเวอร์ ODBC (Open Database Connectivity) ซึ่งเป็นไดรเวอร์ที่พัฒนาโดยผู้ผลิตระบบจัดการฐานข้อมูล เช่น ไดรเวอร์สำหรับระบบจัดการฐานข้อมูล ORACLE ไดรเวอร์สำหรับระบบจัดการฐานข้อมูล SQL Server และ ไดรเวอร์สำหรับระบบจัดการฐานข้อมูล Microsoft Access เป็นต้น หากระบบสามารถติดต่อฐานข้อมูลได้สำเร็จ ระบบจะทำการปรับปรุงข้อมูลทั้งหมดที่เลือกมาจากฐานข้อมูลในงานนำเสนอให้กันที

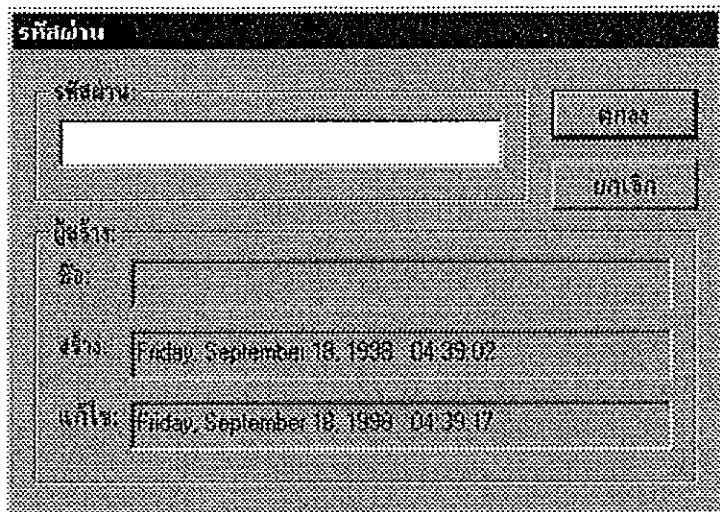
7.ปรับปรุงข้อมูล (*Update Field*) ใช้สำหรับปรับปรุงข้อมูลทั้งหมดที่เลือกมาจากการนับข้อมูลในงานนำเสนอ

8.พิมพ์ (*Print*) ใช้สำหรับพิมพ์ภาพนิ่งหน้าปัจจุบันของภาพ โดยสามารถพิมพ์ภาพนิ่งได้เพียงครั้งละหนึ่งหน้าเท่านั้น

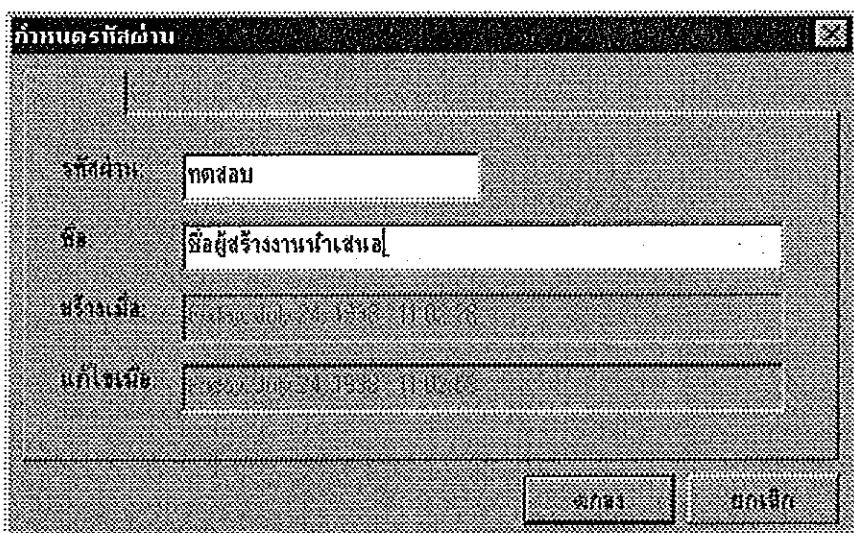
9.ตัวอย่างก่อนพิมพ์ (Print Preview) ใช้สำหรับดูตัวอย่างภาพนิ่งหน้าปัจจุบันทางหน้าจอ ก่อนที่จะสั่งพิมพ์

10.ตั้งค่าหน้ากระดาษ (Page Setup) ใช้สำหรับกำหนดขนาดหน้ากระดาษ และลักษณะของเครื่องพิมพ์

11. จบการทำงาน (*Exit*) ใช้สำหรับออกจากระบบ ถ้ามีการแก้ไขงานนำเสนอระบบจะสอบถามเพื่อให้บันทึกงานนำเสนอออกจากระบบไปร่วม

ภาพประกอบ ข.2 กรอบโต้ตอบสำหรับตรวจสอบรหัสผ่าน

ภาพประกอบ ข.3 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดรหัสผ่าน

วัตถุ (Object) เป็นเมนูหลักสำหรับการดำเนินงานต่าง ๆ กับส่วนประกอบภายในภาพนี้ รายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูวัตถุมีดังนี้

1. **ข้อความ (Text)** ใช้สำหรับกำหนดข้อความในภาพนี้ โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.4 ถึงภาพประกอบ ข.7

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.4 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- ข้อความ
- จัดข้อความ

บันทึกข้อความที่ต้องการ
เลือกจัดตำแหน่งข้อความให้อยู่ชิดซ้าย กลาง หรือชิดขวาโดยเปรียบเทียบกับข้อความบรรทัดที่ยาวที่สุด

- จัดขนาดอัตโนมัติ กำหนดให้โปรแกรมคำนวณขนาดของข้อความให้ใหม่

กรอบトイตอปในภาพประกอบ ข.5 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● แบบอักษร	เลือกแบบอักษรสำหรับใช้แสดงข้อความ
● ขนาด	เลือกขนาดของแบบอักษร
● สีแบบอักษร	เลือกสีของแบบอักษร
● ลักษณะพิเศษ	เลือกแบบอักษรชนิดตัวหนา ตัวเอียง ตัวขึ้นตัวลง ตัวซ้อน
● แรเงา	กำหนดให้แรเงาแบบอักษร
● สีแรเงา	เลือกสีสำหรับแรเงา

กรอบトイตอปในภาพประกอบ ข.6 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● ใช้สัญลักษณ์	กำหนดให้ใช้สัญลักษณ์แสดงหัวข้ออย่างเดียว
● แบบอักษร	เลือกแบบอักษรสำหรับใช้แสดงสัญลักษณ์
● สัญลักษณ์	เลือกสัญลักษณ์
● สี	เลือกสีของสัญลักษณ์
● ขนาด	เลือกขนาดของสัญลักษณ์

กรอบトイตอปในภาพประกอบ ข.7 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● เปลี่ยนไปภาพนิ่งที่	เปลี่ยนไปยังภาพนิ่งที่ต้องการ เมื่อมีการคลิกเม้าส์บนข้อความในขณะที่แสดงภาพนิ่ง
● เล่นเสียงจากแฟ้มข้อมูล	เล่นเสียงจากแฟ้มข้อมูล เมื่อมีการคลิกเม้าส์บนข้อความในขณะที่แสดงภาพนิ่ง
● เลือกเสียง	เลือกแฟ้มข้อมูลเสียง

2.รูปภาพ (Picture) ใช้สำหรับเพิ่มรูปภาพในภาพนิ่ง โปรแกรมจะแสดงกรอบトイตอป

ดังแสดงในภาพประกอบ ข.8 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● เลือกแฟ้มข้อมูลภาพ	คลิกมาส์ด้านซ้ายสองครั้งบนแฟ้มข้อมูลภาพที่ต้องการ
● เลือกรูปภาพ	โปรแกรมจะแสดงกรอบトイตอปให้เลือกรูปภาพดังแสดงในภาพประกอบ ข.9
● ไม่ใช้รูปภาพ	ลบรูปภาพออกจากภาพนิ่ง
● จัดขนาดอัตโนมัติ	กำหนดให้โปรแกรมคำนวณขนาดของรูปภาพให้ใหม่

ส่วนการตั้งค่าปฏิบัติการจะเหมือนกับการใช้งานกรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.7

3.รูปร่าง (Shape) ใช้สำหรับเพิ่มรูปร่างคงที่ในภาพนิ่ง โดยโปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.10 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- รูปร่าง เลือกรูปร่างคงที่
- เส้น เลือกลักษณะของเส้น
- สีเส้น เลือกสีสำหรับวัดเส้น
- ระบาย เลือกลักษณะการระบายสี
- ศีรษะย เลือกสีสำหรับการระบาย

ส่วนการตั้งค่าปฏิบัติการจะเหมือนกับการใช้งานกรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.7

4.ข้อมูล (Field) ใช้สำหรับนำข้อมูลจากฐานข้อมูลมาจัดวางในภาพนิ่ง โดยโปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.11 ถึงภาพประกอบ ข.12

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.11 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- คำสั่ง บันทึกคำสั่งสอบถาม Select เพื่อเลือกແղວข้อมูลที่ต้องการ หากชื่อของเขตข้อมูลไม่ได้เป็นติดกันให้ใช้เครื่องหมาย [] สำหรับอ้างชื่อเขตข้อมูล เช่น เขตข้อมูล Student ID จะต้อง เป็นคำสั่งสอบถามดังนี้

SELECT [Student ID]

หากต้องการตั้งชื่อเขตข้อมูลใหม่โดยใช้ภาษาไทยให้ใช้ เครื่องหมาย [] สำหรับตั้งชื่อเขตข้อมูลใหม่ เช่น เขตข้อมูล Student ID ต้องการตั้งชื่อเป็น รหัสนักศึกษา จะต้องเป็น คำสั่งสอบถามดังนี้

SELECT [Student ID] AS [รหัสนักศึกษา]

- เลือกข้อมูล เลือกແղວข้อมูลตามคำสั่งที่กำหนด
- คำสั่ง SQL สร้างคำสั่ง SQL โดยโปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.13 ถึงภาพประกอบ ข.17

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.12 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- แสดงชื่อเขตข้อมูล กำหนดให้แสดงชื่อเขตข้อมูล
- จัดແղວแรก เลือกจัดตำแหน่งข้อมูลແղວแรกให้อยู่ชิดซ้าย กึ่งกลาง หรือ ชิดขวาโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลແղວที่ยาวที่สุด
- จัดແղວถัดไป เลือกจัดตำแหน่งข้อมูลແղວถัดไปให้อยู่ชิดซ้าย กึ่งกลาง

● ตีกรอบ	หรือชิดขวาโดยเปรียบเทียบกับข้อมูลแຄวที่ยาวที่สุด
● แควร์ก	กำหนดให้วาดเส้นตีกรอบ
● แควถัดไป	กำหนดให้วาดเส้นแควร์ก
● สدمภ์แรก	กำหนดให้วาดเส้นแควถัดไป
● สدمภ์ถัดไป	กำหนดให้วาดเส้นสدمภ์แรก
● ความหนาเส้น	กำหนดให้วาดเส้นสدمภ์ถัดไป
● สีสำหรับเส้น	เลือกสีสำหรับวาดเส้น
● ระยะสีแควร์ก	กำหนดให้ระยะสีข้อมูลแควร์ก
● สีสำหรับแควร์ก	เลือกสีสำหรับระยะข้อมูลแควร์ก
● ระยะสีแควถัดไป	กำหนดให้ระยะสีข้อมูลแควถัดไป
● สีสำหรับแควถัดไป	เลือกสีสำหรับระยะข้อมูลแควถัดไป
● จัดขนาดอัตโนมัติ	กำหนดให้โปรแกรมคำนวณขนาดของข้อมูลให้ใหม่

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.13 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● SELECT	สร้างคำสั่ง SELECT
● FROM	สร้างคำสั่ง FROM
● WHERE	สร้างคำสั่ง WHERE
● ORDER BY	สร้างคำสั่ง ORDER BY
● ล้าง	ยกเลิกการสร้างคำสั่งทั้งหมด
● เพิ่มใน SQL	นำคำสั่งที่ได้ไปเพิ่มในคำสั่ง SQL
● แทนที่ใน SQL	นำคำสั่งที่ได้ไปแทนที่ในคำสั่ง SQL

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.14 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● เพิ่ม	เลือกเขตข้อมูล
● ลบ	ยกเลิกเขตข้อมูล

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.15 มีวิธีการใช้งานดังนี้

● เพิ่ม	เลือกตารางข้อมูล
● ลบ	ยกเลิกตารางข้อมูล

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.16 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- เขตข้อมูล เลือกเขตข้อมูล
- ตัวดำเนินการ เลือกตัวดำเนินการ
- ค่าข้อมูล เลือกค่าข้อมูล
- AND / OR วิธีรวมคำสั่งเงื่อนไขสำหรับเลือกข้อมูล
- เพิ่ม เพิ่มคำสั่งเงื่อนไขสำหรับเลือกข้อมูล
- ลบ ยกเลิกคำสั่งเงื่อนไขสำหรับเลือกข้อมูล

ส่วนแบบอักษร และการตั้งค่าปฏิบัติการจะเหมือนกับการใช้งานกรอบโต๊ะตอบในภาพประกอบ ข.5 และภาพประกอบ ข.7 ตามลำดับ

5.คุณสมบัติวัตถุ (Properties) ใช้สำหรับกำหนดคุณสมบัติของข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูป่างคงที่ เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุเพียงหนึ่งชิ้น โดยระบบจะตรวจสอบชนิดของวัตถุที่ถูกเลือก และจะแสดงหน้าจอสำหรับกำหนดคุณสมบัติของวัตถุที่ถูกเลือก

6.วิธีแสดงวัตถุ (Display) ใช้สำหรับกำหนดวิธีแสดงข้อมูล ข้อมูลจากฐานข้อมูล รูปภาพ หรือรูป่างคงที่ โดยผู้ใช้สามารถจัดลำดับและวิธีการปรากฏตัวของวัตถุบนภาพนิ่งได้ตามต้องการ โปรแกรมจะแสดงกรอบโต๊ะตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.18 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- วิธีแสดงวัตถุ เลือกวิธีแสดงวัตถุ
- เลื่อนชี้น ย้ายวัตถุมาข้างหน้าหนึ่งชั้น
- เลื่อนลง ย้ายวัตถุไปข้างหลังหนึ่งชั้น
- ตัวอย่าง แสดงตัวอย่างวิธีการแสดงวัตถุ
- ใช้ทั้งหมด กำหนดให้ใช้วิธีแสดงที่เลือกไว้กับวัตถุทั้งหมดในหน้าปัจจุบัน

7.ล้างวัตถุ (Cut) ใช้สำหรับลบวัตถุที่ถูกเลือก และคัดลอกวัตถุเหล่านั้นเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า

8.คัดลอกวัตถุ (Copy) ใช้สำหรับคัดลอกวัตถุที่ถูกเลือกไปเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า

9.วางวัตถุ (Paste) ใช้สำหรับกำหนดวัตถุในภาพนิ่ง โดยทำสำเนาจากวัตถุที่ถูกคัดลอกไว้ในหน่วยความจำหลัก เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีวัตถุถูกคัดลอกอยู่ในหน่วยความจำหลัก

10.ลบวัตถุ (Delete) ใช้สำหรับลบวัตถุที่ถูกเลือก เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า

11.เลือกวัตถุทั้งหมด (Select All) ใช้สำหรับเลือกวัตถุทั้งหมดในภาพนิ่งหน้าปัจจุบัน

12.จัดวัตถุกึ่งกลางแนวนอน (Vertical Center) ใช้สำหรับย้ายวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของภาพในแนวนอน เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า

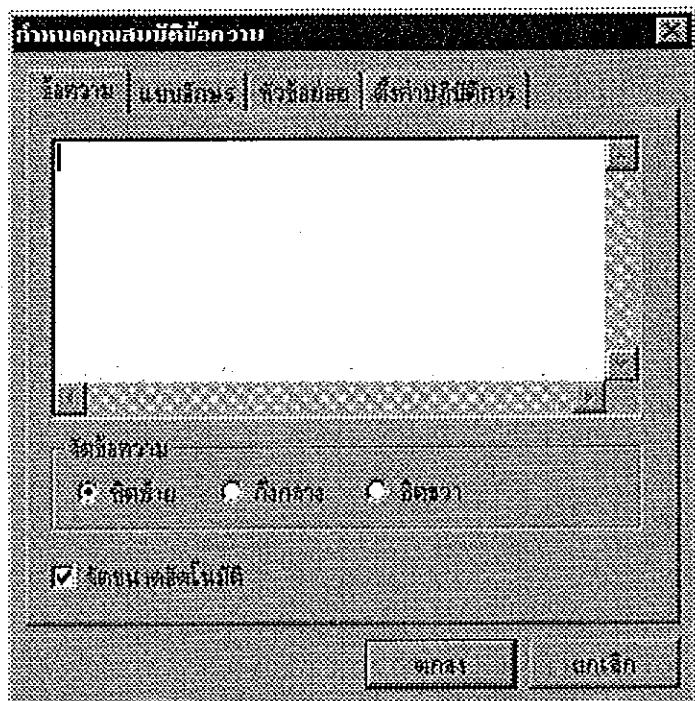
13.จัดวัตถุกึ่งกลางแนวตั้ง (Horizontal Center) ใช้สำหรับย้ายวัตถุไปไว้ที่ตำแหน่งกึ่งกลางของภาพในแนวตั้ง เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า

14.เลื่อนวัตถุมาหน้าสุด (Bring Forward) ใช้สำหรับย้ายวัตถุมาไว้ข้างหน้าสุด เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุเพียงหนึ่งชิ้น

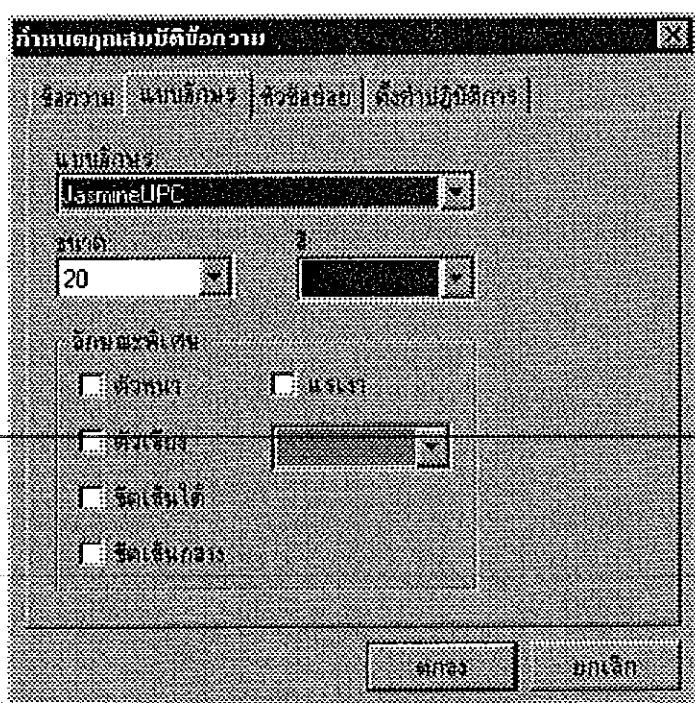
15.เลื่อนวัตถุมาข้างหน้า (Bring to Front) ใช้สำหรับย้ายวัตถุมาข้างหน้าหนึ่งชั้น เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุเพียงหนึ่งชิ้น

16.เลื่อนวัตถุไปข้างหลัง (Send to Back) ใช้สำหรับย้ายวัตถุไปข้างหลังหนึ่งชั้น เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุเพียงหนึ่งชิ้น

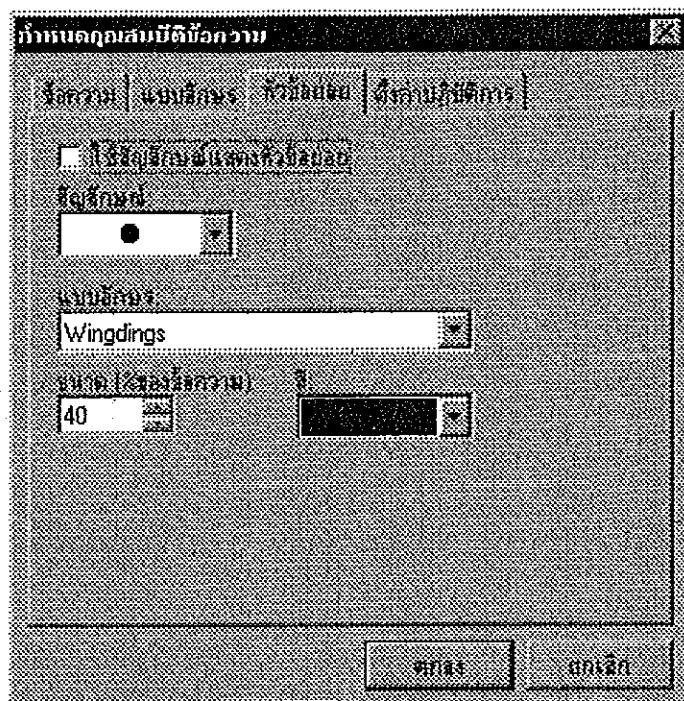
17.เลื่อนวัตถุไปหลังสุด (Send Backward) ใช้สำหรับย้ายวัตถุไปไว้ข้างหลังสุด เมนูนี้จะใช้งานได้เมื่อสถานะปัจจุบันมีการเลือกวัตถุเพียงหนึ่งชิ้น

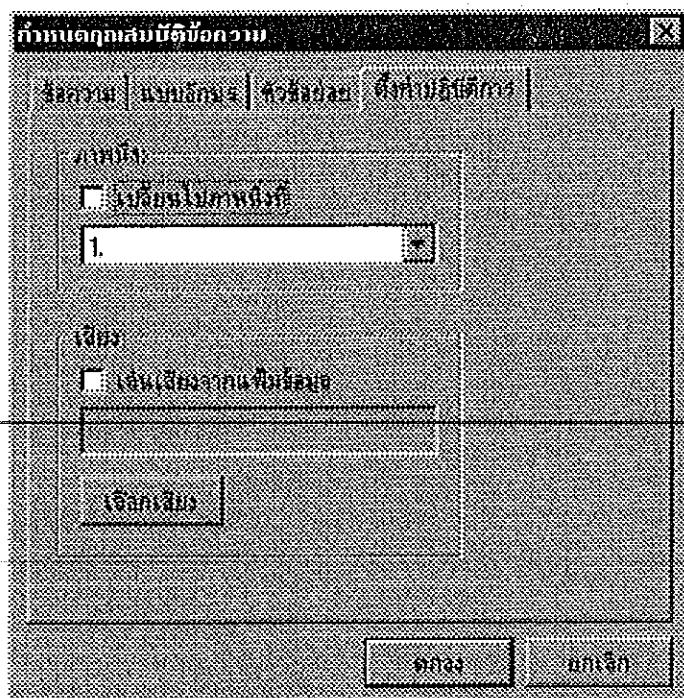
ภาพประกอบ ข.4 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 1

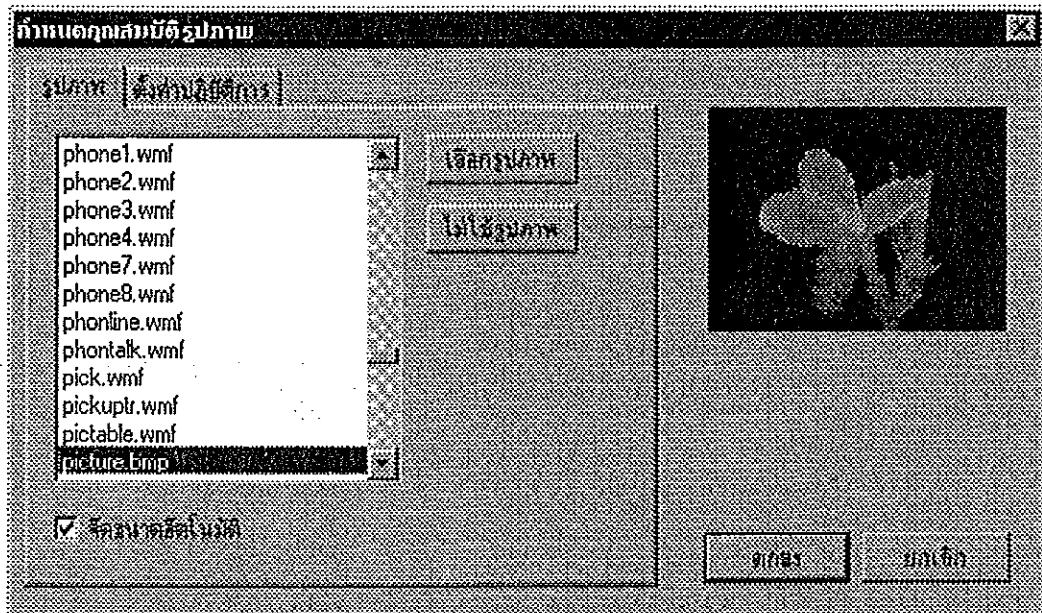
ภาพประกอบ ข.5 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 2

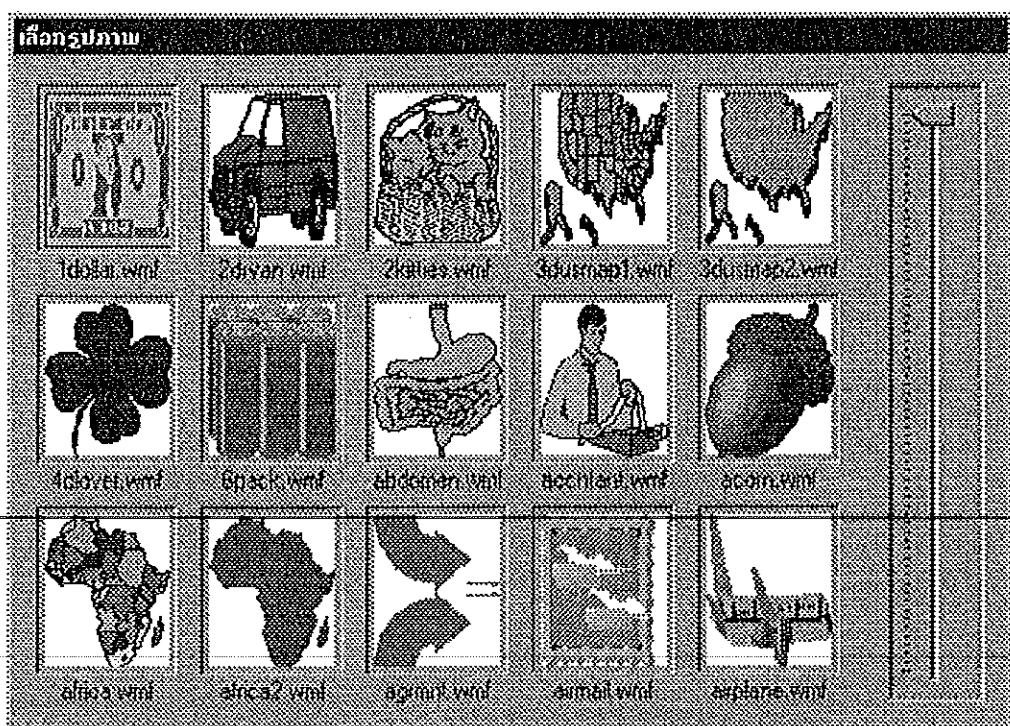
ภาพประกอบ ข.6 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 3

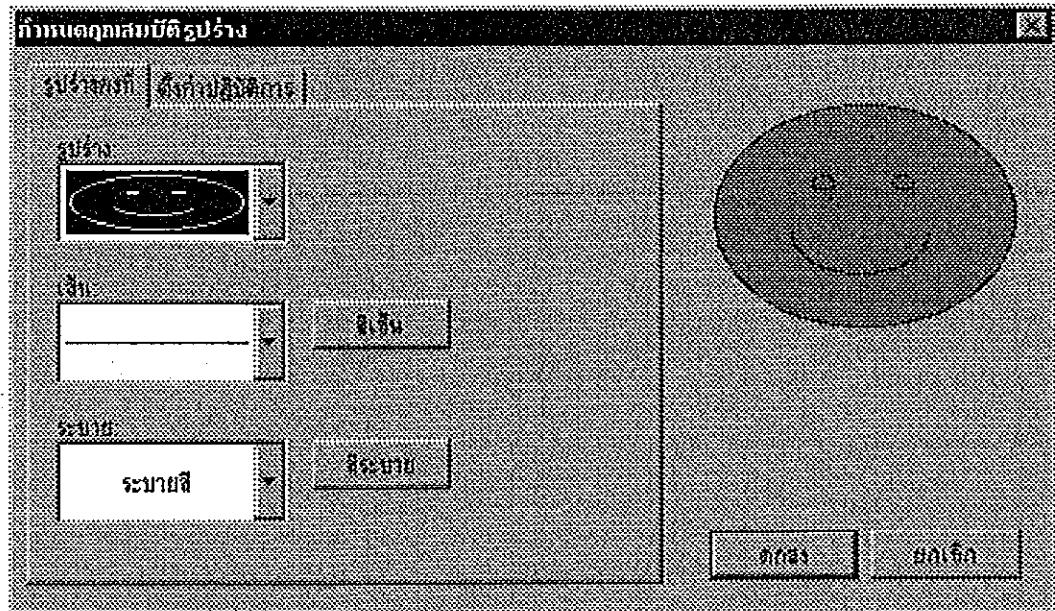
ภาพประกอบ ข.7 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อความหน้าที่ 4

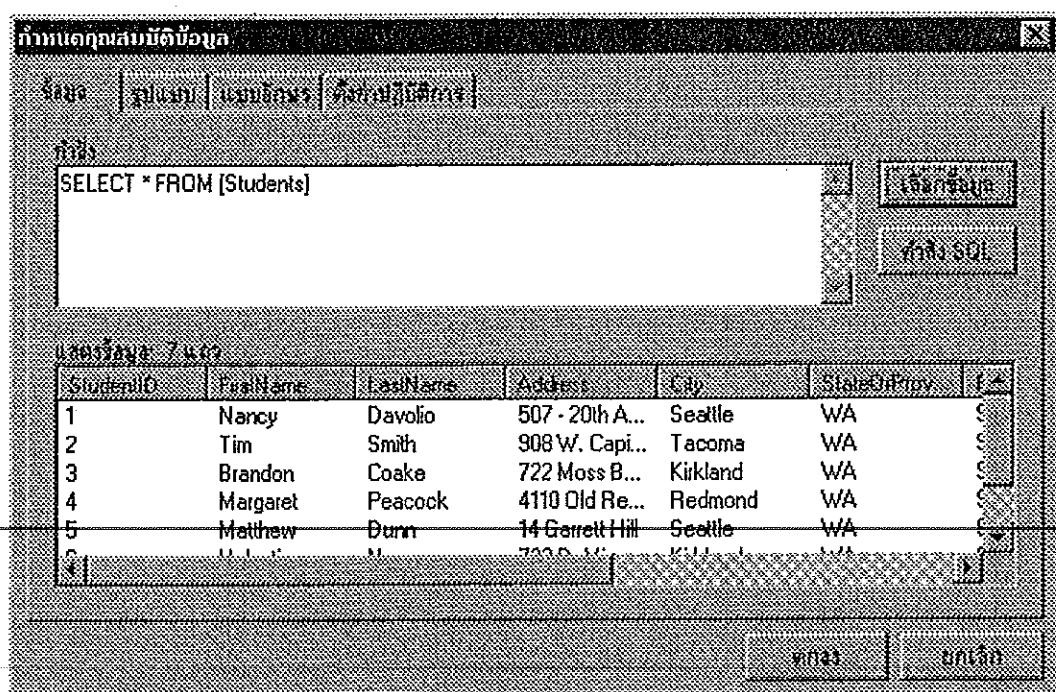
ภาพประกอบ ข.8 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติรูปภาพ

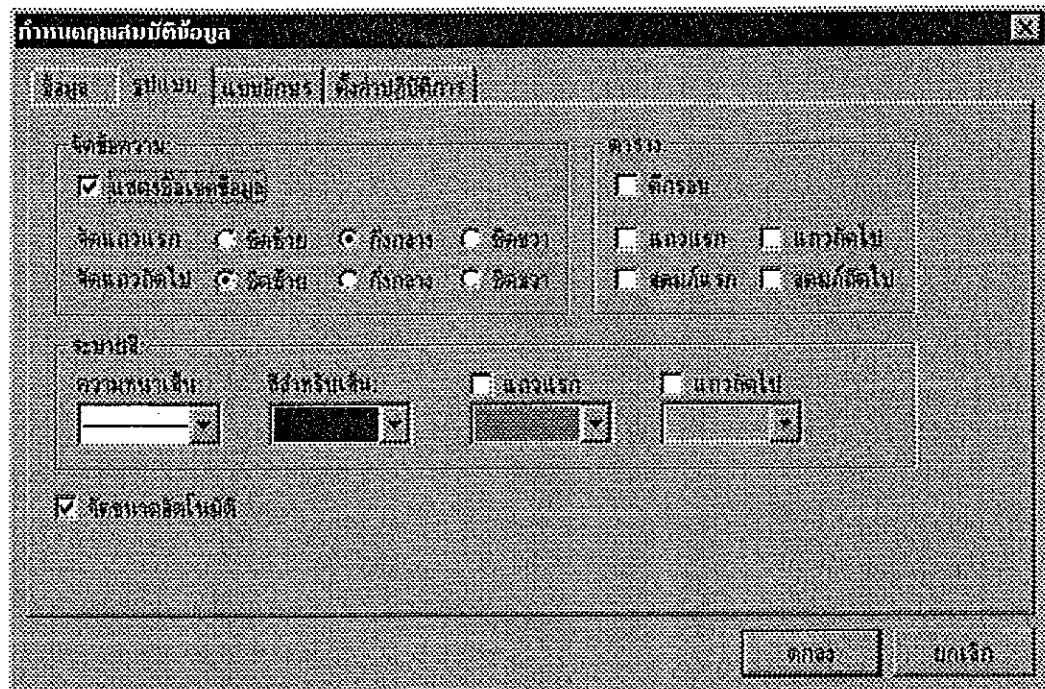
ภาพประกอบ ข.9 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกรูปภาพ

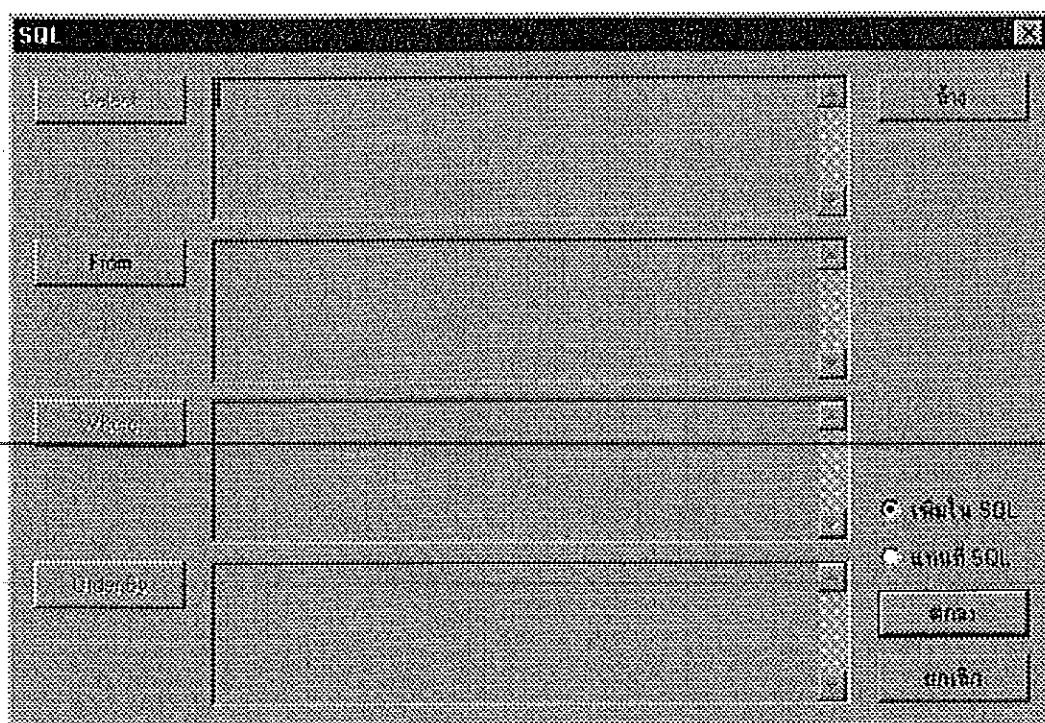
ภาพประกอบ ข.10 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติรูปร่างคงที่

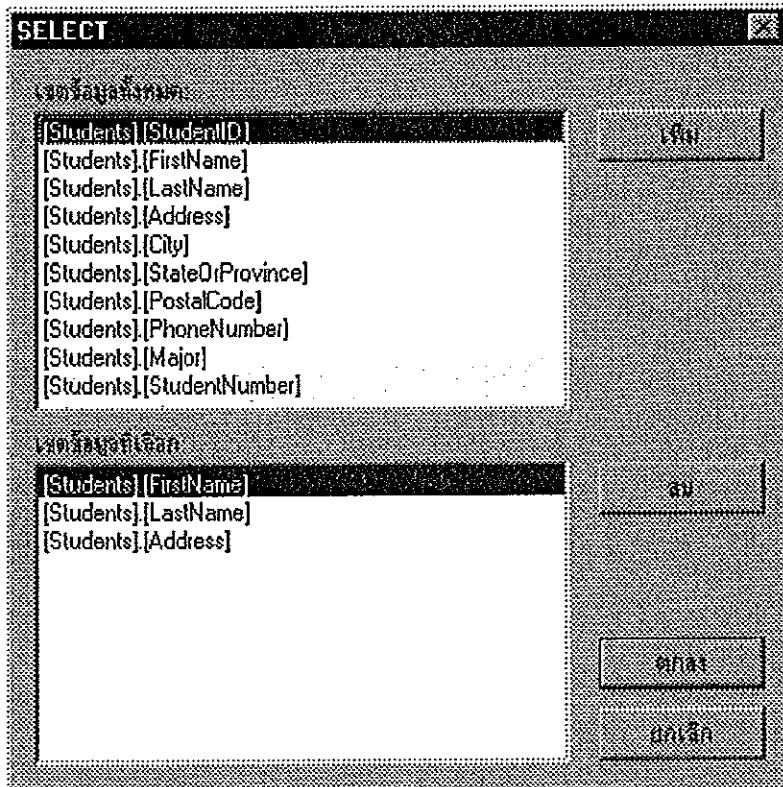
ภาพประกอบ ข.11 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อมูลหน้าที่ 1

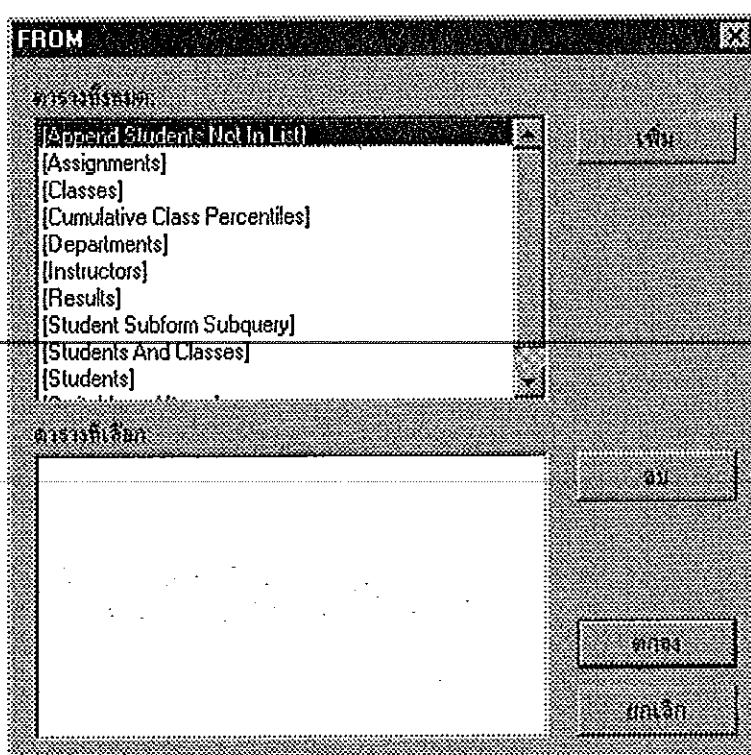
ภาพประกอบ ข.12 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติข้อมูลหน้าที่ 2

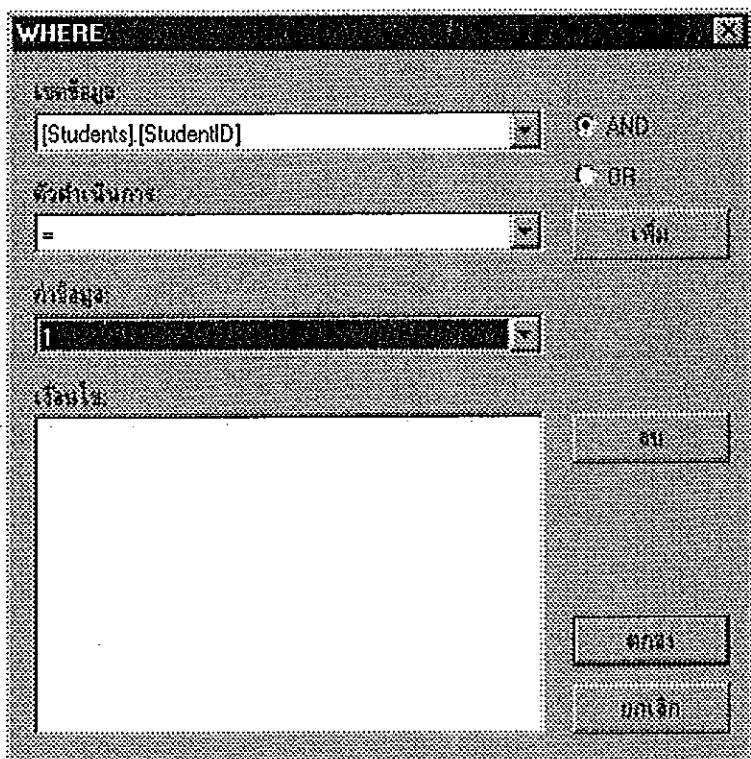
ภาพประกอบ ข.13 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง SQL

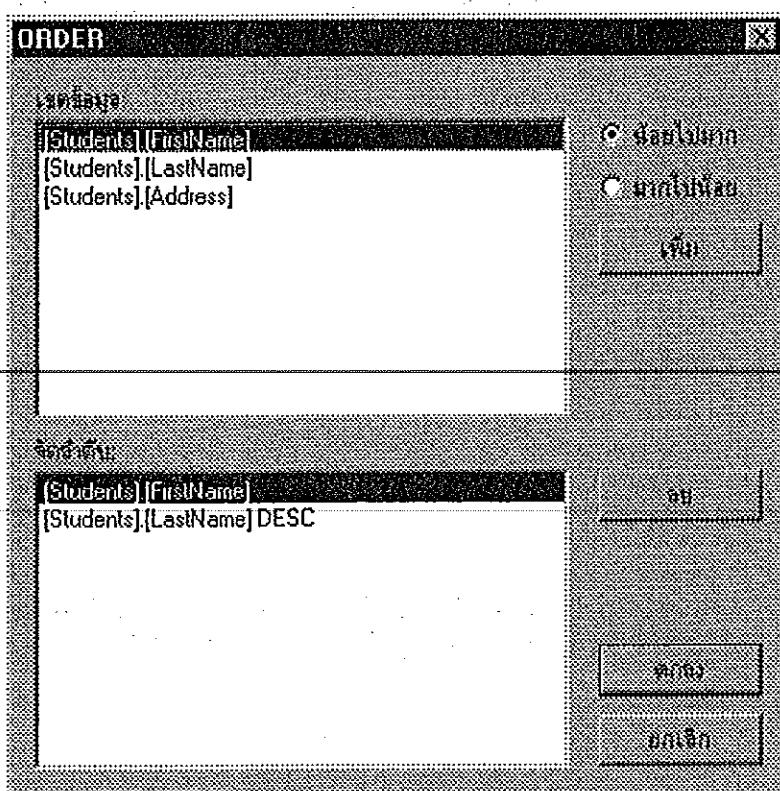
ภาพประกอบ ข.14 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง SELECT

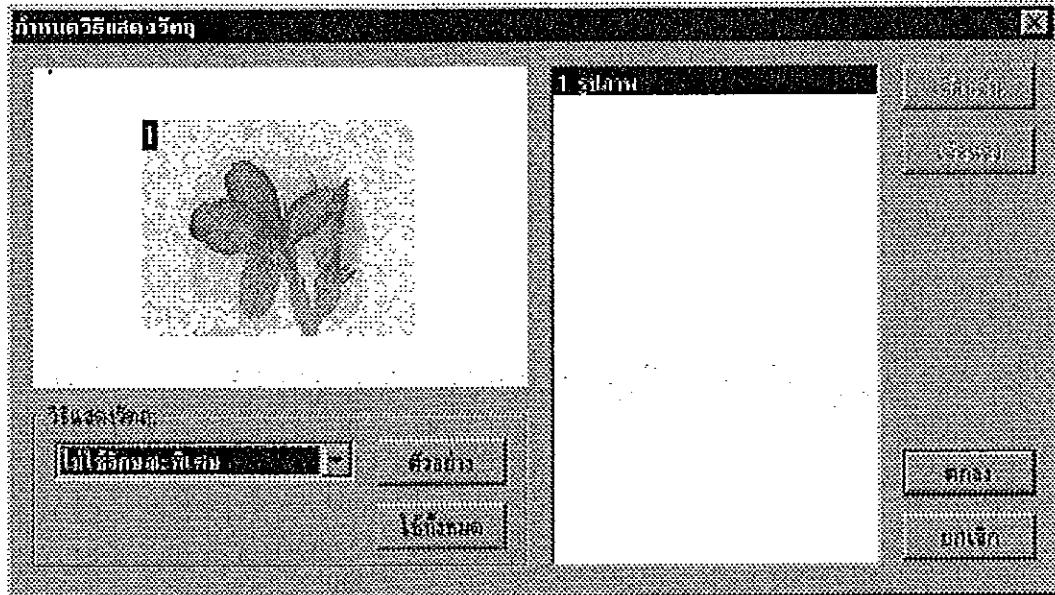
ภาพประกอบ ข.15 กรอบโต้ตอบสำหรับสร้างคำสั่ง FROM

ภาพประกอบ ข.16 กรอบໂດຕອບສໍາຫຼັບສ້າງຄໍາສົ່ງ WHERE

ภาพประกอบ ข.17 กรอบໂດຕອບສໍາຫຼັບສ້າງຄໍາສົ່ງ ORDER BY

ภาพประกอบ ข.18 กรอบトイต้อมสำหรับกำหนดวิธีแสดงวัตถุ

ภาพนิ่ง (Slide) เป็นเมนูหลักสำหรับการดำเนินงานต่าง ๆ กับภาพนิ่ง รายละเอียดของเมนูอยู่ในเมนูภาพนิ่งมีดังนี้

1.สร้างภาพนิ่ง (New) ใช้สำหรับแทรกภาพนิ่งว่างหนึ่งภาพต่อจากภาพนิ่งปัจจุบัน โดยภายในงานนำเสนอแต่ละชิ้นผู้ใช้สามารถแทรกภาพนิ่งว่างเพื่อใช้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ต่อจากภาพนิ่งได้ ๆ ได้ตามต้องการ สำหรับจำนวนภาพนิ่งสูงสุดในงานนำเสนอแต่ละชิ้นจะขึ้นอยู่กับขนาดของหน่วยความจำหลักที่มี

2.คุณสมบัติภาพนิ่ง (Properties) ใช้สำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งปัจจุบัน โปรแกรมจะแสดงกรอบトイต้อมดังแสดงในภาพประกอบ ข.19 ถึงภาพประกอบ ข.21

กรอบトイต้อมในภาพประกอบ ข.19 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- วิธีใส่ระดับสี เลือกวิธีใส่ระดับสีสำหรับรูปภาพพื้นหลังของภาพนิ่ง
- ความเข้มของสี เลือกความเข้มของแสงในการใส่ระดับสี
- เลือกสี เลือกสีสำหรับรูปภาพพื้นหลังของภาพนิ่ง
- ไม่ใช้สี เลือกใช้สีปกติสำหรับรูปภาพพื้นหลังของภาพนิ่ง

กรอบトイต้อมในภาพประกอบ ข.20 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- รูปภาพ เลือกแฟ้มข้อมูลรูปภาพสำหรับแสดงเป็นพื้นหลังของภาพนิ่ง
- วิธีแสดงรูปภาพ เลือกวิธีจัดตำแหน่งรูปภาพ

- เลือกรูปภาพ เลือกรูปภาพจากตัวอย่าง โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบให้เลือกรูปภาพดังแสดงในภาพประกอบ ข.9
- ไม่ใช้รูปภาพ ลบรูปภาพออกจากพื้นหลังของภาพนิ่ง

กรอบโต้ตอบในภาพประกอบ ข.21 มีวิธีการใช้งานดังนี้

- ชื่อ บันทึกชื่อของภาพนิ่ง
- บันทึกย่อ บันทึกรายละเอียดของภาพนิ่ง

3.ทำซ้ำภาพนิ่ง (Copy) ใช้สำหรับแทรกรูปภาพนิ่งหนึ่งภาพต่อจากภาพนิ่งปัจจุบันโดยทำสำเนาจากภาพนิ่งปัจจุบัน

4.ซ่อนภาพนิ่ง (Hide) ใช้สำหรับซ่อนภาพนิ่งปัจจุบันไม่ให้ปรากฏในการแสดงภาพนิ่ง

5.ลบภาพนิ่ง (Delete) ใช้สำหรับลบภาพนิ่งปัจจุบัน

6.ภาพนิ่งแรก (First) ใช้สำหรับเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งแรก

7.ภาพนิ่งก่อนหน้า (Previous) ใช้สำหรับเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งก่อนหน้าภาพนิ่งปัจจุบัน

8.ภาพนิ่งถัดไป (Next) ใช้สำหรับเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งซึ่งอยู่ต่อจากภาพนิ่งปัจจุบัน

9.ภาพนิ่งสุดท้าย (Last) ใช้สำหรับเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งสุดท้าย

10.เลือกภาพนิ่ง (Select) ใช้สำหรับเลือกและเปลี่ยนการทำงานไปยังภาพนิ่งที่ต้องการ โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.22

11.เลื่อนภาพนิ่งมาหน้าสุด (Bring Forward) ใช้สำหรับจัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าสุด

12.เลื่อนภาพนิ่งมาข้างหน้า (Bring to Front) ใช้สำหรับจัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหน้าหนึ่งภาพ

13.เลื่อนภาพนิ่งไปข้างหลัง (Send to Back) ใช้สำหรับจัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหลังหนึ่งภาพ

14.เลื่อนภาพนิ่งไปหลังสุด (Send Backward) ใช้สำหรับจัดลำดับภาพนิ่งโดยย้ายภาพนิ่งปัจจุบันไปไว้ข้างหลังสุด

15. วิธีแสดงภาพนิ่ง (Transition) ใช้สำหรับกำหนดวิธีแสดงภาพนิ่ง โดยผู้ใช้สามารถจัดลำดับในการแสดงภาพนิ่ง และสามารถกำหนดวิธีเปลี่ยนภาพนิ่งแต่ละภาพ โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.23 มีวิธีการใช้งานดังนี้

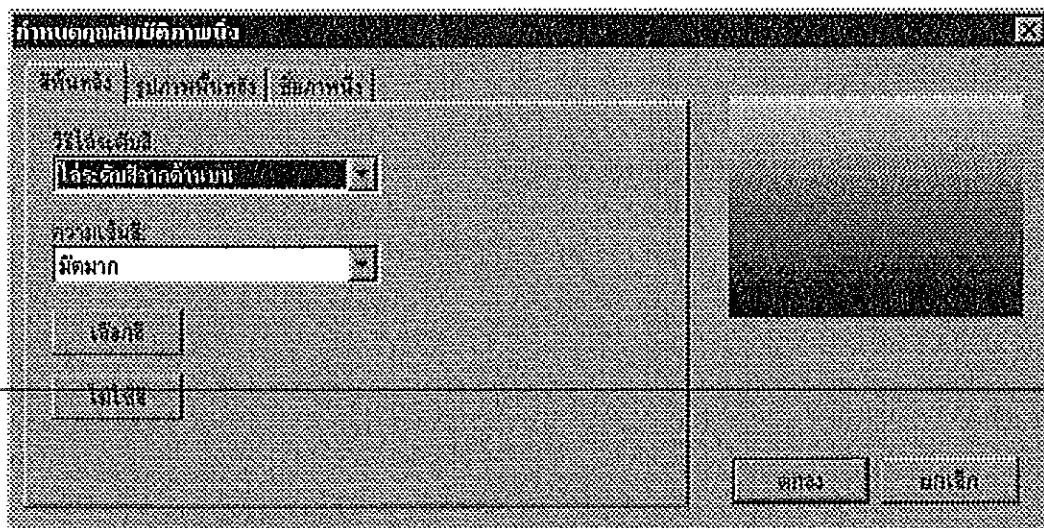
● วิธีแสดงภาพนิ่ง	เลือกวิธีสำหรับใช้เปลี่ยนภาพนิ่ง
● ความเร็ว	เลือกความเร็วในการเปลี่ยนภาพนิ่ง
● เวลา	กำหนดเวลาสำหรับแสดงภาพนิ่งค้างไว้
● เสียง	วิธีการดำเนินการกับเสียง
● วนรอบจนถึงเสียงถัดไป	เล่นเสียงซ้ำ จนกว่าจะมีเสียงอื่น
● เลื่อนขึ้น	เลื่อนภาพนิ่งขึ้นไปข้างหน้า
● เลื่อนลง	เลื่อนภาพนิ่งลงไปข้างหลัง
● ตัวอย่าง	แสดงตัวอย่างวิธีแสดงภาพนิ่งที่เลือกไว้
● ใช้ทั้งหมด	กำหนดวิธีเปลี่ยนภาพนิ่งที่เลือกไว้ให้แก่ภาพนิ่งทั้งหมด
● เลือกเสียง	เลือกเสียงประกอบจากแฟ้มข้อมูลเสียง

16. แสดงภาพนิ่งแบบควบคุม (Manual Show) ใช้สำหรับนำเสนอดอกพาณิชพ้องข้อ มูลบนภาพนิ่ง โดยผู้ใช้ควบคุมลำดับการนำเสนอโดยตัวยอนเอง โปรแกรมจะเริ่มแสดงภาพนิ่งตั้งแต่ หน้าปัจจุบันโดยผู้ใช้สามารถควบคุมการแสดงภาพนิ่งได้ดังนี้

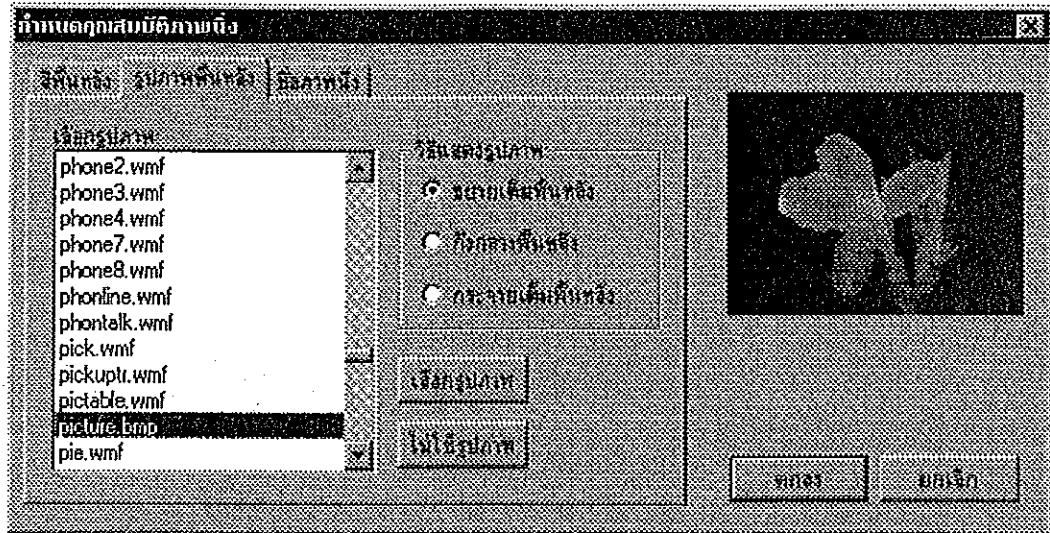
ภาพนิ่ง / วัตถุถัดไป	แบบพิมพ์	ArrowDown
		ArrowRight
		PageDown
		Return
		SpaceBar
ภาพนิ่ง / วัตถุก่อนหน้า	คลิกเมาส์ด้านซ้าย	
	แบบพิมพ์	ArrowUp
		ArrowLeft
		BackSpace
		PageUp
ภาพนิ่งแรก	คลิกเมาส์ด้านขวา	
ภาพนิ่งสุดท้าย	แบบพิมพ์ Home	
กลับการทำงานระหว่างตัวเมาส์ / ปากกา	แบบพิมพ์ End	
	แบบพิมพ์ P	

เลือกสีสำหรับปากกา	แป้นพิมพ์ O-9
ลบการวาดบนจอภาพ	แป้นพิมพ์ E
เลือกเล่นร่องเสียง CD	<i>Ctrl+คลิกเมาส์ด้านขวา โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.24</i>
เลือกภาพนิ่ง	<i>Shift+คลิกเมาส์ด้านขวา โปรแกรมจะแสดงกรอบโต้ตอบดังแสดงในภาพประกอบ ข.22</i>
จบการแสดงภาพนิ่ง	แป้นพิมพ์ ESC

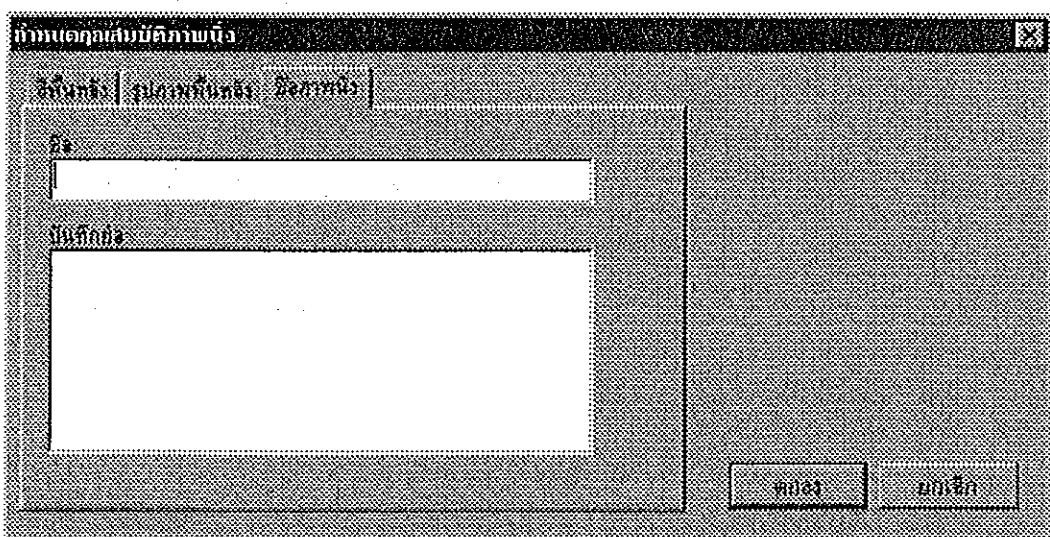
17.แสดงภาพนิ่งแบบอัตโนมัติ (*Timer Show*) ใช้สำหรับนำเสนอเสนอภาพนิ่งพร้อมข้อ มูลบนภาพนิ่งโดยใช้เวลาที่ตั้งไว้สำหรับภาพนิ่งแต่ละภาพ โปรแกรมจะเริ่มแสดงภาพนิ่งตั้งแต่ หน้าปัจจุบันวนรอบไปจนกว่าผู้ใช้จะกดแป้นพิมพ์ ESC ในระหว่างการแสดงภาพนิ่งแบบ อัตโนมัติผู้ใช้สามารถเลือกเล่นร่องเสียง CD และเลือกภาพนิ่งได้ เช่นเดียวกับการแสดงภาพนิ่ง แบบควบคุม

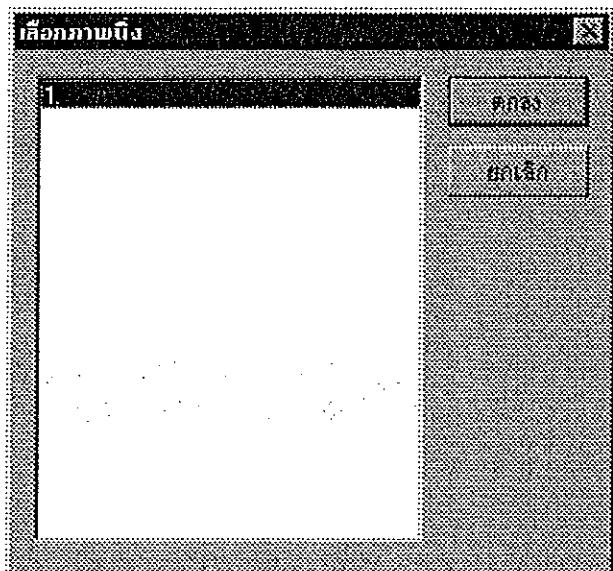
ภาพประกอบ ข.19 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 1

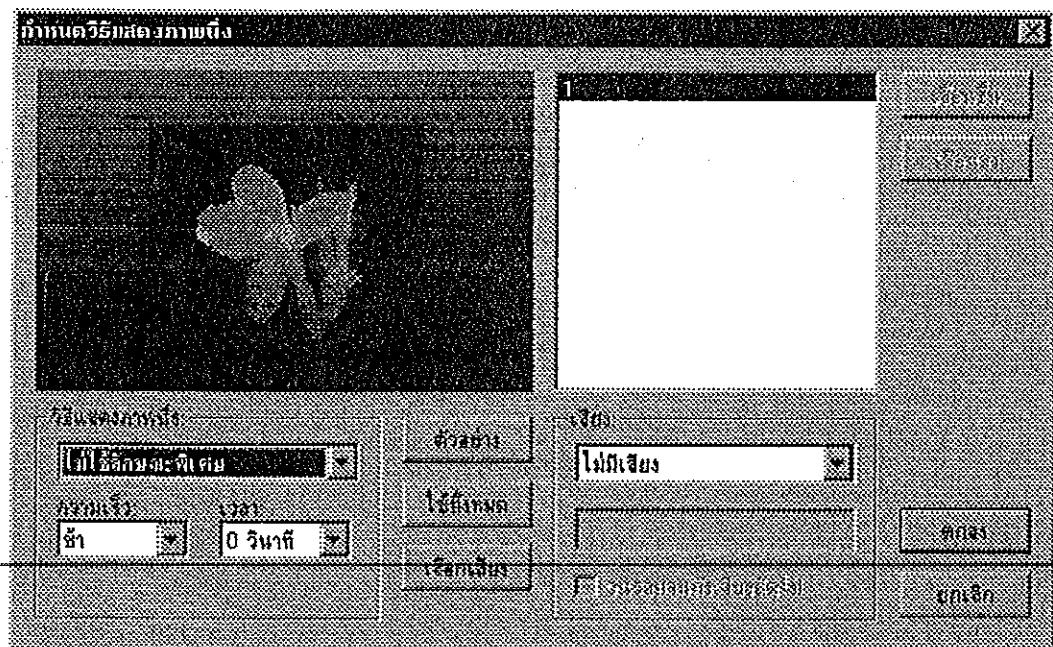
ภาพประกอบ ข.20 กรอบトイต่อสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 2

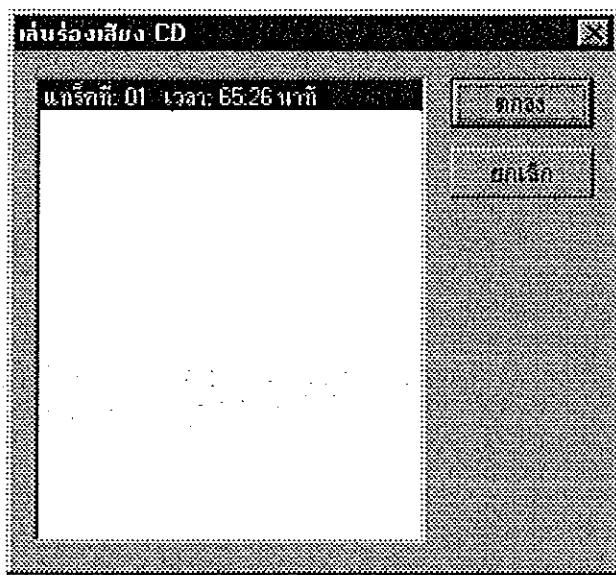
ภาพประกอบ ข.21 กรอบトイต่อสำหรับกำหนดคุณสมบัติภาพนิ่งหน้าที่ 3

ภาพประกอบ ข.22 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกภาพนิ่ง

ภาพประกอบ ข.23 กรอบโต้ตอบสำหรับกำหนดค่ารีบกสอภาพนิ่ง

ภาพประกอบ ข.24 กรอบโต้ตอบสำหรับเลือกเล่นร่องเสียง CD

เมนูอื่น ๆ (Other) รายละเอียดของเมนูย่อยในเมนูอื่น ๆ มีดังนี้

1.เกี่ยวกับระบบ (About) ใช้สำหรับแสดงข้อมูลของระบบ

2.แสดงจุดพิกัด (View Grid) ใช้สำหรับแสดงตัวแหน่งจุดพิกัดบนจอภาพ

3.จัดใกล้จุดพิกัด (Snap to Grid) ใช้สำหรับกำหนดให้จัดตำแหน่งของมาส์เก้าใกล้

ตำแหน่งจุดพิกัด

ประวัติย่อ

ชื่อ นายนิธิ อะนะท์
วัน เดือน ปีเกิด วันเสาร์ที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2510

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์)	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2532

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับระหว่างการศึกษา)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ